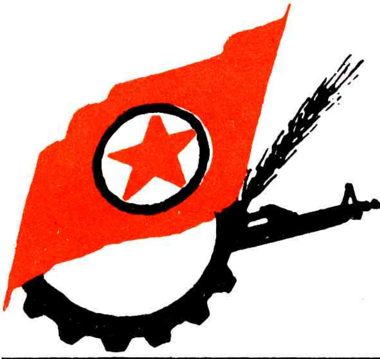


BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı: 21-22 / Nisan-Mayıs 1986 / 1.50.-DM

BAHAR ATILIMI SÜRESİNCE SÖMÜRGECİ FAŞİST ORDU BİRLİKLERİNE AĞIR KAYIPLAR VERDİRİLDİ

- *Eruh'ta 20'yi Aşkın Milis, Asker ve Subay Cezalandırıldı*
- *Hakkari'de 15 Asker Öldürüldü*
- *Kiğı'da Dört Ajan Ölümle Cezalandırıldı ve Karakol Tarandı*
- *Midyat ve Gerçüş'te Onlarca Milisin Silahına El Konuldu*
- *Pazarcık'ta Petrol Boru Hattına Sabotaj Düzenlendi*

Ağır kış koşullarının geride bırakılarak, bahara girilmesi, ulusal kurtuluş eylemlerimizde bir yükselişe yolaçtı. Newroz'da doruğuna çıkan eylemler, sömürgeci orduyu derinden sarstı. Kış boyunca yoğun olarak operasyonlara girişen ve bahara girmeden kurtuluş birliklerini imha edeceğini sanan cunta, tam bir hayal kırıklığına uğrarken, tarihinin en ağır darbelerini de peşpeşe yedi. Düşman, tüm uğraşlarına ve çabalarına rağmen gelişmelerin önünü alamamaktadır.

Newroz sürecinde, Eruh'ta, Adıyaman'da, Yüksekova'da, Dersim'de, Şırnak'ta, Dicle'de ve daha birçok alanda gelişen direniş eylemleri, silahlı mücadelenin, artık Kürdistan'ın dört bir yanına sökülmezcesine kök saldığının kanıtıda oldu. Baharın daha ilk kokularının alındığı bir dönemde peşpeşe gelen ve adeta gürleyen eylemler, yoğun arama ve operasyonlara rağmen gerçekleştirildiklerinden halkta büyük bir güven yarattılar. Sömürgeci faşistlerin tüm demogoji ve sahtekarlıklarına rağmen, ulusal kurtuluş birliklerimizin Kürdistan toprağına derin kökler sal-

Devamı Syf: 2'de



1 Mayıs Tüm Dünya Halklarına ve İşçi Sınıfına Kutlu Olsun

1 Mayıs'ın 100. yıldönümünde Kürdistan proletaryasının öncü güçleri PKK-ERNK-HRK yükselttikleri direniş mücadelesi ile uluslararası işçi sınıfına enternasyonalist dayanışmanın en güzel bir örneğini sunarak, onların mücadelelerine en büyük katkıyı sağlamaktadır.

Proletaryanın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, emperyalizmin artan saldırganlığına karşı etkin bir dayanışmayı sergilemenin önemini bir kez daha ortaya çıkardı. Emperyalizmin saldırganlığının ancak birlik, dayanışma ve mücadelenin daha da yükseltilmesi ile geriletilebileceğini bir kez daha kanıtladı. 1 Mayısların gerçek anlamının da bu olduğu bilinmektedir. O halde, bugün her zamankinden farklı olarak 1 Mayıslar kutlanmalıdır. Birlik, dayanışma ve mücadele günü olan bu gün, gerçek anlamına uygun olarak kutlanmak zorundadır. Bu görev kaçınılmaz bir şekilde, bugün tüm işçi sınıfının omuzlarındadır. Burjuvazi ile yoğun çatışma ve mücadelelerle 100 yaşına kadar yaşatılan 1 Mayıs, proletaryanın mücadele gücünün de bir kanıtıdır. Bu günü kan temelinde elde eden proletarya, kendi bağımsız iktidarını da kurarak, 1 Mayıs'ta çiçeklenen emekçinin özgür yaşamına kavuşmasını da bilecektir.

Özgür ve Bağımsız 1 Mayıslara Doğru İleri!

Newrozlar Adına Layık Olarak Kutlanmaya Devam Edilecektir

İşbirlikçi Kürt Küçük-Burjuvaların ve Sosyal-Şoven Güçlerin Komplo ve Provakasyonları Boşa Çıkmaya Mahkumdur

YAZISI SAYFA 3'TE

Newroz 1986, KUKM'de Kazanılan Yeni Bir Mevzidir

YAZISI SAYFA 4'TE

"Newroz, Birlik ve Dayanışma Gecesi"nde Militan Dayanışma

FKBDC Gecesine Binlerce Emekçi Katıldı

- Newroz, Birlik ve Dayanışma Gecesinde, Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçiler, FKBDC bayrağı altında militan dayanışmanın en güzel örneğini sergilediler.

YAZISI SAYFA 6'DA

AÇIĞA ÇIKAN BİR PİYON VE BAZI SONUÇLAR ÜZERİNE

YAZISI SAYFA 21'DE

Yakın Tarihten Bir Yaprak

BİR EYLEMİN İÇİNDEN

YAZISI SAYFA 10'DA

BAHAR ATILIMI SÜRESİNCE SÖMÜRGECİ-FAŞİST ORDU BİRLİKLERİNE AĞIR KAYIPLAR VERDİRİLDİ

- **Eruh'ta 20'yi aşkın milis, asker ve subay cezalandırıldı**
- **Hakkari'de 15 asker öldürüldü**
- **Kiğı'da 4 ajan ölümle cezalandırıldı ve karakol tarandı**
- **Midyat ve Gercüş'de onlarca milisin silahına elkonuldu**
- **Pazarcık'ta petrol boru hattına sabotaj düzenlendi**

Baştarafı Syf: 1'de

dığı bu eylemlerle bir kez daha kanıtlandı. Eylemlerin ardından, "yurtdışından sızdılar, 400 kişilik bir grupları var. Sınırlardan dışarı kaçmaya çalışıyorlar" vb. iddialarla yoğunlaştırılan demogojilere karşın, eylemcilerin Kürdistan'ın dağında, ovasında, köyünde ve kentinde olduğu, eylemlerin aralıksız olarak sürmesi ile adeta mühürlendi. Böylece sömürgecilerin tüm iddiaları da yerle bir oldu.

Newroz'un çağdaş içeriğine uygun olarak geliştirilen eylemler, tüm Kürdistan'da direniş meşalesini tutuştururken, aynı zamanda bir bütün olarak, 1986 yılının zaferlerle dolu geçeceğini de müjdeledi.

Başta faşist sömürgeciler olmak üzere, tasfiyeci sol ve işbirlikçi Kürt küçük-burjuvaları hep bir ağızdan, ulusal kurtuluş mücadelemizin "bittiği, artık gelişemediği" üzerine vaazlar vermekteydiler. Bu iddialarını kanıtlamak için de, TC sol'un açıklamalarına dayanırken, tasfiyeci sol da sömürgeci basın ve TC yöneticilerinin açıklamalarından yararlanmaktaydı. Bu konuda Milliyet-Partizan, Sol Birlik-Milliyet ortaklığı ilginç bir örnek olarak gösterilebilir. Newroz'da doruğuna çıkarak, bahar ayları boyunca yaygınlaşan eylemlerimiz, hem bu ortaklığa darbe vurdu ve hem de bu çevrelerin tüm beklentilerini boşa çıkardı.

Halen yaygın eylemlerle devam eden Bahar Atılımının ilk iki aylık sürecinde gerçekleşen sayısız eylemden ancak bir bölümünü ayrıntılı olarak öğrenebilmiş durumdayız. Bu eylemlerin dışında daha onlarca eylem gerçekleştirilmiştir. Tüm bu eylemlerde çok sayıda ajan, milis ve askerin öldürülmesi veya yaralanmasının yanısıra, düşmanın önemli ekonomik dayanaklarına, karakollarına, radar vb. ulaşım ve haberleşme merkezlerine de büyük zaiyatlar verdirilmiştir.

Bu süreçte gerçekleştirilen ve ayrıntıları elimize ulaşan eylemler şöyledir:

1- Adıyaman'da Kurtuluş Birliklerinin pususuna düşen 4 sömürgeci asker ölümle cezalandırılmıştır. Eylemde askerleri taşıyan araç da imha edilmiştir. Ayrıca çok sayıda asker de yaralanmıştır.

2- Adıyaman-Toybelen Petrol Dolum Tesislerine karşı düzenlenen sabotaj eyleminde düşmana ağır maddi hasar verdirilmiştir. Sabotaj sonucu çıkan yangında Petrol Dolum Tesislerinde 25 milyonu aşkın zarar meydana gelmiştir.

3- Eruh'un Fındık bucağına bağlı Ağaçyurdu köyünde HRK birliklerince gerçekleştirilen bir dizi eylemde 5'i köy korucusu, 1'i muhtar, 3'ü sömürgeci asker olmak üzere, toplam 11 kişi ölümle cezalandırılmıştır.

4- Dersim-Geyikpınar'da sömürgeci birliklerle HRK güçleri arasında meydana gelen çatışmada, 1 helikopter düşürülürken, 1'i subay, 2'si er olmak üzere 3 sömürgeci asker de öldürülmüştür.

5- Ovacık'ta meydana gelen ayrı bir çatışmada, 1 üsteğmen olmak üzere çok sayıda asker öldürülmüş veya yaralanmıştır.

6- Dicle şehir merkezine çok yakın bir mesafede bulunan karakola, HRK birliklerinin düzenlediği baskında karakol komutanı başçavuş ölümle cezalandırılmıştır.

7- Dicle'nin Boğazlı köyündeki milislere karşı Kurtuluş Birliklerinin gerçekleştirdiği bir eylemde 2 milis çete öldürülürken, 2'sinin de silahlarına el konulmuştur.

8- Siirt'in Şırnak ilçesinde, HRK birliğinin pususuna düşen düşman birliklerinden 3'ü asker, 2'si ajan-ihbarcı olmak üzere toplam 5 kişi ölümle cezalandırılırken; çok sayıda asker ve milis çete de yaralanmıştır.

9- Mardin-Midyat'ta sömürgeci birliklerle HRK kuvvetleri arasında meydana gelen çatışmada, 3 düşman askeri ölümle cezalandırılırken, birçoğu da yaralanmıştır.

10- Hakkari-Uludere'de değişik tarihlerde meydana gelen iki ayrı çatışmada, 4 sömürgeci asker ölümle cezalandırılırken, birçoğu da yaralanmıştır.

11- Eruh'un Bozkuş köyüne düzenlenen baskında, 1 milis çete ölümle cezalandırırken, 4'ü ağır yaralanmıştır.

12- Hakkari-Beytüşşebap'ta değişik tarihlerde meydana gelen çatışmalarda 1 çavuş, 4 sömürgeci asker ölümle cezalandırılmıştır. Bu eylemlerde çok sayıda sömürgeci asker de yaralanmıştır.

13- Çukurca'da HRK birliklerinin pususuna düşen 2 askeri cemse tamamıyla imha edilirken, düşman çok sayıda ölü ve yaralı vermiştir.

14- Diyarbakır'da gerçekleştirilen bir eylemde 4 sömürgeci subay kurşuna dizilmiştir.

15- Dersim-Pertek'te sömürgeci birliklerle HRK güçleri arasında meydana gelen çatışmada 1 savaşçı şehit düşerken, 1'i de yaralı olarak düşmana esir düşmüştür. Saatlerce süren çatışmada sömürgecilerden de çok sayıda kayıp bulunmaktadır.

16- Viranşehir'de gerçekleştirilen bir eylemde Casım adlı bir ihbarcı ölümle cezalandırılmıştır.

17- Gercüş'e bağlı iki ayrı köyde gerçekleştirilen eylemlerde köy korucularının silahlarına el konulmuştur. Milislik yapmayacaklarına dair söz vermeleri üzerine milisler serbest bırakılmışlardır.

18- Midyat-Kerboran'da gerçekleştirilen eylemlerde 5 köyün korucularının silahlarına elkonulmuş ve artık milislik yapmayacaklarına dair kendilerinden söz alınmıştır.

19- Eruh'un Ormanardı köyüne düzenlenen bir baskında köy muhtarının evi, haberleşme merkezi roketatarlarla taranarak, tamamıyla kullanılmaz hale getirilmiştir. 2 köy korucusunun yaralandığı eylem, İçişleri Bakanının Siirt'te bulunduğu zamana rastgetirilmiştir.

20- Bingöl-Kiğı'da HRK birliklerince bir karakola baskın düzenlenmiştir. Baskında ağır hasar gören karakolda çok sayıda askerin öldüğü veya yaralandığı söylenmektedir.

21- Kiğı'da değişik tarihlerde gerçekleştirilen eylemlerde, ajanlık ve ihbarcılık yapan 4 köy muhtarı ölümle cezalandırılmıştır.

22- Hakkari'de meydana gelen bir çatışmada 1 savaşçı şehit düşerken, 1'i de yaralı olarak düşmana esir düşmüştür. Düşmandan da çok sayıda ölü ve yaralının olduğu çatışmada, sömürgeciler her zamanki gibi kayıplarını gizlemişlerdir.

23- Karakoçan-Çanak'da 1 ajan ölümle cezalandırılmıştır.

24- Karakoçan'da HRK birlikleri ile sömürgeci ordu arasında meydana gelen bir çatışmada düşmandan çok sayıda asker ölmüş veya yaralanmıştır. HRK birliklerinin kayıp vermediği çatışmada düşman büyük panik içerisine girmiştir.

25- Pazarcık-Tilkiler köyünde HRK birliklerince gerçekleştirilen eylemde petrol boru hattına sabotaj düzenlenmiş; ağır maddi hasara yolaçan eylemde boru hattı günlerce yanmıştır. Diğer taraftan olay yerine gelen askeri birlik de HRK birliğinin pususuna düşmüştür. Pusuda 1'i üsteğmen olmak üzere çok sayıda asker ölmüş veya yaralanmıştır.

★ ★ ★

Newrozlar Adına Layık Olarak Kutlanmaya Devam Edilecektir

İŞBİRLİKÇİ KÜRT KÜÇÜK-BURJUVALARIN VE SOSYAL-ŞOVEN GÜÇLERİN KOMPLO VE PROVAKASYONLARI BOŞA ÇIKMAYA MAHKUMDUR

Bu yıl Kürdistan'da olduğu gibi yurtdışında da Newroz, önemli gelişmelerin yaşandığı bir süreçte kutlandı. Newroz kutlamaları silahlı direniş temelinde yükselen ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından yeni bir atılım dönemi oldu. Kürdistan'da sömürgeci ordu birliklerine karşı yoğun eylemlilik içinde yaşanan Newroz, etkisini yurtdışında bulunan emekçiler üzerinde muazzam ölçülerde gösterdi. Kürdistan'daki gelişmeler büyük bir coşkuya yolaçarken, aynı zamanda geniş kesimlerin ulusal kurtuluş mücadelemiz etrafında biraraya gelmesini sağladı. Böylesi önemli gelişmelerin kısa süreli bir mücadele sonucu ortaya çıkması küçümsenemeyecek bir olaydır. İşte bu gelişmeler, başta TC olmak üzere, Kürt küçük-burjuva işbirlikçilerini ve azgın sosyal-şoven güçleri derinden rahatsız etmekte; adeta uykularını kaçırmaktadır. Bu durum ise, bu güçlerin ulusal kurtuluş mücadelemize azgınca saldırmalarına yolaçmaktadır.

Yurtdışında bulunan Kürdistanlı emekçiler, bu yıl da çeşitli merkezlerde Newroz kutlama ve anma geceleri düzenlediler. "Birlik, direniş, mücadele" adıyla düzenlenen gecelere binlerce emekçi katıldı. Katılımın sayısal artışının yanısıra militan ve coşkulu bir kitle ile de güçlenmesi, biraz önce bahsettiğimiz çevreleri çılgına çevirdi. Bu yılki Newroz gecelerinin anlamı farklıydı. Kürt küçük-burjuvaların, sosyal-şovenlerin ve TC'nin Newroz'u gerçek özünden boşaltma çabalarına karşı; Newroz'a militan direnişçi özüyle sahip çıkma sorunu vardı. TC, Newroz'u bir "Türk bayramı" ilan ederken, işbirlikçi Kürt uşakları ve efendileri sosyal-şovenler de onu direnişçi özünden boşaltıp, bir şenlik gibi ele almaktadırlar. İşte, tüm bu saldırıları boşa çıkarıp, Kürdistanlı emekçilerin direnişçi Newrozlarda biraraya gelmesini sağlamak, son derece önem taşıyordu.

Kürdistan'da Newroz'da doruğuna çıkan silahlı direniş mücadelemiz, bu güçlerin tüm beklentilerini de yerle bir etti. Bunun karşısında, tasfiyeci sol güçler işi basit ihbarcılığa kadar vardırıp ulusal kurtuluşçu faaliyetleri engellemeye çalıştılar. TC'nin kolunun uzanamadığı alanlara, bunlar tehdit ve ihbarlarla el atarak, onun rolünü yerine getirdiler. Newroz kutlamalarında ortaya çıkan birkaç örnek bile bu güçlerin bugün içinde bulundukları konumu anlamak için yeterlidir.

STUTTGART:

Stuttgart Tiyatroevi, KKWK-Stuttgart ve Hunerkom'un ortaklaşa düzenledikleri "Kürt Gecesi" bu güçlerin saldırıları sonucu ertelenmek zorunda kaldı. Anlaşılmaktadır ki, Tiyatroevinden gelen öneri ile düzenlenmeye çalışılan "Kürt Gecesi" bu güçleri önemli oranda rahatsız etmiştir. TC ve sosyal-şoven güçlerin, "Kürt Gecesi"nden rahatsızlık duymaları doğaldır. Çünkü, onların varlıkları Kürdistan'la uzlaşmazdır. İşbirlikçi Kürt küçük-burjuvaları ise, ulusal kurtuluşçu çalışmaların yaygınlaşmasından rahatsızlık duymuş olacaklar ki, "Kürt Gecesi"ni engellemeye kalkıştılar.

Salon sahiplerini ve Tiyatro yöneticilerini tehdit eden bu güçler bir şey elde edememeleri üzerine kendisine "demokrat" diyen bazı Almanları devreye soktular. Bu girişimlerinin de tutmaması karşısında, "olay çıkacak" vs. gerekçelerle polise ihbarlarda bulunarak, gecenin mutlaka engellenmesini istediler. Polisin tüm ısrarlarına rağmen Tiyatroevinin geceyi yapmada kararlı olması karşısında, bu kez de geceden bir gün önce Tiyatroevine gruplar halinde giderek sözlü tehditlerde bulunmuşlardır. Sonuçta herhangi bir provakasyona meydan vermemek için gece ertelenmiştir.

Bu olay üzerine basına açıklama yapan Tiyatro yöneticileri "bu tehditler TC'den gelse fazla yadırgamayacaktık, ama kendilerine solcuyum diyen güçlerden gelmesi düşündürücüdür" diyerek, bu güçleri teşhir etmişlerdir.

Gece yapılmamasına rağmen, Kürt ulusal renklerini simgeleyen afişlerin tüm kente yaygın olarak yapıştırılması güçlü bir propaganda olmuştur. Gece günü yüzlerce demokrat, salonun önüne gelmişlerdir. Bu da, Kürt halkının dostlarının varlığını göstermektedir.

DUISBURG:

15 Mart'ta Duisburg'ta ERNK'nin 2. yılına girişini kutlama dolayısıyla yapılan geceye yönelik olarak da yaygın bir ihbar ve engelleme kampanyası geliştiren tasfiyeci sol, bu amacına ulaşamayacağını görünce, işi polise ihbarlarda bulunmaya vardırarak, polis gücüyle geceyi engellemeye çalıştı. Polisin aramalara gerekçe olarak gösterdiği birkaç neden, ihbarın düzeyini de ortaya koymaktadır. Polise "PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN gelip gecede konuşacak", "aranan birçok kişiyi orada bulabilirsiniz" vs. vs. ihbarlarda bulunarak, "silah, bomba" vb. bir yığın araç ele geçirileceğini söylemişlerdir. Polis de, bulunmaz fırsat elde etmişcesine, "delilerin ipiyle kuyuya inerek" 9000'ne varan bir polis gücünü Duisburg merkezine ve otobanların giriş-çıkışlarına yerleştirmiştir. Havadan helikopterlerle de desteklenen operasyon, TC'nin Kürt köylerine yönelik olarak yaptığı operasyonları bile geride bıraktı.

Polisin "kimlik araması yaptıktan sonra içeri alacağım" dayatmalarına, yurtsever emekçiler ve Gece Tertip Komitesi karşı koyarak, "bu isimler TC'ye verilerek yurtdışındaki emekçilerin siyasal çalışmalarının açığa çıkarılmak istendiğini" belirtip, polisin dayatmasını kabul etmemiş; ve gösteri düzenlemişlerdir. Kitlenin kararlılığı karşısında geri adım atan polis, bu uygulamayı kaldırmak zorunda kalmış; ama aramalarını şehir girişine kaydırmıştır. Polisin yüzbinlerce mark harcayarak gerçekleştirdiği operasyon büyük bir fiyasko ile sonuçlanmıştır. En ufak bir kesici, öldürücü alet" bulunamadığı gibi, polis "aradıklarını da" bulamamıştır. Bu fiyaskosunu gizlemek için arabalardan tornavida, anahtar vb. aletleri toplayarak basına "kesici ve öldürücü" alet olarak yansıtan polis, bu beyanıyla aynı zamanda acizliğini de göstermiştir.

HAMBURG:

Newroz sürecinde meydana gelen üçüncü komplo ise, Hamburg gecesi öncesinde gerçekleştirildi. Başını Hamburg Dev-İşçi kliğinin çektiği ve GAL ile Sol Birlik'e kadar dayanan komplo daha da alçakça sergilendi. Öteden beri Hamburg'u merkez haline getirerek yurtsever emekçilere saldırılar düzenleyen bu güçler, ulusal kurtuluşçu faaliyetlerin kitleler arasında giderek etkin bir yer edinmesiyle birlikte daha da saldırganlaşarak, komplolarını birer birer devreye soktular. Hatırlanacağı gibi yine Berxwedan'da yayınlanan bir yazıda, bu güçlerin Hamburg'ta PKK aleyhtarı düzenledikleri bir toplantıda, Ulusal Önder A. ÖCALAN için "ölüm kararları" çıkarttıkları vurgulanıyordu. Milliyet de bu "solcuların" aldığı karara dayanarak, manşette verdiği bir haberde "sol örgütler APO için ölüm kararı aldı" diyordu.

Bu güçler komplolarını bu

kez daha değişik sergilediler. Hamburg Newroz gecesinden 1 gün önce, kutlamanın yapılacağı salonun camlarını kırarak, geceyi sabote etmek istediler. 100 000 mark değerindeki camları kıran Hamburg-Dev-İşçi kliği ve ortakları Sol Birlik, GAL vb.leri, böylece geceyi sabote edeceklerrini düşünüyorlardı. "Türk ve Alman demokratları" imzası ile bırakılan mektupta, gecenin yapılmaması isteniyor ve tehditler savuruluyordu. Fakat salon sahiplerinin aynı gün camları tamir ettirmesiyle, bu oyunları da boşa çıktı. Polisin, "cam kırık olduğu için gecenin yapılmasına müsaade etmeyeceğiz" gerekçesine karşılık, tatil olmasına rağmen tüm imkanlarını seferber ederek salonun camlarını tamir ettiren salon yetkilileri, bu tavırlarıyla yeni bir oyunun boşa çıkarılmasına yardımcı olmuşlardır.

AÇIĞA ÇIKAN YÜZLER VE KOMPLOLARIN ALTINDA YATAN NEDENLER

Tasfiyeci sol üzerine şimdiye kadar çok yazdık. Hemen her vesileyle, bu güçlerin içine düştükleri korkunç durumu teşhir etmekte ve doğru-devrimci yaklaşımı ortaya koymaktayız. Bunu halkımıza karşı duyduğumuz sorumluluğun bir gereği olarak görmenin yanısıra, kaçınılmaz bir görev olarak da kabul etmekteyiz.

Şimdiye kadar, solun yaşadığı tafiyeciliğin tüm boyutlarını ortaya koyduğumuz gibi, bugün hangi durağa geldiğini de izah etmiştik. Bir yandan faşist sömürgeciliğin SHP, DSP ve Demireller eliyle sahnelediği "demokrasi oyununa" figüran olmaya çalışırken, diğer yandan işi ihbarcılığa ve komploculuğa vardırarak, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimini engellemeye çalışmaktadır bu sol. Sol'un bugün oynadığı rol bundan başka bir şey değildir. O çok istedikleri "demokrasi oyununda" figüran olarak yer almalarının önünde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bir engel olduğundan dolayı, sol tasfiyeci güçler tüm saldırı ve komplolarını ona yöneltmektedirler. Bu son oyunları da bu amaçlarından ayrı değildir.

Tasfiyeci sol, bugün hangi ülkede olursa olsun polisin sıradan bir ihbarcısı olmaktan öte bir rol oynamamaktadır. Ulusal kurtuluşçu faaliyetleri polise ihbar etmenin yanısıra, komplolar düzenleyerek de polise saldırı ortamı veya bahanesi hazırlamaktadır. Son olarak meydana gelen 3 örnek bunun açık birer kanıtıdır. Bunların dışında, daha onlarca benzer örnek sıralayabiliriz. Fakat, okurun durumu kavraması açısından bu örnekler de yeterlidir.

Tasfiyeciliğin artık, ihbarcılık düzeyi gibi, en düşkün bir örneğini yaşayan Hamburg Dev-İşçi kliği, Sol Birlik vb. gibi güçler, mevcut konumlarıyla Demirellerin, SHP'lilerin bile gerisine düşmüşlerdir. Son dönemlerde, Nokta'da, Yeni Gündem'de yayınlanan yazılar, bu güçlerin "memleket özlemiyle dolu" olarak cuntanın "geri dön" çağrısını veya affını beklediklerini çok açık olarak sergilemektedir.

Bu güçlere bir kez daha söylüyoruz: Gitmek istediğiniz yere gitmede sonuna kadar özgürsünüz. Ama bununla kalmayıp ulusal kurtuluş mücadelemize de musallat olmaya çalışırsanız, halkımızın kutsal kin ve öfkesinden, efendileriniz bile sizi kurtaramaz. Bunu kafalarınıza iyice yerleştirin. Basit ihbar yöntemleri ile hiçbir yere varamayacağınız gibi, meşru hakkımızı kullanmamızı da engelleyemezsiniz.

Hiçbir Saldırı, Kürdistan Halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini Engelleyemez!

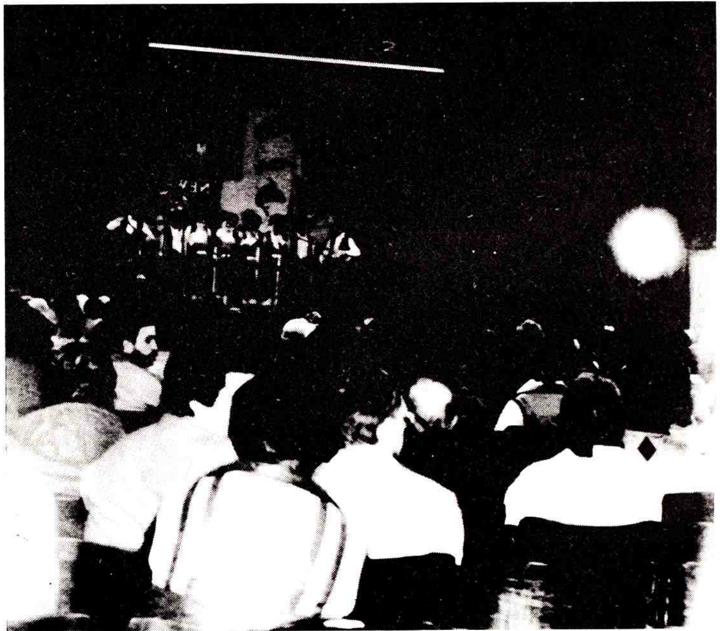
NEWROZ 1986, KUKM'DE KAZANILAN YENİ BİR MEVZİDİR

Kürdistan halkının tarihi direnme geleneği Newroz, 1986'-da halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesindeki zafer umutlarını daha da beslemiş ve birliğini güçlendirmiş olarak bir kez daha başarıyla yaşatıldı. 21 Mart'tan haftalarca önce başlayan Newroz kutlamaları Mayıs ayının ilk haftasına dek coşkuyla sürdürülerek bir Newroz dönemi daha geride bırakıldı. Bu yıl Newroz Kürdistan'ın dağında-ovasında, köyünde-kentinde ve yurtdışında birçok alanda, silahlı-silahsız, gizli-açık çok çeşitli biçimler altında ve zengin bir içerikle kutlandı. Newroz ateşi her yılkinden daha gür alevlerle yükselerek tüm Kürdistan'ı çepeçevre aydınlattı ve halkımızın umutlarını bir kez daha sönmemek üzere canlandırdı.

Evet, Newroz 1986 Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir şanlı sayfa açtı. Bu sayfada bir halkın muazzam bir güçle aydınlığa yürüyüşü, karanlıkların büyük darbelerle parçalanışı ve Kürdistan'da yeni bir tarihin yaratılışı yazılıdır. Yine bu sayfada, bağımsızlık ve özgürlüğün her türden düşmanlarının akılalmaz entrika, komplo ve saldırıları ile bunların bir bir parçalanıp boşa çıkarılışı yazılıdır. Bu sayfa çok açık gerçeklere tanıklık etmektedir: Faşist Türk sömürgeciliği ve onun maskeli-maskesiz tüm uşakları kaybetmeye mahkumdurlar; Kürdistan halkı ise kazanmayı şimdiden garantilemiştir.

* * *

Kuzey-Batı Kürdistan'da Newroz yeni bir Bahar Atılımına başlangıç teşkil etti. Newroz, Kürdistan'ın çeşitli il ve ilçelerinde düşman ordusuna ve tesislerine karşı girişilen başarılı intikam eylemleri ile selamlanırken, bu eylemler aynı zamanda, daha büyük başarılarla sürdürülecek olan Bahar Atılımının başladığını da ilan etmekteydi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde en az kayıpla düşmana en güçlü darbelerin indirildiği bir dönem olma özelliği taşıyan Newroz eylemleri ve Bahar Atılımı döneminde onlarca düşman askeri öldürülür veya yaralanırken maddi alanda da sömürgecilere ağır darbeler indiren eylemler gerçekleştirildi. Aynı şekilde sömürgeciliğin Kürdistan'daki en büyük dayanakları olan "köy korucuları" ve ajan-milislere de önemli darbe vurularak bunlardan birçoğu ölümle cezalandırıldı. Böylece ihanet ve teslimiyete karşı direniş bayramı olan Newroz bu anlamıyla da güçlü bir tarzda yaşatılmış oldu.

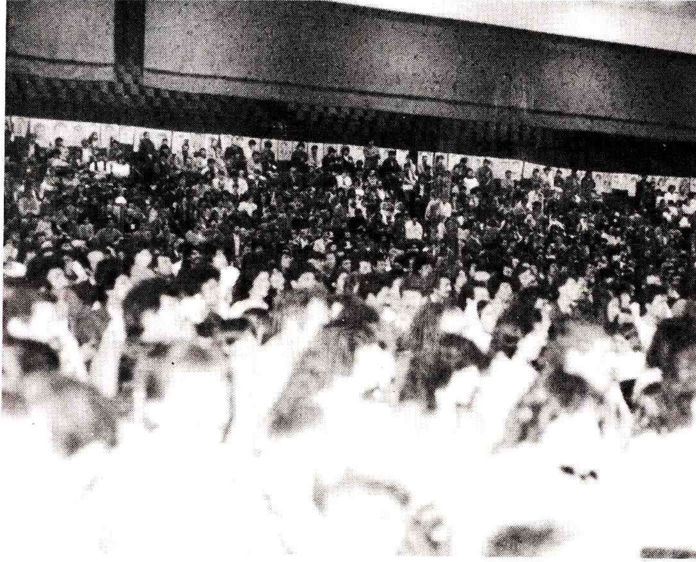


Newroz, geçmiş yıllarda olduğu gibi, bu yıl da Ortadoğu'nun diğer bazı ülkelerindeki geniş Kürdistanlı kitlelerin de güçlü katılımı ile coşkunca kutlandı. Bulundukları her alanda ulusal değerlerine sahip çıkma ve onları yaşatma çabası içinde olan Kürdistanlı kitleler sömürgeciliğin kendilerini attığı Lübnan, Libya gibi ülkelerde gerçekleştirdikleri Gecelerle Newroz geleneğini en güçlü tarzda yaşatmasını bildiler. Kuzey-Batı Kürdistan'da geliştirilen mücadelenin de etkisiyle bu yıl daha da coşkulu geçen Gecelerden birisi 15 Mart'ta **Lübnan**'ın **Barlias** kasabasında düzenlendi. Çeşitli zorluk ve engellemelere rağmen Geceye katılan 1000'e yakın kitle maddi ve manevi desteği ile KUKM'ne bu alandan güçlü bir destek sundu. 28 Mart'ta **Libya'**nın **Trablus** kentinde gerçekleştirilen ve 500'e yakın kitlenin katıldığı Gece de yine coşkulu ve güçlü geçmesinin yanısıra, maddi destek yönünden de KUKM'ni güçlendirdi.

Newroz'un en güçlü yaşandığı bir diğer alan da Güney-Batı Kürdistan oldu. Bu parçada yaşayan Kürt halkı geçmişten beri kararlılıkla sahip çıktığı Newroz'a bu yıl, KUKM'nin derin etkilerini duyarak daha da bilinçle ve coşkuyla sahip çıktı. Aralarında Suriye'nin başkenti Şam ve Halep gibi büyük şehirlerinin de bulunduğu birçok merkezde gerçekleştirilen Newroz kutlamalarına 100 bine yakın kitle katıldı. Çeşitli alanlarda olduğu gibi bu alanda da bazı düşman çevreler ve maskeli güçlerin yarattığı provakasyon sonucu, dört yurtsever şehit düştü. Ancak Newroz'un ulusal kurtuluş ve direniş mücadelesine bağlılıkta güçlü bir zemin olmasının önüne geçilemedi.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da, Avrupa'da Newroz kitlesel bir katılımla ve coşkulu kutlandı. Avrupa'nın birçok ülkesine ve kentine yayılmış bulunan Kürdistanlı kitleler, 14 merkezde düzenlenen Gecelerde bir araya gelerek savaş sloganlarını haykırdılar. Onbinleri bulan sayıdaki kitlenin güç verdiği Newroz Geceleri ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alandan beslenmesine olduğu kadar Kürdistanlı kitlelerin birlik, beraberlik ve direnme ruhlarının daha da güçlenmesine de hizmet etti.

Newroz geceleri boyunca, gerek bulunulan ülkelerin egemen güçleri ve gerekse Türkiyeli ve Kürdistanlı birçok sahte sol güç eliyle, Geceleri baltalamaya yönelik çok çeşitli saldırı, komplo ve oyunlar tezgahlandı. Gecelerin yapılacağı salonları polis kordonuna almaktan helikopterli-özel timli operasyonlara, salon sahiplerini tehdit etmekten camları yere indirmeye, kitleyi korkutup Geceye gitmekten alıkoyma çabasından bomba ihbarlarına kadar, her yola başvuruldu. Ancak, bütün bu komplolar sahiplerinin başında parçalandı. Kürdistanlı kitleler, dönen dolapları açıkça görüp sahiplerini lanetlerken Gecelere de en güçlü katılımı sağladılar, davalarına bu alanda da sahip çıktılar ve artık girilmiş olan yoldan hiçbir gücün onları çekip alamayacağını ortaya koydular.



* * *

Avrupa'da daha önce gerçekleştirilen, Stuttgart, Frankfurt, Nürnberg, Basel ve Mannheim Geceleri ardından yapılan diğer Geceler şunlar:

DUISBURG:

Bu alanda yapılan ve ERNK'nin 1. Kuruluş Yıldönümünü ve Newroz'u kutlama amacı taşıyan Geceye 3000 dolayında kitle katıldı. Gece öncesinde, bugüne kadar Almanya'da eşi görülmemiş boyutlarda bir polis operasyonu yaşandı. Malum bazı çevrelerin el altından sürdürdükleri kışkırtma ve ihbarları gerekçe edinen 9000 kişilik polis gücü tam teçhizatlı ve helikopterlerin de kullanıldığı bu operasyonda Gecenin yapılacağı salonun önünü ve şehirin tüm giriş-çıkışlarını tutarak kitleyi kimlik kontrolünden geçirmeye kalktı ve yüzlercesini karakollara taşıdı. Ancak yapılan tüm aramalara rağmen hiçbir suç unsuruna rastlanamadı. Operasyon boyunca direniş sloganları haykıran kitle, Geceye daha da bilenmiş bir azim ve kararlılıkla katıldı ve o güne dek rastlanan en büyük coşkuyu sergiledi. Kitlenin coşkusu ve polisin tutumu Alman basın-yayın organlarında geniş yankılar uyandırdı.

HAMBURG:

1300 dolayında kitlenin katıldığı Hamburg'daki Gece de çok çeşitli engelleme çabaları aşılarak gerçekleştirildi. Salon sahibini ölümle tehdit eden ve Geceden bir gün önce 100 bin marklık salon camlarını yere indiren sosyal-şoven birtakım çevreler ile onların yardakçıları yine de Geceyi engelleyemediler. Gece büyük bir coşku içinde geçti.

HANNOVER:

1000 dolayında kitlenin katılması ile gerçekleşen Gece, özellikle kadın ve çocukların güçlü katılımı ile dikkat çekti.

1500 kişinin katıldığı **Köln** Gecesi ile 800 kişinin bulunduğu **Bielefeld** Gecesi de coşkusu ve canlılığı ile güçlü geçen Geceler arasındaydı.

DANİMARKA:

Ulusal kurtuluşçu faaliyetlerin yeni olduğu Danimarka alanında bu yıl yapılan Geceye 700'ü aşkın kitle katıldı. Faaliyetler henüz derinleşmemiş olmasına rağmen bu kadar güçlü bir katılımın sağlanması Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin kitleler üzerindeki etkilerinin ne kadar güçlü olduğunu ortaya koymaktadır. Bu alanda da kitlelerin Geceye katılımını engellemek için Kürt küçük-burjuva reformistleri eliyle çok çeşitli oyunlar sergilendi, kitle korkutulmaya çalışıldı. Ancak bütün bu karşı propagandalar ve çabalar kitlelerce yerle bir edilerek Newroz'a güçlü bir tarzda sahip çıkıldı.

HOLLANDA-DEN HAAG:

12 Nisan günü yapılan Geceye 2000'e yakın Kürdistanlı katıldı. TC ve ajan provakatörleri eliyle Gece öncesinde çeşitli caydırıcı çabalar içine girildi; kitleler telefonla tehdit edildi, salona bomba ihbarı yapıldı, çatışma çıkacağı söylentileri yayıldı vs.

Bununla da yetinilmedi Gecenin yapılacağı gün bir konser düzenlendi. Ancak, her alanda olduğu gibi bu alanda da oyunlar boşa çıktı. Gece yerine akın eden kitleler tüm salonu doldurdular ve yüzlercesi programı ayakta izlemek zorunda kaldı. Newroz direnme geleneği bir kez daha galip geldi ve kitleler savaş sloganları ile güç verdikleri mücadelemizi maddi alanda da güçlü bir şekilde beslediler.

Bu yılki Newroz kutlama programı 2 Mayıs'ta Paris'te FKBDC güçleriyle birlikte gerçekleştirilen **"Newroz, Birlik ve Dayanışma Gecesi"** ile tamamlandı.

1986 Newroz Geceleri kitle katılımı yönünden olduğu kadar, program ve içerik yönünden de çok güçlü ve başarılı bir şekilde gerçekleştirildi. Ve bir kez daha görüldü ki, mücadele ile beslenen kültür kadar, kültür ile beslenen mücadele de güçlüdür, yenilmezdir.

Libya'da Newroz Büyük Bir Coşkuyla Kutlandı

ABD emperyalizminin saldırısı ortamında ve İngiliz üslerinin kaldırılışının 16. yıldönümünün kutlandığı **Libya'nın Trablus** kentinde, 28 Mart günü Kürdistanlı işçi kitleleri, ERNK bayrağı altında Newroz'u büyük bir coşkuyla kutladılar.

Soyguncu Türk şirketlerinin bilinen uygulamalarından dolayı büyük maddi imkansızlıklar içinde bulunan kitlelerin, bütün imkansızlıklarına ve üstelik maruz kaldıkları tehditlere rağmen yüzlerce km uzaktan gelip Newroz'u kutlamaları, ulusal kurtuluştaki kararlılıklarının bir göstergesi olmuştur. 500'e yakın kitlenin katıldığı Gecede ulusal direniş savaşımız için 1100 Libya Dinarı (yaklaşık olarak 3600 dolar) bağışta bulunan Kürdistanlı emekçiler soylu bir birlik ve dayanışma örneği sergilediler.

Başta büyük halk önderi **Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN** olmak üzere bütün ulusal direniş şehitlerimiz için yapılan saygı duruşuyla açılan kutlama, yaklaşık 3,5 saat sürdü. Daha sonra **ERNK Libya Komitesi** adına Türkçe ve Arapça dillerinde yapılan ve Newroz'un tarihi ve güncel anlamını içeren konuşmalar kitle tarafından büyük bir dikkatle dinlendi. Diyarbakır şanlı zindan direnişi ve ERNK'nin kuruluşunun anlam ve önemi açıklandığı sırada atılan **"Bijî Newroz!", "Bijî ERNK!", "Mazlumlar Ölmez!", "Mazlum, Kemal, Hayri, Halk Savaşı Yolunda İleri!"** sloganları ile konuşmacıların konuşmaları sık sık kesildi.



Libya Newroz Gecesinde çocuk korosu marşlarıyla ilgi çekti

Gecenin en önemli bir diğer bölümü de, **Filistin Kurtarma Cephesi** adına Gecede hazır bulunan **Ebu Muhammed** yoldaşın konuşması olmuştur. Konuşmasına, Gecede hazır bulunan tüm kitlelerin bayramını içten kutlayarak başlayan **Ebu Muhammed** yoldaş, daha sonra şöyle devam etti:

"Yoldaşlar, Asur İmparatorluğuna karşı zafer kazanan halkınızın bu kutsal bayramını kutladığınız bugün, onurlu ve şerefli bir biçimde ulusal kurtuluş yolunda şehit düşen bütün şehitleri saygıyla anıyorum. Ve yine, Newroz'a yeni bir anlam kazandıran, Çağdaş Newroz'un yaratıcısı, faşist Türk sömürgecilerinin zindanlarında direnen **Mazlum Doğan'***ı saygıyla anıyorum. Çünkü* **Mazlum Doğan,** *yeniden doğuş ve halkınızın kurtuluşu için canını feda etmiştir.*

Ulusal direniş savaşını yükselten, Mazlum Doğanları yaratan halkınızı yürekten selamlarım. Filistin halkı ve **Kurtarma Cephesi** *adına, yükselttiğiniz mücadeleyi candan destekliyorum. Zulme karşı savaşan herkese selamlar olsun..."*

Daha sonra, folklor ekibinin peşmerge kıyafetiyle sunduğu milli oyunlar, Gecede hazır bulunanlar tarafından büyük bir ilgiyle izlendi. Özellikle **Koma Karker** ve çocuk korosunun Newroz, ERNK, Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN ve Halk Önderi Büyük Enternasyonalist Kemal PİR üzerine söyledikleri parçalar kitleyi coşturdu. Ozanlar ile çocuk ekibinin programları, sürekli haykırılan sloganlarla sık sık kesildi.

Kitlenin en çok beğeniyle izlediği bölümlerden biri de, düşmanın saldırı ve oyunları ile direniş eylemlerini içeren tiyatro oyunu oldu.

Başından sonuna kadar büyük bir disiplin, ulusal birlik ve dayanışma ruhu içinde süren Newroz Gecesi, yapılan kapanış konuşması ile sona erdi.

Büyük olanaksızlıklar içinde gerçekleştirilen bu Gece eylemi, ulusal direniş mücadelemize yapılan anlamlı bir destek olmanın yanısıra, çeşitli yalan, demogoji ve provakasyonlarla halkımızı ve mücadelemizi tecrit etmeye çalışan düşmana da bu alanda indirilen güçlü bir şamar olmuştur.

28 Mart 1986
Libya'daki ERNK Taraftarları

Kürdistan'da Deprem!

Kürdistan'ın çeşitli il, ilçe ve köylerinde 5,8 şiddetinde bir deprem meydana geldi. 4 Mayıs 1986 günü sabah saat 6.38'de meydana gelen depremin merkez alanları olan Malatya'nın Doğanşehir ve Adıyaman'ın Gölbaşı ilçeleri ile çevre köylerinde 15 kişinin enkaz altında kalıp hayatını yitirdiği ve yaklaşık 100 kişinin de yaralandığı bildirilmektedir. 3000'e yakın ev ise hasara uğramıştır.

Ayrıca, Elazığ, Malatya, Bingöl, Antep, Urfa, Siirt, Diyarbakır, Adıyaman ve Maraş'ta da depremin etkisi hissedilmiştir. Bingöl, Elazığ ve Malatya'da deprem 3 şiddetinde hissedilirken, Antep, Urfa, Siirt, Diyarbakır, Adıyaman ve Maraş il merkezlerinde ise 2 şiddetinde hissedilmiştir.

Doğanşehir Sürgü Barajında, depremin etkisiyle büyük çatlaklar meydana gelmesi üzerine, herhangi bir taşmayı önlemek amacıyla barajın suları boşaltılırken, çevre köylerdeki halk da başka alanlara taşırılmıştır.

Dünyanın bellibaşlı deprem bölgelerinden birisi olan Kürdistan'da bu ne ilk ve ne de son depremdir. Birkaç yılda bir meydana gelen depremlerde yüzlercebinlerce Kürdistanlı hayatını kaybederken, onbinlercesi de yaralanır ve ortada kalır. Yoksulluk ve ilgisizlik nedeni ile halkımızın elverişsiz evlerde barınması ise tehlikeyi daha da arttıran bir etken durumundadır. Halkımızın yüzyüze geldiği en büyük felaket ise depremler sonrasında yaşanır. Açlık, soğuk ve bakımsızlıktan çok sayıda kişi hayatını kaybeder.

Sömürgeciler için ise bu durum her zaman bir ayrı sömürü vesilesi olmuştur. Felaketler sonrasında oy hesapları yaparak alana giden sömürgeci yetkililer hiçbir soruna çözüm bulmaz ama halkın içinde bulunduğu çaresizliği alabildiğine sömürür. Nitekim bu kez de sömürgeci-faşist cuntanın başbakanı ve diğer bazı yetkililer deprem alanına gittiler, ama halk hala açıkta açlık ve hastalıkla boğuşmaktadır. Bu şaşırtıcı da değildir. Çünkü halkımızın gerçek düşmanları olan sömürgeciler halkımızın lehine olabilecek hiçbir şey yapacak güçte değildirler. Halkımızı bu felaketlerden tekniğin en gelişmiş imkanlarını kullanarak kurtaracak olan yine onun öz iktidarıdır; Bağımsız ve Birleşik bir Kürdistan'da yaratılacak olan düzendir.

★ ★ ★

"NEWROZ, BİRLİK VE DAYANIŞMA GECESİ"NDE MİLİTAN DAYANIŞMA

● FKBDC Gecesine Binlerce Emekçi Katıldı

1986 Newroz dönemi, Kürdistan ve Türkiye halklarının devrimci dayanışmasının somutlanışı olarak, 2 Mayıs'ta Paris'te FKBDC güçleri tarafından düzenlenen **"Newroz, Birlik ve Dayanışma Gecesi"** ile taçlandırılarak başarıyla kapatıldı. FKBDC güçlerinin ortaklaşa gerçekleştirdikleri geceye, Kürdistanlı ve Türkiyeli 2000'in üzerinde kitle katıldı.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının güçlenerek Türkiye ve Kürdistan halklarını derinden etkilemeye, uyarmaya ve ayağa kaldırmaya başladığı; diğer taraftan Türkiye emekçi halkının faşist cuntaya karşı muhalefetini arttırarak devrimci çıkış arayışlarını daha derinden duymaya başladığı bir dönemde gerçekleştirilen **"Newroz, Birlik ve Dayanışma Gecesi"** halklarımızın militan dayanışmasını arttırmada güçlü bir zemin yarattı. Faşist TC devletinin halklarımız arasında kin ve nefret tohumlarını her zamankinden daha çok ekmeye çalıştığı, KUKH'nin gelişmesi karşısında Türkiye halkında şoven duyguları körüklediği, çeşitli tasfiyeci sol çevrelerin de aktif desteğiyle halklarımızın ufkunu daraltarak mücadele hedeflerini karartmaya çalıştığı bir dönemde yapılan gece eylemi düşman ve uşaklarına vurulan güçlü bir darbe olurken, halklarımızın devrimci-direnişçi dayanışmasına ve kaynaşmasına ise hizmet etti. Geceye katılan Türkiyeli emekçiler KUKM'ni daha yakından tanıma olanağı bulurken, Kürdistanlı emekçiler de mücadelelerinde yalnız olmadıklarını daha iyi anladılar ve Türkiye halkı ile ortak çıkarlarını netçe gördüler.

Ağırlıklı olarak HUNER-KOM tarafından üstlenilen ve Türkiyeli devrimci sanatçılarla da desteklenen kültür programı, gecedeki kaynaşma ve coşkunun doruğa çıkmasında önemli rol oynadı. Enternasyonal Marşı ile başlayan kültür programı, devrimci ozanların sunduğu Kürtçe ve Türkçe devrimci savaş ve dayanışma türküleri ile devam etti. Çocukların ve gençlerin ayrı ayrı sundukları folklor gösterisi de gecenin en çok beğenilen programları arasında yeralarak zevkle izlendi.

Gecede ayrıca, FKBDC içinde yeralan örgütlerin temsilcileri birer konuşma yaptılar. Konuşmalar ağırlıklı olarak, Kürdistan ve Türkiye halkları arasındaki birlik ve dayanışmanın önemi; FKBDC'nin bundaki yeri ve önemi; Kürdistan'da verilen ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesi ve bunun Türkiye'deki gelişmelere etkisi; Kürdistan sorununa karşı Türkiye sol çevrelerindeki çarpık anlayışlar ve bu soruna devrimci bakış açısının ne olması gerektiği; Türkiye'de yaşanan gelişmeler ve kitlelerin artan muhalefeti; Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmelerin seyri konularında odaklaştı. SVP, PKK, THKP-C Acilciler örgütlerinin sözcüleri, özellikle Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin zaferi için mücadeleyi daha da yükseltme ve her iki ülkenin halkları arasındaki devrimci savaş birliğini güçlendirmenin acil gerekliliği üzerinde durdular ve bunun için koşulların bugün her zamankinden daha elverişli olduğunu dile getirdiler.

Baştan sona kadar militan bir hava içerisinde geçen ve sık sık, **"Yaşasın FKBDC", "Yaşasın Türkiye-Kürdistan Halklarının Mücadele Birliği", "Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş", "Yaşasın HRK", "Yaşasın ERNK", "Yaşasın PKK", "Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cunta"** ve diğer sloganlarla daha da coşkulu hale gelen gecede, Türkiyeli ve Kürdistanlı kitleler omuz omuza halaylar çekerek dayanışmanın ve kaynaşmanın en güzel örneğini sundular.

ERNK'nin 1. Kuruluş Yıldönümünde Bonn, Atina ve Brüksel'de Basın Toplantıları Yapıldı

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin 1. Kuruluş Yıldönümünde Yunanistan'ın başkenti Atina, Belçika'nın başkenti Brüksel ve Federal Almanya'nın başkenti Bonn'da birer basın toplantısı gerçekleştirildi. ERNK temsilcilerince düzenlenen basın toplantılarına çok sayıda uluslararası haber ajansı ve gazete muhabiri katıldı.

ERNK sözcüleri basın toplantılarında Kürdistan'daki gelişmeler ve ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzey hakkında bilgi verdiler. Geçmiş bir yıllık mücadelenin bilançosunun çizildiği toplantılarda, sömürgeci Türk devletinin KUKM'ne yönelik saldırı ve komploları, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin kaydettiği gelişmeler ve düşmana vurduğu darbeler, uluslararası alanda Palme cinayeti de dahil, ulusal kurtuluş mücadelemize yöneltilen saldırı ve komplolar ile gerek TC, gerekse onun uluslararası destekçilerinden kaynaklansın mücadelemize yöneltilen her türlü saldırının boşa çıkarılarak KUKM'nin giderek etkinlik kazanması üzerinde duruldu. Toplantılarda ayrıca, Kürdistan'ı tanıtan çeşitli bilgiler verilerek, basın mensuplarına birer Kürdistan haritası, düşman uygulamaları ve mücadelemizin durumunu ortaya koyan bildiriler ve çeşitli belgeler dağıtıldı. ERNK temsilcileri, içine girilen yeni mücadele yılında ulusal kurtuluş savaşımızın daha da boyutlanacağını belirterek, sömürgeci Türk devletine karşı Kürdistan halkının silahlı eylemlerinin artarak süreceğini açıkladılar.

Yapılan basın toplantılarına, Fransız, Alman, Belçikalı, Finlandiyalı, Hindistanlı, İsveçli, Bulgar, Yunan, Türk ve diğer uluslardan çok sayıda basın ve yayın kuruluşu katıldı. Basın toplantılarına büyük ilgi gösteren basın ve yayın kuruluşları yayınlarında Kürdistan'daki gelişmeler ve ERNK temsilcilerinin açıklamalarına geniş yer verdiler.

★ ★ ★

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr.060579C
5300 Bonn 1

Impressum:
I. Korkmaz
c/o Feyka-Kurdistan

Danimarka	5.- dkr.
Avusturya	12.- s.
İngiltere	0.50 £.
Hollanda	2.- hfl.
Belçika	40.- bfr.
Norveç	4.- nkr.
Fransa	4.- ff.
İsviçre	1.50 sfr.
İsveç	4.- skr.

TARİHSEL VE GÜNCEL GERÇEKLERİ ÇARPITMA ÜZERİNE

TC'nin Newroz Bildirisi ve **"Mücadele"** *Yazarının Buna Kan Veren Desteği*

Tarihsel gerçekler, Newroz'un Kürt halkının baskıya ve köleliğe karşı direniş bayramı olduğunu ortaya koymaktadır. Doğuşundan günümüze kadar bu bayram Kürt halkı tarafından kutlanagelmiştir. Newroz'un doğuşu, tarihi anlamı ve bugünkü içeriğinin nasıl ele alınması gerektiği üzerine daha önceleri çok yazıldığından, yeniden bu konuyu ele almayacağız. Yine bir önceki sayımızda Newroz'un üçlü anlamı ve bunun ulusal kurtuluş mücadelemizde simgeleşmesi üzerinde de durmuştuk. Burada dile getirilen gerçekler, bugün yadsınamaz bir biçimde kanıtlanmıştır. Burada, Newroz'u gerçek içeriğinden boşaltmaya çalışan bazı güçlerin ve TC'nin yaklaşımı üzerinde duracağız.

Sömürgeci-faşist cuntanın büyük bir sahtekarlıkla Newroz'a sahip çıkmasının yanısıra, sol maskeli güçler de Newroz'u gerçek içeriğinden boşaltmaya çalışmakta ve hedef şaşırtmak istemektedirler.

TC, Kürt halkının ekonomik değerlerini talan etmenin yanısıra, kültür değerlerine de sahip çıkarak, kendi kültürüymüş gibi tüm dünyaya yansıtmaktadır. Böylece halkımızı en önemli bir değerinden yoksun bırakmak istemektedir. Başta okullarda olmak üzere birçok kurumda Kürt kültürünün Türk kültürü olduğuna dair eğitim yapmanın yanısıra, birçok uluslararası yarışmaya da Türk kültürü olarak götürmektedir. Ekonomik ve siyasal sömürgeciliği kültürel sömürgecilikle de tamamlayıp, Kürt halkını tümden yoketmeye çalışmaktadır.

Gelişmiş bir ekonomi temelinde sömürgeciliği geliştiren İngiliz, Fransız sömürgecilerine baktığımızda tersi bir durumu görmekteyiz. Ekonomik ve siyasal olarak egemenlik altına almakta, ancak en fazla belli bir kesime kendi kültürlerini empoze etmektedirler. Fakat, TC'nin yönelimi daha ileri bir durumu göstermektedir. Ekonomik, siyasal sömürgeciliğin yanısıra, kültürel bir sömürgeciliği de geliştirmektedir. Kürt halkını Türkleştirmeye çalışmanın yanısıra, onun kültürünü de alıp kendi uluslaşmasının bir mayası haline getirmeye çabalamaktadır. Bu nedenle, Kürt halkına ait ne varsa ona el atıp, kendi değerleriymiş gibi lanse etmektedir. Folklorün den önemli gün ve bayramlarına kadar, hepsine bir Türk hikayesini uydurarak, kendi değeriymiş gibi göstermeye çalışmaktadır. Şimdiye kadar, bu saldırılardan



Newroz bayramı nasibini almış değildi. Her ne hikmetse, Türk egemenleri Newroz'a sahip çıkmayı bir türlü akıllarına getirememişlerdi!

Ulusal kurtuluş mücadelemizin silahlı direniş temelinde güçlü atılımlarla yükseldiği günümüzde, TC büyük bir sahtekarlık örneği sergileyerek, Newroz'a da sahip çıkmaya başladı. Newroz'u sanki bir Türk bayramıymış gibi lanse ederek, "tarihten beri Türklerin bayramıdır" demektedir. 1986 Newroz'una girdiğimiz bir dönemde, sömürgeci-faşist cunta uçaklarla Kürdistan'da bir bildiri dağıtmaya başladı. Dağıtılan "Nevruz" başlıklı bildiride, tarihi gerçekler tümden çarpıtılarak, Newroz Türk bayramıymış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.

Newroz'un "Yenigün" anlamına geldiğini inkar edemeyen sömürgeciler, buna uygun bir hikaye uydurarak, Türkler için yenigün olduğu yalanına sarılıyorlar. Bunun için de "Bozkurt efsanesine" dayanarak, bunun 21 Mart'ta gerçekleştiğini söylemektedirler. Bildiride bu konuya ilişkin şu değerlendirmeler var: **"Buna göre NEVRUZ'un başlangıcı Türk Ergenekon destanına kadar inmektedir. Türkler Ergenekon'a çekilip 400 yıl kadar burada kaldıktan sonra bir 21 MART günü kendilerine yol gösteren bir bozkurtun kılavuzluğunda demir dağları eriterek tekrar ata yurtlarına sahip olmuşlardır... Bu bakımdan 21 MART, nasıl tabiatın kıştan kurtulduğu günün başlangıcı ise, Türklerin de istiklallerini ilan ettikleri gün olarak kutsal kabul edilmiştir ve bugün bir bayram olarak kutlanmaktadır..."** Tarihin değişik aşamalarında bugünün Türkler tarafından bir bayram olarak kutlandığını iddia eden bildiri çeşitli hikayeler uydurarak Newroz'un bir Türk bayramı olduğunu kanıtlamaya çalışmaktadır. Bildirinin sonunda ise şu değerlendirmeyi okuyoruz: **"Milli birliğin, beraberliğin en önemli unsurlarından birisi kültür değerlerimizdir. Bu bakımdan Türk milletini bölmeye, parçalamaya çalışan Türklük düşmanlarının en şiddetli hücumları milli kültür değerlerimize karşı yapılmaktadır. Bu saldırılarda milli kültürümüz yozlaştırılmaya, milli kültür üzerinde şüpheler yaratılmaya, milli tarih konusunda yalan yanlış iddialarla spekülatif yayınlar yapılmaya ve özetle milli kültürümüz yokedilmeye çalışılmaktadır.**

Ülkeleri ve milletleri parçalamak, bölmek ve küçük parçalar üzerine emperyalist hakimiyetler kurmak dün olduğu gibi günümüzde de emperyalist devletlerin en başta gelen politikalarıdır. Bu genel politikalarında milli kültür düşmanlığı veya milli kültürün dejenere edilmesi veyahut milli kültür değerleri üzerinde başka sahipler aranması en geçerli silah olarak kabul edilmektedir. Buna bir başka örnek olarak NEVRUZ (YENİ GÜN)'e bölücü eşkiyaların sahip çıkmaları gösterilebilir.

NEVRUZ bütün Türklerin bayramıdır. Büyük Çille, Küçük Çille, Hıdır Nabi, Saya, Çiğdem, Cemreler ve NEVRUZ gibi gelenekler Türkler'de baharın başlangıcı ile ilgili eğlencelerdir."

Bildiriden aldığımız alıntılardan da görüldüğü gibi faşist-sömürgecilik, bugün halkımıza ait ne varsa hepsine sahip çıkıp kendi potasında eritmeye çalışmaktadır.

Gerçeklere biraz objektif bir gözle bakabilen herkes TC'nin sahtekarlığını görmekte gecikmeyecektir. Newroz direniş ve isyan geleneğine TC'nin bu derece bir çarpıtmayla sahip çıkmasının altında yatan nedenler çok açıktır. Newroz atılımı ile direniş mücadelemizin son derece önemli gelişmeler sağladığı bir dönemde bu ve benzeri çarpıtmalarla böylesi bir günü içeriğinden boşaltmak istemektedirler. Nasıl ki 1 Mayıs'ı bahar bayramına dönüştürmeye kalkışmışlarsa,

Devamı Syf: 30'da

1 Mayıs'ta, ERNK Bayrağı Altında Binlerce Emekçi Yürüdü

Bu yıl Almanya'nın çeşitli kentlerinde düzenlenen geleneksel 1 Mayıs yürüyüşlerine milyonlarca işçi katıldı. Yürüyüşler, mitingler ve çeşitli gösterilerle kutlanan "1 Mayıs birlik, dayanışma ve mücadele günü", uluslararası dayanışmanın güçlü bir örneğini de ortaya çıkardı.

Her yıl, sendikalar, çeşitli partiler ve örgütler tarafından organize edilen 1 Mayıs yürüyüşlerine, bu yıl Kürdistanlı emekçiler ulusal bayrak altında, etkin olarak katıldılar.

Başta Almanya olmak üzere, Fransa, İsviçre, H('landa, Belçika, Danimarka ve Avusturya'da sayıları binlerı aşan Kürdistanlı emekçiler, Kürdistan'da yükselen direniş mücadelesinin haklı gururunu yaşayarak, yoğun olarak 1 Mayıs eylemlerine katıldılar. Yerel ülkelerin işçi sınıfının yanısıra, en dikkat çeken korteji ERNK bayrağını taşıyan Kürdistanlı emekçilerin oluşturması, ilerici-demokratik çevreler üzerinde derin bir etki bıraktı. Son dönemlerde, Avrupa ilerici kamuoyunun bilincini karartmak amacıyla, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi aleyhine yoğun bir propagandanın yürütülmesine karşın, eylem esnasında ERNK kortejlerine gösterilen ilgi, tüm bu saldırıların işlemez kılındığını da ortaya çıkardı.

Sloganı, yürüyüşü, disiplini, militan yapısı ve coşkusuyla yürüyüş kortejlerinin en belirgin kısmını oluşturan ERNK taraftarı kitleler, ulusal giysileri içinde kadınlı, çocuklu olarak yürüdüler. Yüzlerce kadın ve çocuğun eylemlere kaldırılması ve uluslararası işçi sınıfı ile dayanışma göstermesi önemli bir olaydır. Birçok çevrenin, kişi düzeyinde bile yer almadığı yürüyüşlere, kalabalık sayılarla katılınması, aynı zamanda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yarattığı derin etkinin bir sonucudur da.

Kürdistanlı emekçiler, 1 Mayıs eylemini uluslararası dayanışmanın sergilendiği bir platform olarak ele almanın yanısıra, aynı zamanda bu eylemin yarattığı olanakları iyi değerlendirerek, bildiri ve yabancı dillerde çıkan yayınların dağıtımını yaparak, Kürdistan'daki sömürgeci-faşist uygulamaları protesto etmek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle dayanışma göstermek amacıyla imza kampanyasını sürdürerek, mücadelelerinin güçlü bir propagandasının gerçekleştirildiği bir zemin olarak da kullandılar.

Böylesi bir militan eylemlilik içinde yaşanılan 1 Mayıs işçi bayramı, gerçek anlamına uygun olarak kutlanmaya çalışıldı. Miting alanlarında ve yürüyüş boyunca 50.000'i aşkın bildirinin ve de yabancı dilden binlerce yayının dağıtılması da bunun somut bir göstergesidir.

1 Mayıs yürüyüşlerinin gerçek hedefini çarpıtmaya çalışan bazı güçlerin tersine, Kürdistanlı emekçilerin 1 Mayıs'a ERNK bayrağını dalgalandırarak etkin olarak katılmaları, ulusal kurtuluş mücadeleleri ile Avrupa işçi sınıfı hareketi arasındaki bağların ve dayanışmanın güçlendirilmesinin gereğini bir kez daha ortaya koydu. Bu aynı zamanda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin işçi sınıfının mücadelesiyle her zaman sıkı bir dayanışmanın gereğine inandığının ve bunu başarmak için, elden gelen tüm çabalarını sarfedeceğinin de bir kanıtı oldu.

Avrupa'nın çeşitli kentlerinde Kürdistanlı emekçilerin, birçok grubun veya örgütün toplamına yakın bir kitleyle yürüyüşe katılması, ayrıca belirtilmesi gereken bir gelişmedir. Örneğin; Hannover'de Kürdistanlı emekçilerin kortejini engellemeye çalışan Partizan, Sol Birlik vb. güçlerle, bunlara alet olan bazı Alman gruplarının kortej sayısının toplamının ERNK sempatizanlarının korteji kadar bile olmaması, bu güçlerin acizlik ve çürümüşlüklerinin kanıtı oldu.

Paris, Hannover ve Basel'de 1 Mayıs eylemine katılan Kürdistanlı emekçilerin sayısının 500'e yakın olması, ERNK taraftarlarının etkinliğini göstermektedir. 1 Mayıs'a İsviçre'de toplam 1000'i aşkın emekçi katılırken, ayrıca Hamburg, Den Haag, Frankfurt, Köln, Stuttgart, Duisburg vb. yerlerde her bir eylemde 300'e yakın bir kitle gücü yer aldı ve diğer birçok irili-ufaklı şehirde de binlerce ERNK sempatizanı 1 Mayıs'ta seslerini duyurdular.

Binlerce ERNK taraftarının etkin olarak katıldığı 1 Mayıs eylemleri, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesini duyurduğu güçlü bir platform oldu.

★ ★ ★

Ostern Yürüyüşlerinde Yüzbinler Emperyalist Saldırganlığı Lanetledi

Geleneksel Osternmarş (Paskalya) Barış Yürüyüşleri Nisan ayının başlarında Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde sayıları milyonu aşan gösterici tarafından gerçekleştirildi.

Hıristiyan aleminin dini bayramı olan Paskalya (Yumurta Bayramı) yıllardan beridir dini karakterinden önemli oranda sıyrılıp siyasi bir karakter kazanmış ve emperyalist saldırganlık ve savaş tehdidine karşı barışı savunma eylemlerinin gerçekleştirildiği bir zemine dönüşmüştür. Her yılın Nisan ayının başlarında kutlanan bu bayram boyunca yüzbinlerce Avrupalı sokaklara dökülerek, mitingler ve gösteriler yaparak başta ABD olmak üzere emperyalizmin körüklediği savaş kışkırtıcılığı ve silahlanma yarışını lanetler, barış istemini dile getirir. Birbirlerine kenetlenen göstericiler kilometrelerce uzunluktaki bir barış kordonu oluşturarak barış isteyen insanlığın ezici ağırlığını duyururlar.

Bu yıl da Avrupa'nın tüm ülkelerinde ve ABD'de sayıları milyonu aşan gösterici onlarca kentte barış yürüyüş ve mitingleri düzenledi; ABD ve NATO üsleri ile askeri tesisleri önünde gösteriler yaptı. Barış göstericileri, ABD'nin nükleer silahlanmayı arttırma, silah yarışını körükleme ve uzayı bir silah deposu haline getirme çabalarını protesto ederek, bu çabalardan vazgeçilmesi ve Sovyetler Birliği'nin bu doğrultudaki yapıcı önerilerinin değerlendirilmesi talebinde bulundular. Aynı zamanda ABD'nin Avrupa'ya nükleer füzeler yerleştirmesi ve Avrupa'daki hükümetlerin buna katılması şiddetle protesto edildi. Füzelerin yerleştirildiği alanlar çevresinde gösteriler yapan barış eylemcileri, bunların sökülüp atılması ve Avrupa'nın nükleer silahlardan arındırılması talebinde bulundular.

Her yıl olduğu gibi, bu yılki barış gösterilerine karşı da polis şiddete başvurdu. Özellikle askeri tesisler çevresindeki gösteriler sırasında çoğu zaman çok sayıda kişinin yaralanması ve tutuklanması ile sonuçlanan çatışmalar meydana geldi. Göstericilere karşı gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırıya geçen polis, gösterileri dağıtmaya çalıştı. Ancak yine de yüzlerce eyleme yüzbinlerce göstericinin katılmasını engelleyemedi. Emperyalizmin savaş kışkırtıcılığı ve saldırganlığının arttığı bu yıl, barış gösterileri de her yılkinden daha büyük bir güçle gerçekleştirildi.

Kürdistanlı yurtseverler de bulundukları alanlardaki gösterilerde ERNK bayrağı altında yeralarak emperyalizmin ve uşaklarının saldırgan politikalarını lanetlediler. Kürdistan'daki sömürgeci vahşeti gözler önüne sererek dünya ilerici kamuoyunun dikkatini bu alanda verilmekte olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi ile buna karşı TC'nin başvurduğu insanlıkdışı saldırılara çektiler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile ilgili yazılı dökümanların yaygınca Avrupalı kitlelere ulaştırıldığı bu yılki barış gösterileri, mücadelemizin yakından tanınması açısından güçlü bir platform olarak değerlendirildi.

★ ★ ★

Yakın Tarihten Bir Yaprak

BİR EYLEMİN İÇİNDEN

PKK önderliğinde Kürdistan'ın her yöresinde geliştirilen ulusal kurtuluş mücadelesi, düşmanın etkinliğini kırmış, yıllardan beri baskı altında bulunan halkımıza kurtuluşun yolunu göstermiştir. Halkımız da gelişen mücadeleyi gerektiğinde savaşarak, gerektiğinde savaşçılar vererek en yakından desteklemiştir. Öncüyle halk arasında kurulan bu sıkı bağa fazla tahammül edemeyen sömürgeciler, yıllar öncesinde "gömüldü", "yok edildi" denen bu davanın bu şekilde başkaldırması karşısında, eskisinden daha katliamcı ve daha yıkıcı bir şekilde saldırıya geçmiş; 12 Eylül 1980 darbesiyle de gelişen mücadeleyi kısa sürede bastırmayı, halkla öncüsü arasındaki bağı koparmayı, direnişi tümden ortadan kaldırmayı hedeflemiştir.

Gericilik yılları dediğimiz bu yıllarda, siyasal ortamda ve siyasi güçlerin durumunda çok şey değişmiş; halkın üzerinde ise pasifikasyon politikası hakim kılınmak istenmiştir. Bu yıllarda karşı-devrim saldırılarına hazırlıksız yakalanan siyasi güçler, ya dağıtılmış, ya birçok üye ve taraftarı katledilmiş veya tutuklanmıştır. Bu dönemi biraz hazırlıklı karşılayanlar ise, daha az kayıpla bu saldırıları geri püskürtmüşlerdir. Sömürgeciler bu dönemde halkın üzerine, geçmiş yılların kin ve öfkesini kusarcasına en acımasızca gitmiş ve tek yanlı bir savaş sürdürmüşlerdir.

Halk açısından, devrimcilerle ilişkisiz bir şekilde böylesi saldırılara göğüs germek zor olduysa da, devrimciler bulundukları her alanda ve her koşul altında direnişlerini sürdürmüş, Partiye ve halka bağlılığın bir gereği olarak faaliyetlerini devam ettirmişlerdir. Devrimciler, kendilerini ihbar eden ihbarcılara, halka işkence yapan ve mücadelemiz önünde engel olan ajan yapıya yönelmiş ve bunların cezalarını mutlaka vermişlerdir. 1981 yılının Mart ayında, Doğubeyazıt'ta, halka işkence yapan, devrimcileri gördüğü yerde yakalamak için saldıran ve ihbar eden bekçi Ehmo, devrimciler tarafından bu amaçla cezalandırılmıştır.

Sömürgecilerin her alanda **teslimiyeti hakim kılmak istediği,** "yok edildiler, teslim oluyorlar" biçimindeki propagandalarla halkta umutsuzluğu geliştirmeye çalıştığı bu yıllarda devrimciler, hiçbir şekilde teslimiyeti kabul etmeyip kahramanca şehit düşmüşler ve yüzlerce, binlerce direniş yaratmışlardır.

Ülkemizin her alanında olduğu gibi, Ağrı ve yöresinde de teslimiyetin her türlüsüne karşı direnilmiştir. Eskiden beri direnişçi bir yapıya sahip olan yöre halkı, kendi bağrından çıkan evlatlarında da bu ruhun yaşadığını bizzat görmüştür. 1981 yılının Nisan ayında, Doğubeyazıt'ın bir kenar mahallesinde yurtsever bir aile ile görüşme yapan devrimcilerin ihbar edilmesi sonucunda, sömürgecilerle devrimciler arasında büyük bir çatışma çıkmıştır. Devrimcilerin geri çekildiğini, onları yokettiğini sanan düşman, hiç ummadığı bir şekilde direnişle karşılaşınca tam bir savaş düzeni içerisinde saldırıya geçmiş ve "teslim ol" çağrılarında bulunmuştur. "Teslim ol" çağrılarına kurşunlarıyla cevap veren devrimcilerin direnişini gören yöre halkı, bu duruma daha fazla seyirci kalmamak için düşman çemberini yarıp devrimcilere ulaşmanın birçok yöntemini denemiş ve düşman çemberine karşılık bu yiğit evlatlarının etrafında manevi destekleriyle yarılmaz bir dostluk çemberi oluşturmuştur.

Devrimcilerin kararlı direnişi ve halkın da direnişten yana tavrı karşısında düşman kısa sürede sonuç almak için ağır ve orta otomatik silahlarla evi taramıştır. Bu taramada evin sahibi olan yurtsever bir Kürdistanlı kadın şehit edilirken, yanlarında büyük silahları olmayan devrimciler de bir 14'lü ve otomatik tabancayla çatışmayı sürdürmüş, devrimcilerden biri düşmanın oluşturduğu çemberi yarıp kurtulurken, başından aldığı kurşunla olay yerinde felç olan **Yaşar EROĞLU** ve diğer bir devrimci de düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verdirerek esir düşmüşlerdir.

Gericilik yılları dediğimiz bu yıllarda Ağrı ve yöresi böylesi görkemli direnişlere tanık olurken, bir yandan da sömürgeciliğin yoğun saldırılarıyla karşılaşmıştır. Devrim cephesi ile ilgili silinmez anıları beyninde ve yüreğinde taşıyan yöre halkı üzerine tam savaş düzeniyle giden sömürgeci-faşist cunta, barbarca uygulamalarının dozunu doruğa çıkarmıştır. Bu uygulamalardan amaçlanan, halk kitleleri üzerinde korku, panik ve pasifikasyonu hakim kılmaktı. Devrime olan özlemlerin umutsuzluğa dönüştürülmesiydi. Ama kitleler devrime olan umutlarını hiçbir zaman yitirmemiş, tam tersine, düşman uygulamaları kin ve öfkelerini daha da derinleştirmiştir. Yaşadıklarından daha acı bir yaşamın olamayacağı, kitleler için artık iyice kavranan bir gerçeklik olmuştur. Fakat etkin devrimci müdahalenin sağlanamadığı bu süreçte, kitlelerin saklı özlem ve umutları sıcak bir mücadeleye dönüşememiş, görünüşte ortama hakim olan ağır bir suskunluk olmuştur.

Bu karanlık yılları geride bırakmak, özgür bir yaşama kavuşmak ve halkın çektiği acıların hesabını, bedeli ne olursa olsun sormak için devrimciler de gruplar halinde büyük bir hazırlık sonucunda coşku ve enerji dolu olarak ülke topraklarına yeniden kavuşmuş, mücadeleyi yükseltmeye başlamışlardır. Düşmanın egemen kılmak istediği pasifikasyon ortamını parçalayan, kurtuluş özlemlerini yeniden alevlendiren devrimci faaliyetler, 15 Ağustos'la doruk noktasına ulaşmış, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi sadece Kürdistan'da değil, Türkiye ve dünya kamuoyunda da tartışılmaya başlanmıştır. Gerçekleştirilen her eylem halk kitlelerinin kurtuluşa olan inançlarını tazelemiş, öncüye olan güven duygularını pekiştirmiştir.

Temmuz 1985'te Doğubeyazıt'ta gerçekleşen bir devrimci eylemimiz kitlelerin coşkunluğunu ortaya çıkarmak için yetmiştir. Yapılan bu eylemle, Doğubeyazıt halkı daha önceden tanıdığı ve sürekli aradığı devrimcilerle tekrar kucaklaşmanın sevincini yaşamıştır.

Yapılan eylemde Kurtuluş Kuvvetleri dağlık alandan şehire doğru süvari olarak harekete geçmiş, dağla şehir arasındaki 2-3 saat süren düzlüğü hızla geçip, Doğubeyazıt'ın yakınlarına ulaşarak atlarını durdurmuş ve bunların başında bir nöbetçi bırakarak şehire girmişlerdir. Şehire giriş amaçları, jandarma bölüğünün yanındaki lise binasına HRK pankartını asmak olan Kurtuluş Kuvvetlerini hedefe yaklaştıklarında, bölükteki nöbetçi görmüş ve alarm vermiştir. Ama jandarmalar dışarı yönelmek bir yana, içerde panik içine düşmüş, bu yüzden bir tek mermi bile sıkamayarak her an bir saldırı korkusuyla beklemişlerdir. Düşmanı korkusuyla başbaşa bırakan Kurtuluş Kuvvetleri, hazırladıkları pankartı okulun şehire bakan duvarına asmışlardır. Aynı biçimde Türk bayrağı da aşağı indirilerek yerine ERNK bayrağı göndere çekilmiş, ayrıca şehrin her yerine HRK'nin, **Serxwebûn**'un ve FEYKA-KURDİSTAN'ın pulları yapıştırılmıştır. Pankartın altına ise, PKK'yi tanıtıcı afişler ve Ulusal Önder Abdullah ÖCALAN'ın posteriyle, Besey ANUŞ ve Azime DEMİRTAŞ yoldaşların afişleri asılmış ve geri çekilinmiştir. Sömürgeciler sabaha kadar bir tek mermi sıkmamışlar; bir tek asker ve polis dahi dışarı çıkamamıştır.

Belli bir süre alanın devrimci denetimden uzak kalmış olmasından yararlanarak yaşamlarını rahat sürdüren sömürgeciler ve uşakları yoğun bir panik içerisinde, sabahın erken saatlerinde operasyonu başlatmışlar ve şehi-

Devamı Syf: 29'da

Siyasi Tutuklular İçin Yeni Bir Tuzak

İkinci "Pişmanlık Yasası" Yürürlüğe Girdi

Türkiye'de yıllardır süren "af" tartışmalarına bir son vermek ve bu konuda artan tepkileri frenlemek için faşist cunta hükümeti tarafından önerilen ve "İnfaz Yasası" olarak adlandırılan yasa, 20 Mart'ta Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi. Türk Ceza Kanunu'nun şartlı salıvermeyi düzenleyen hükümlerinde değişiklik yapan kanun, ancak hüküm giymiş bulunan, "devlete karşı suç işlemeyen" ve "iyi hal" göstererek devlete sadık uysal köleler haline gelenlere uygulanabilecek. Bu nedenle, tutuklu bulunup da cezaları henüz kesinleşmemiş olanlar, "ağır siyasi suçlu" kapsamına girenler, firar, cezaevi yönetimine karşı ayaklanma ve disiplin "suçları" işleyenler ve boyun eğmeyi reddederek direnenler bu yasadan yararlanamayacaklar. Getirilen hükümler gereğince çoğunluğu siyasi olmayan "suçlu"lardan oluşan 68 bin 596 mahkum yasanın öngördüğü sınırlı indirimden yararlanacak. Buna karşılık onbinlerce tutuklu yasa kapsamı dışında bırakılıyor. Yasanın Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmesi ardından çoğunluğu açık ve yarı-açık cezaevlerinden olmak üzere çok sayıda tutuklu salıverildi. Salıverilenler daha çok cinayet, kaçakçılık, hırsızlık, dolandırıcılık gibi nedenlerle hüküm giymiş olanlardan teşekkül ediyor. Bu arada pişmanlık göstererek devlete sadık kalma sözü vermiş olan ve "bölücülük" gibi "ağır suçlar" işlememiş bulunan birtakım siyasi mahkumlar da salıverildi.

"İnfaz Yasası", Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yükselerek sömürgeci devleti giderek derinleşen bir çıkmaz içine soktuğu, bu mücadelenin yarattığı etkilerle Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçi kitlelerin devlete muhalefetlerinin yoğunlaşmaya başladığı ve TC'nin yeniden Avrupa'ya açılma çabalarına hız verdiği bir dönemde yürürlüğe kondu. Yıllardır süren "af" taleplerine kulaklarını tıkayan faşist cunta, neden bu dönemde böylesi bir yasa çıkarma gereği duydu? Gerçek anlamda bir "af" yasası olmasa da, 'İnfaz Yasası" ile amaçlanan nedir? Açık ki bu sorunun cevabı bugün Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan siyasal ortamla doğrudan bağlantılıdır. Her şeyden önce, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, yolaçtığı gelişmelerle faşist Türk devletini her alanda sarsmış ve yeni arayışlar içine sokmuştur. Kürdistan'da gelişen mücadelenin de etkisiyle Türkiye'de kitlelerin devrimci-demokratik muhalefetinin giderek artması bu arayışları arttırmaktadır. Faşist cunta kitlelerin muhalefetini dizginlemek ve Kürdistan'a yönelik savaşını rahatça yürütebilmek açısından Türkiyeli kitlelerin desteğini sağlayabilmek için, gözboyayıcı birtakım tedbirlere ihtiyaç duymaktadır. "İnfaz Yasası" ile de bir ölçüde de olsa kitleleri memnun ederek onların "af" istemlerini karşılamak istemektedir. Onbinlerce kişinin cezaevlerine doldurulduğu ve bu durumun toplumun en azından yarısını etkilediği gözönüne alınırsa faşist cuntanın bu adımla çok şeyi hedeflediği açıkça anlaşılır.

Yasanın bir diğer hedefi de Avrupalı devletler ve uluslararası kamuoyudur. Faşist cunta uzun süredir "demokrasiye geçtiği" safsatasını Avrupalı müttefiklerinin gözünde inanılır kılma çabası içindedir. Bu müttefikleri de faşist bir askeri cuntaya sağladıkları desteğin kendi prestijlerini sarsması ve kamuoyunda tepki yaratması nedeniyle cuntayı faşist yüzünü maskelemesi doğrultusunda zorlamaktaydılar. Nitekim Avrupalı beş ülkenin, Türkiye aleyhine Uluslararası İnsan Hakları Mahkemesine verdikleri şikayetten vazgeçme karşılığında faşist cuntadan "af çıkarma" konusunda söz aldıkları biliniyor. İşte,"İnfaz Yasası" ile Türkiye bu sözünde durmuş olmakta ve Avrupalı efendilerine şimdi daha şirin gözükmektedir. Son dönemlerde Avrupa'nın Türkiye'yi yeniden bağrına basmasında bu yasanın da payı vardır. Açık ki, bütün bunlar Avrupalı ülkeler ile TC'nin ortaklaşa hazırladıkları bir senaryonun uygulama alanına geçirilmesinden başka bir anlam taşımamaktadır.

"İnfaz Yasası"nın en büyük ve temel hedefi cezaevlerindeki siyasi tutukluları ihanete ve pişmanlığa sürüklemedir. Faşist cunta "af" önermekte, ancak karşılığında inançlarından vazgeçmeyi, devlete sadık birer uşak olmayı ve köleliği kabullenmeyi dayatmaktadır. Yasa hükümlerinde açıkça, "disiplin suçu" işlemiş olanların öngörülen ceza indiriminden yararlanamayacakları belirtilmekte, "iyi hal" gösterenlerin bu indirimden yararlanacakları ifade edilmektedir. Bu deyimlerin ne anlama geldiği ilerici kamuoyu için sır değildir."Disiplin suçu", cezaevlerinde dayatılan, istiklal marşı okuma, faşist subay ve yöneticilere "komutanım" diye hitap etme, dua okuma, tek tip elbise giyme gibi faşist dayatmaları reddetmek, bunlara uymamak anlamını taşıyor. Aynı şekilde, cezaevi yöneticilerinin insanlıkdışı uygulamalarına karşı çıkmak da "disiplin suçu" kapsamına giriyor. "İyi hal gösterme"de cezaevlerindeki tüm faşist yönetmeliklere harfiyen uyma, uysal köleler haline gelme ve her türlü direnişten uzak durma anlamını taşıyor. İşte bütün bu kuralları yerine getirenler, yasanın öngördüğü, her ayki cezadan birkaç gün indirme "lütfundan" yararlanabilecek ve "yeniden topluma kazanılacaklar!"

Yasanın bu niteliği sömürgeci-faşist parlamentonun milletvekilleri tarafından da açıkça ifade ediliyor. Adalet Bakanı Necat Eldem bu konuda şunları söylüyor: "**Şartla salıverme, mahkumda iyi halli olmayı teşvik eder. Cezaevi anahtarı, getirilen bu sistemle mahkumun eline verilmiştir... Tasarı bir af değil, tümüyle ıslaha yönelik (abç) ve adil bir tasarıdır.**" (13 Mart, Milliyet)

SHP'li Hasan Altay'ın sözleri ise şöyle; "**Tasarı, disiplin cezası alan mahkumların öngörülen haklardan yararlanmasını önlüyor. Bu durumda, zaten bunalım ve baskı içinde olan mahkum ve tutuklular, gardiyan ve idari memurların her türlü baskı ve haksızlıklarına katlanmak durumunda kalacak. Mahkumlar köleleştirilmek isteniyor. Bu Anayasa'ya ve insan haklarına aykırıdır.**" (13 Mart, Milliyet)

Peki, onurunu satma ve köleliği kabullenme karşılığında tutuklulara sunulan ve bir lütufmuş gibi gösterilen "İnfaz Yasası"nın gerçekte kişiye bahşettiği nedir? Bunun cevabını ise, serbest bırakılan tutuklulardan dinleyelim: "**Bu yasa, bizim için çözüm değil. İnfaz Yasası sırtımızda kambur olarak hep kalacak. Af olsaydı, sabıkamız da silinecekti. Bize şimdi kimse iş vermeyecek. Burada hepimiz bir meslek öğrendik. Ama iş bulamayacağız; iş aramaya yurtdışına da çıkamayacağız.**" (21 Mart, Hürriyet) Evet, sömürgeci-faşist düzenin bu kurbanları "suçlu" damgasını ömürboyu alınlarında taşımak zorunda kalacaklar ve ellerine tutuşturulan nüfus cüzdanlarında devletçe açılmış olan bir delik bu konuda tanıklık edecek! (Mahkumların nüfus cüzdanlarında birer delik açılıyor, her yerde tanınsınlar diye!)

Açıkça görülmektedir ki, sömürgeci-faşist devletin artık topluma verebileceği hiçbir şey kalmamıştır. O çürüyen bir güç olarak, giderek daha çok daralmakta, toplumu aldatmak için bile olsa fazla bir şey verme gücünü kendisinde bulamamaktadır. "İnfaz Yasası" bu konuda yeni bir belgedir. Bu yasa onca tantanaya rağmen daha doğarken ömrünü doldurmuş, ölmüştür. Nasıl ki "Pişmanlık Yasası" işlemez hale gelip boşa çıktıysa, ikinci "Pişmanlık Yasası" olan "İnfaz Yasası"da özellikle siyasi tutukluları tuzağa düşürme ve teslimiyete çekme çabasında hezimete uğrayacaktır. Sömürgeciler zindanların asıl mimarlarıdırlar, onların gücü zindanları boşaltmaya yetmez. Zindanları Türkiye ve Kürdistan halklarının devrimci dalgası boşaltacak ve oraya gerçek suçluları koyacaktır.

LÜBNAN MEKTUBU

Lübnan'daki Kürt Kitlesi ve Sorunları Üzerine

Karmaşık bir toplumsal sorunla karşı karşıya bulunan Lübnan, denilebilir ki, 1950'lerde kuruluşundan bu yana yoğun bir çatışmalı ortam yaşamaktadır. Savaşın yolaçtığı sorunlar ve çözümsüzlükler, toplumu tüm kesimleriyle birlikte yıkımın eşiğine getirmiştir.

Böylesi karmaşık bir ülkede Kürtler, sayıları yüzbini bulan bir oranla önemli bir topluluk oluşturmaktadırlar. Kürt kitlesi ağırlıklı olarak Kuzey Kürdistan'dan gelmekle birlikte, Güney Kürdistan'ın Suriye'deki parçasından da önemli bir kesim bulunmaktadır. Kürt kitlesinin hemen hemen tümü, ekonomik sorunlar, aşiret-kabile çelişkileri ve son dönemlerde artan bir şekilde siyasal nedenlerden dolayı bu alana gelmektedir. Lübnan alanına Kürtlerin akışı, tarihi kesin olmamakla birlikte, 1960'-larda başlar. Bu alana gelen Kürtler ağırlıklı olarak Beyrut'a yerleşseler de, iş bulma olanakları ve Lübnan'daki politik bölünmenin bir sonucu olarak, Suriye'ye yakın yerleşim alanlarında da çok sayıda Kürt vardır.

Yurtdışına çıkmak isteyen Kürt kitlesinin sorunları, daha Kürdistan'dan ayrılmadan başlar. Türk polisi ve memurları, iş nedeniyle dışarı çıkacakların önüne, adeta aşılmaz görünen siyasi engeller çıkarırlar. Bu engelleri aşanların karşısına bu kez de para engeli çıkar. Yalnızca pasaport çıkarmak, bir işçiye 150 bin liraya malolur. Bundan sonra da sorunlar artarak devam eder. Halep ve Şam'-da yerleşmiş bulunan, genellikle Türk devleti ve Lübnan'daki işverenlerle işbirliği içinde olan ve kendilerine çavuş denilen aracılar, büyük vurgunlar vurarak işçileri Suriye'den geçirirler. Türk pasaportuyla Lübnan'a yasal giriş yapamadıklarından dolayı işçiler, en az yüzbin lira rüşvet vererek, bu çavuşlar vasıtasıyla ve hiçbir kimlik güvencesi olmadan Lübnan alanına gelirler.

Yurtsever özlerinden dolayı, genellikle Lübnan ilerici ve yurtsever güçlerinin egemen olduğu



Lübnan'da yapılan Newroz Gecesine büyük bir coşku ile katılan Kürt kitlesi

alanlarda kalan Kürt işçilerini bekleyen işler; 'mazgat' denilen sebze-meyve yükleme işi, inşaat işçiliği ve meyve bahçelerinde toplayıcılıktır. Yine burada büyük sorunlarla yüzyüze gelirler. Önceden ayarlanmış çavuşlar, işçileri ortak çalıştıkları 'mazgat'-lara getirirler. Bu işyerlerinde hiçbir güvence bulunmamakta; işçiler en az oniki saat çalıştırılmaktadırlar. Yeme-içme, yatma vb. masrafları bütünüyle işçilere aittir. Soğuk depolarda işçiler, patron ve çavuşların kırbaçları altında çalıştırılmaktadır. Patronlar genellikle alandaki örgütlerle ilişki içinde olduklarından, çalışma koşulları ve ücretler konusunda doğabilecek tepkiler, bu örgütlerin sert müdahalelerine yolaçmaktadır. Patronlar, bu yolla ve işçileri birbirine düşürerek, gelişen birkaç direnişi zorla bastırdılar.

İşçilere günde yüz Lübnan Paundu (üçbin TL) ödenmektedir. Bir sigaranın 300 krş'a olduğu bir yerde, yemek, barınma ve sağlık masrafları da çıkarıldığında işçinin elinde hiçbir şey kalmamaktadır. İnşaatlarda çalışan işçilerin durumu daha farklı değildir. İşçilerin ailelerine para göndermeleri ise ayrı bir sorun olmaktadır. Yasal yollardan para gönderme olanakları olmadığından paraları çavuşlarla göndermek gerekmektedir. Ancak, çavuşlar da yüzde alarak, parayı kendi hesaplarına işleterek, geç ödeyerek ve çoğu kez ise el koyarak vurgun vurmaktadırlar.

Lübnan ilerici-yurtsever güçleri ise, Kürt işçilerinin bu sorunlarına el atmak bir yana, sorunları daha da ağırlaştırmaktadırlar. Son zamanlarda İlerici Sosyalist Parti, egemen olduğu mıntıkalarda ücretler ve çalışma koşulları konusunda bazı yasalar çıkardıysa da bunlar pek uygulamaya geçilmemektedir. Tam aksine, patronlarla olan bağlarından dolayı, işçilerin direnişlerini bastırmaktadırlar.

İşçilerin yabancı oluşları ve kimlik sorunları büyük suistimal konusu yapılmaktadır. Oturum izni vb. yollarla işçiler aldatılmakta ve büyük vurgunlar vurulmaktadır. Geri bir toplumsal yapıdan gelen ve çoğu genç olan Kürt işçiler, yoz bir yaşama çekilerek, ellerinde ne kalmışsa alınmaktadır. Yine, işçiler kimlik sorunu nedeniyle sık sık yakalanmakta, işkence görmekte ve ancak rüşvetle bırakılmaktadırlar. İsrail'in 1982'de Lübnan'ı işgal etmesi sırasında çok sayıda Kürt işçisi yaşamını yitirdi, bir çoğu aylarca Lübnan zindanlarında tutuldu. Bu işçilerden büyük bir grup bindikleri otobüsün İsrail uçakları tarafından bombalanması sonucu öldürüldü.

İşçilerin içinde bulundukları bu koşullar ve yurtsever duyguları suistimal edilerek, kendileri tüccar aracılar tarafından örgütlere kiralanmaktadırlar. Örgütler, bu işçilerin gerçeklerini kavrayıp onları eğiteceklerine, ve Kürdistan halkının bir temsilcisi özelliklerini kazandıracaklarına, onları adeta kurban edilecek birer paralı asker olarak çalıştırmaktadırlar. Kürt gençlerinin Lübnan ve Filistin örgütlerinde sergiledikleri kahramanlıklar sayısızdır ve bu konumdaki Kürtler halen örgütlerin önemli bir direnişçi kitlesini oluşturmaktadır.

Diğer taraftan Türk devleti de devreye girmekte ve Kürt işçilerini kirli amaçları için kullanmaya çalışmaktadır. Onları ajanları vasıtasıyla sürekli izlemeye çaba sarfetmekte; konsolosluğu eliyle, oturum izni, pasaport onayı gibi gerekçelerle işçilerin sırtından büyük vurgunlar vurmaktadır. Aralarına sızan Türk ajanları, işçilerin geriliklerinden ve zorluklarından yararlanarak, onları Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı örgütlemeye çalışmaktadırlar. 1982'de İsrail saldırısı sırasında, TC, Lübnan istihbaratıyla işbirliği yaparak 50 civarında işçiyi tutuklatıp, "aralarında teröristler olabilir" savıyla Ankara'ya aktardı.

Bazı Türk ve Kürt reformist grupları da alandaki güçlerle işbirliği içinde işçiler üzerinde çeşitli oyunlar oynamakta; paralarını çalmakta, pasaport ve kimliklerine elkoymakta, işkence etmekte ve birtakım kirli işlerde kullanmaktadırlar.

Lübnan'da yerleşmiş bulunan Kürt kitlesinin durumu da geçici işçilerin durumundan farklı değildir. Geri bir toplumsal yapıdan, yoz ve oldukça karmaşık bir politik ortama adım atmaları, onları belli bir başkalaşıma uğratmıştır. Oturum, kimlik ve iş sorunları önemli sorunlar olarak karşılarına dikilmektedir. Tüm aile fertleriyle birlikte çalışmak zorunda kalan bu kitleler, en yoksul kesim içinde kalmakta ve toplumun en tortu işlerine koşulmaktadır. Çatışmalı ortamda saldırıların boy hedefi haline gelen bu kesim, yine en çok kayıp veren kesim olmaktadır. Bu kesim,

durumları en fazla suistimal edilen kesimdir. Toplumsal gerilikleri, uyrukları, yurtsever duyguları, yoksullukları, hiçbir devlet uyruklarının olmayışı en çok suistimal edilen yönleri olmaktadır. İlkel milliyetçi partilerden, reformist gruplar ve alandaki mevcut güçlere kadar herkes bu kitleye el atmıştır. Bu kesimin bağrında, Türk MİT'inden, Saddam'ın istihbarat örgütüne ve Lübnan istihbarat örgütüne kadar, birçok güce bağlı çok sayıda örgüt kurulmuştur. Hepsinin de aracısı, yurtseverliği bayrak edinen ya da bu kitle arasında bulunan kabile ileri gelenleri olmuştur. 1975-82 yılları arasında KDP'den Yekiti'ye ve istihbarat örgütlerine kadar çok çeşitli güçlere bağlı olarak kurulan bu örgütlerin hepsinin de çabası, Lübnan'daki Kürt kitlesini denetim altında tutmak, potansiyellerini kullanmak, bu potansiyelin ulusal kurtuluş mücadelesine akmasını engellemek olmuştur. Belli bir döneme kadar bunda başarılı da olmuşlardır, ancak kitlenin ve işçilerin hiçbir talebini karşılayamamışlardır. Uydu konumlarıyla zaten bu talepleri karşılayamazlardı. Nitekim süreç içerisinde kitlelerin gözünde iyice teşhir olarak tepki toplamışlardır.

PKK'nin Kürdistan'da geliştirdiği mücadelenin objektif etkisi ve bu alanda gittikçe arttırılan ulusal kurtuluşçu propaganda, Kürt kitlesini bilinçlendirerek kendi konumunu görmesini sağlamıştır. Kitleler, kurtuluşlarının Kürdistan'da geliştirilen direniş mücadelesinin zaferine bağlı olduğunu her geçen gün daha iyi kavramaktadırlar. İşçiler ve yerleşik kitle, durumlarının sömürgecilikle bağını görmüşlerdir. Bilinçleri arttıkça, içinde bulundukları yapının suistimal edilmesine karşı durmaktadırlar. Bugüne kadar kendilerinin tüm olanaklarını tarumar eden uydu örgütler, destek yitirerek erimişlerdir. İlkel milliyetçiler ile reformist grupların etkisi yalnızca kaşarlanmış bazı çevrelerle sınırlı kalmıştır. Kitleler, Türk devletinden gelebilecek tehlikelere karşı duyarlı kılınmışlardır. Karanlık Türk ve Kürt grup ve çevrelerinin tehditleri açığa çıkarılmış; kitleler önlerine konan yoz yaşamı önemli oranda tepmişlerdir. Ulusal kurtuluş faaliyetinin gelişmesi sonucunda, bir politik varlık ve kitle olarak itibarları artmıştır. Bütün bu gelişmeler ardından, Lübnan'daki Kürt kitlesinin KUKM'ne katkıları maddi ve manevi olarak artmış, bu kitleler gelişen mücadeleye tüm varlıkları ile sahip çıkmışlardır. Kitlelerin UKM saflarına hızla akışları, başta Türk sömürgeci devleti olmak üzere, şimdiye kadar bu kitleyi kendi çıkarları için kullanan güçleri ciddi oranda endişelendirmektedir.

Atılan bu olumlu adımlara karşılık, Lübnan Kürt kitlesinin halen pek çok sorunu bulunmaktadır. Kürdistan'ın ulusal kurtuluşu yolunda bilinçlenme ve örgütlenme talepleri vardır. İşçilerin genel örgütlenmesi ve güncel çalışma koşullarının düzeltilmesi sorunları kendisini dayatmaktadır. Türk istihbarat güçlerinden kaynaklanan tehditleri ve mücadele hakkında kuşku yaratma faaliyetlerini boşa çıkarma sorunu vardır. Aynı şekilde, ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva milliyetçi çabaları etkisiz kılma sorunu varlığını sürdürmektedir.

Devrimciler, Lübnan Kürt kitlesinin sorunlarının ulusal kurtuluşun temel sorunlarından olduğunun bilinciyle hareket ederek; kitlenin somut durumundan, koşullarından, güncel ve uzun vadeli taleplerinden yola çıkarak; propaganda ve örgütleme faaliyetlerini önlemlerle bütünleştirerek ve bu alandan kitlemize ve mücadelemize yönelen her türlü tehlikeyi bertaraf ederek, Lübnan Kürt kitlesini ulusal kurtuluşun canlı bir kalesi haline getireceklerdir.

★ ★ ★

BERXWEDAN EĞİTİM DEVRESİNDEN BERXWEDAN'A



Berxwedan Eğitim Devresinde yeralan savaşçılar

Yüzyıllardan beridir başına musallat olan işgalci ve sömürgecilere karşı halkımız, tarihinde birçok kez direndi. Bu direnişler istenilen düzeyde başarı sağlayamadılarsa da, halk olarak günümüze kadar yaşamamızı olanaklı kıldılar. Eski direnişlerin yeni bir ideoloji ve politika altında sürdürücüsü olan günümüzdeki direniş hareketi günden güne gelişmekte ve nihai zafere doğru hızla ilerlemektedir. Bu direnişin yöneticisi ve yönlendiricisi olan PKK Hareketinin bayrağı altında tüm Kürdistan halkının kümelenmeye başladığı; bu direnişin son ve mutlak zaferle sonuçlanacağından hareketle, en değerli evlatlarını mücadeleye sunduğu bilinmektedir.

İşte, ülkemizin değişik alanlarından gelen halkımızın bu en değerli evlatlarından eğitim adayı arkadaşların, mücadelemizin vardığı aşamaya ayak uydurabilmelerini ve mücadelemizin gerekli kıldığı siyasi, askeri ve teknik bilgiyle donanmasını sağlayacak bir eğitim devresi açıldı. Arkadaşlar arasında sağlanan uyum, kollektif yaşam, eleştiri-özeleştirideki seviye, eğitim devresinin daha sıcak ve başarılı geçmesini sağladı. Koşulların zorluğu (savaş, kış vs.) eğitimimizi ciddi bir biçimde engelleyemedi.

Arkadaşlara elimizdeki tüm silahlar öğretildi ve pratikte kullandırıldı. Patlayıcılar, savaş taktikleri, şehir gerillasının özellikleri ve savaş biçimleri ile istihbarat konularında eğitim görüldü. Eğitimin sonunda bir tatbikat düzenlendi ve temsili bir düşman karakoluna roket, orta otomatik silahlar, el bombaları ve ferdi piyade tüfekleriyle saldırı yapıldı. Karakol yerle bir edildikten sonra düzenli olarak geri çekilme gerçekleştirilerek, tatbikat başarıyla sonuçlandırıldı.

***Yaşasın PKK-ERNK-HRK!**
***Yaşasın Başkan APO!**
***Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Her Türden Uşakları!**

Berxwedan Eğitim Devresi
25 Şubat 1986

Londra'da yayınlanan "The Middle East" (Orta Doğu) dergisinin Nisan sayısında yeralan Kürdistan'la ilgili yazıyı yayınlıyoruz.

Türkiye'nin Doğu Kanadını Koruma

İran-Irak savaşı Türkiye'nin stratejik öneminin altını çizdi. Ülkenin doğu bölgesinden bu raporda, **özel bir muhabir** *alanın Kürt nüfusunun sorunlarına bakıyor.*



Hakkari dağları: *Doğu Batı'nın gerisinde kalıyor*

Batı Türkiye'ye giden bir ziyaretçi, istikrarlı, endüstrileşmiş, turistler ve girişimciler için ideal bir ülke izlenimi edinir. Doğu'da ise bir başka hikaye. Kürtlerin yoğunlukta olduğu **Dicle ve Fırat'ın doğusundaki alanlarda, milliyetçilik ve ekonomik büyüme Türkiye'nin gelişmesindeki birleştirici etkenler olarak açıkça başarısızlığa uğramıştır.**

Trabzon'dan Erzurum'a kadarki yolculukta, müttefiklerinin birçok düşmanının hudutlarını paylaşmakla Türkiye'nin Kuzey Atlantik Savunma Paktı (NATO)'nın bir cephe-hattı üyesi olduğunu unutmaya imkan yok.

Ali, Erzurum'daki 20 aylık askeri hizmetinin sonuna yaklaşıyor. **"Dokuzuncu Piyade Kolordusu, Rusları durdurmak üzere burada ve Bayburt'tadır"** dedi The Middle East'e. **"Başka neden doğuya 45.000 asker yerleştirilsin? Ruslar daima Bayburt yakınlarındaki geçitleri kullandılar Türkiye'ye saldırmak için."**

Bayburt'tan doğudaki Doğubeyazıt'a ve Kars'tan güneydeki Cizre'ye kadar askeri mevcudiyet korkunç. Üçüncü ordunun Erzurum'un içinde ve çevresinde altıdan fazla üssü var, altı taneden fazla da Ağrı'ya doğru 160 kilometrelik karayolu boyunca dizilmiş durumda. Ayrıca Horasan, Eleşkirt ve Ağrı'da da geniş çaplı bir askeri varlık bulunuyor.

Irak sınırı boyundaki "eşkiyalar" (yani Kürtler)'a karşı askeri operasyonlar nedeniyle, Güneydoğu'da, Hakkari ve Cizre arasındaki yeni yokuşlu yol aylar boyunca kapatıldı. Ekim ayında, güvenlik güçlerinin saldırıya uğraması ardından Ağrı Dağı civarında yolculuk yapmak yasaklandı. Aynı şekilde, Bitlis yakınındaki polis karakollarına da saldırılar yapılmıştı.

Yüksek İşsizlik

Salih, Başkale yakınındaki bir köyden bir Kürt. Bir dağ rehberi olarak çalışmak üzere Hakkari'ye geldi, fakat hemen ardından dağlar ordu tarafından kapatıldı. **"Geçen yıl bir film ekibi ile çalıştım"** diyor. **"Bu yıl birkaç hafta petrol kuyusu açma işinde çalıştım."** Şimdi, alandaki diğer yüzlercesi gibi o da işsiz.

Doğunun yüksek nüfus artışı sorunu daha da vahimleştiriyor. Urfa'nın güneyindeki bir köyden olan Mehmet, The Middle East'e şunları söyledi: **"Elektrik mühendisi olmak için altı yıl teknik kollejde okudum. Bugün Urfa ve Suruç'ta hiçbir iş yok. Ailem bu alanda yaşıyor, benim bütün yapabildiğim ise, su tulumbamızı tamir etmek ya da kardeşimin motorsikletini elden geçirmek."** Elektrik yalnızca 1984'te köyüne ulaşabilmiş.

Daha kuzeyde Bitlis'te bir dükkancı olan Veysi, hükümetin bir hidroelektrik planının inşa edilmesi ardından çok sayıda kişinin işini kaybettiğini açıklıyor: **"Tekel (Türk devlet tekeli) küçüldü"** diyor, **"öyle ki daha da az kişi çalıştırılıyor ve şimdi bütün elektrik ülkenin batısına gidiyor."** Bitlis'in enerjisinin çoğu petrol jeneratörleri ile üretiliyor.

Geçen Temmuz, Irak ve Türkiye, Irak doğal gazını Türkiye tarafına geçirecek bir başka boru hattı inşa etmeyi planladıklarını açıkladılar. Geçen on yılda doğu Türkiye'de aralarında Bitlis ve Elazığ'daki barajlar ve Türkiye-Irak boru hatlarınında olduğu birçok büyük proje tamamlandı. Hala hayata geçmeyen bazı projeler Devegeçidi'nde Dicle üzerinde kurulacak barajları ve Başkale yakınındaki Güzelsu'da geniş bir barajın inşasını içine alıyor.

Altyapı Eksikliği

Fakat gelişme şartlarında doğu, batının çok gerisinde kalıyor. Doğu köylerinin çoğu su ve elektrikten yoksun ve yollar çok kötüdür. Güzelsu barajı gibi devlet desteğindeki büyük projeler yerel ekonomiyi teşvik etmekten çok onu baltalama eğilimi taşıyor. Baraj en iyi otlak alanları ve bir kısım yaylalardaki yerleşimi tahrip edecektir.

Mehmet, Diyarbakır'ın güneyindeki pamuk bölgesinden **pamuk Türkiye'nin diğer bölümlerine gönderilirken, Suruç ya da Urfa'da, artık giyecek üretilmediğini açıklıyor. "Giydiğimiz elbiseler" diyor, "çoğunlukla Kore ve Tayvan'dan geliyor."**

Birçok doğulu Türk'ün şimdi Avrupa ve Arap ülkelerinde çalışıyor olması pek az şaşırtıcı. Gönderdikleri paralar Türkiye'nin ulusal gelirine değerli bir katkıyı temsil etmektedir. Yurtdışında çalışan Türkler, geçen yılın ilk yarısında geriye 632 milyon dolar gönderdiler, fakat bunun pek azı doğuya gitti.

Doğu Türkiye'deki tek geniş çaplı inşalar askeri ve politik gerekçelerle hükümet tarafından gerçekleştiriliyor. Son zamanlara kadar Hakkari bir köyden pek az farklıydı. Şimdi ordu ve sivil idare tarafından personellerini iskan etmek için 10 katlı apartman blokları yaptırılıyor. Uzun beton binalar yandaki çamur ve samandan yapılmış eski evlerle keskin bir karşıtlık içinde.

Fakat stratejik değeri az olan Diyarbakır'da gerçek bir gelişme yok. **Belediye'ye ait genel hizmetlerin zayıflamasında ve düşük standartlı evlerin kalabalık oluşunda kendisini açığa vuran hızlı nüfus artışına rağmen son on yılda halka ait evler inşa edilmedi.**

Dil Sorunu

Resmi olarak Türkiye, Avrupalı ve Batılı olarak tanınmak istiyor. Gerçekte ise, Doğu ve Batı kültürlerini birarada taşıyor. Kürtlerin "gerçek Türkler, Türk halkının içinden türediği Orta Asyalı kabilelerden bir tanesi" olduğu şeklindeki resmi görüşe karşılık Doğu Türkiye'nin kültürel bütünlüğü onu ayrı yere koyuyor.

Kürtlerin doğrudan doğruya bir dil dezavantajları var: İlkokula girmeden önce Türkçe öğrenmek zorundalar. Bir teknik öğrencisi olan Ali, Diyarbakır Teknik Kollejindeki (boş) yerler için müracaat eden Eriş'teki 17 öğrenciden yalnızca kendisinin seçildiğini açıklıyor. **"Türkçeyi yeteri kadar bilen tek kişi bendim"** diyor.

Türkiye'deki temel Kürt lehçesi olan Kurmanci, Kuzey-Batı Kürdistan çapında anlaşılıyor ve Kürtlerin çoğu, yasalar tüm Kürtçe yayınları yasaklamasına rağmen, Türkçeye karşılık onu (Kurmanci) konuşuyor. Suriye ve Irak sınırlarından kaçak olarak sokulan Kürtçe kitap veya kasetlere sahip oldukları açığa çıkarılanlar üzerinde ağır hapis cezaları uygulanıyor.

"Buradan itibaren" diyor Mehmet, Urfa'ya giden karayolunun üzerinde, asfaltın bittiği noktada durarak, "Kürtçe yasaktır." Her ne kadar otoriteler asfaltın ötesinde yasayı uygulamayı daha da zor buluyorlarsa da, Kürtçe kimliğini ifade etmek yasadışı.

Politik Tavır

1982'de, 388 yeni yasanın kaleme alınmasını gerektiren yeni anayasa ile Türkiye'de politik ifade kısıtlandı. Bunlar, politik partilerin faaliyetlerini sınırlandırdı ve birçok grup ve kişiyi politikadan dıştaladı.

Eylül 1980'de ordu yönetimi ele aldıktan sonra, 56.486 kişi değişik "politik" suçlardan dolayı tutuklandı. Bunlardan 33.796'sı, "solcu ayrılıkçı eylemciler" –çoğunlukla Kürtçe konuşan ya da Kürt yanlısı eylemcilerdi.

Sosyal Demokrat ve Halkçı Parti (SODEP/HP) gibi legal örgütler, çoğunlukla Kürtlerin kurbanı olduğu işkencelerin cezaevlerinde yoğun olarak kullanılmasına karşı protestoda bulundular. Fakat Kürt politik tavrı



"Orta Doğu" dergisinde yayınlanan Kürdistan'la ilgili harita...

hala Kürt İşçi Partisi (PKK) ve Devrimci Kültürel Dernekler (DKD) gibi illegal gruplarla sınırlanmıştır.

Türk basını bu kış Ağrı ve Bitlis çevresindeki saldırılardan PKK'yi sorumlu tuttu. Geçen ilkbahardan beri Üçüncü Ordunun 30.000 askeri Suriye ve Irak sınırlarındaki birlikleri güçlendirmek için gönderildi. Hakkari ve Cizre arasındaki sınır yolu bu yüksek derecede hassas alanda orduya daha fazla hareket özgürlüğü vermek için kapatıldı. Irak'a giden ve Irak'tan gelen boru hatlarının korunması bir öncelik olarak telakki ediliyor ve bazen Türk askerleri Kürtlerin eylemlerine gem vurmak için zaman zaman sınırı geçerek Irak'a girdiler.

Kasım'da, Başbakan Ozal, Türkiye'nin savunma giderlerini her zamankinden daha geniş bir orana çıkarmakta olduğunu ilan etti. Ülkenin askere alınmış 750.000 kişiden oluşan ordusu, NATO'nun Birleşik Devletler dışındaki en büyük kuvvetini ihtiva etmektedir. Van, Diyarbakır ve Mersin'deki Amerikan üsleri, İran-Irak savaşı sürdükçe devamlı olarak daha üst bir seviyeye çıkarılıyor.

Rhein-Ruhr-Halle'deki Newroz Bayramına İlişkin

Ben Türklerin yabancı egemenliğine ve Kürt halkına karşı geliştirmek istediği vahşete karşı Kürt özgürlük hareketinin kararlılığına hayranlık duymaktayım. Sadece tarihsel anlamı olmayan, aynı zamanda Kürtlerin yeni, daha güçlü savaş bilinci olan bu yılki Newroz Bayramı bağımsızlık savaşının kararlılığını ve gücünü sergiledi. Kürtlerin kendi Newroz Bayramına tüm istekleriyle ve kendilerini vererek katılmaları, bana, ulusal bilinç ve birlik düşüncesi konusunda bunun ne kadar önemli olduğunu gösteriyor.

Güney Afrika özgürlük hareketinin önderi Nelson Mandela bir gün şu sözü söylemişti: **"Bir zaman gelir ki her ulus için sadece iki yöntem kalır: Ya teslim olmak ya da savaşmak."** Ezilen halkların özgürlük ve eşitlik uğruna verdikleri mücadele kesinlikle haklıdır. Ben bu süreç



Bir grup Kürdistanlı yurtsever Duisburg girişinde polis kontrolünde geçiriliyor

içerisinde zor sistemine karşı (Türkiye ve G. Afrika örneği), ne yazık ki sadece zor ile karşı konulabileceğini okudum. Ben bundan dolayı Kürt halkının militan mücadelesini kabul ediyor ve destekliyorum. Alman polisinin Rhein-Ruhr-Halle'deki bu yılki Bayrama yaklaşım biçimi, Almanya'nın da artık Kürt özgürlük hareketine karşı ne tür köklü ve hatta faşist yöntemlere başvurduğunu gösterdi. Tabii ki bu güç gösterisi iki amacı yerine getiriyordu. Birincisi, Hareketi (PKK, HRK, ERNK) korkutmak ve ikincisi, polisin gelmesine yol açan böylesi insanlara karşı korku yaratarak, yabancı düşmanlığını geliştirmek. Bu ister istemez, sol radikal terörist grup olarak lanse edilmek istenen Kürt özgürlük hareketinin izole olmasına yolaçar. Ben bundan dolayı Alman kamuoyunun Kürdistan'daki durum hakkında ve özgürlük hareketinin içeriği ve amaçları hakkında yoğun bir şekilde bilinçlendirilmesinin çok önemli olduğu kanaatindeyim. Korkunç baskının yolaçtığı ölü sessizliğini kırmak mümkün olmalı. Düşünceme göre, uluslararası dayanışma acilen gerekli.

***Yaşasın Uluslararası Dayanışma!**

Dayanışmacı selamlarımla
Ruth



FEYKA-KURDİSTAN 3. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

FEYKA-KURDİSTAN 3. Olağan Kongresi, 12-13 Nisan 1986 tarihlerinde, 15 üye dernekten delege ve konukların katılımıyla coşkulu ve başarılı bir şekilde gerçekleştirildi.

Kürdistan'da önemli gelişmelerin yaşandığı bir dönemde gerçekleştirdiği 3. Kongresi'yle FEYKA-KURDİSTAN, yeni sorumluluk ve görevlerle yüklü yeni bir mücadele yılına adım atmış bulunmaktadır. Kongre, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin bir mücadele yılını geride bırakarak daha güçlü gelişmelere aday 2. yılına girdiği; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının, geçmişin kazanımları ve dersleri ışığında yeni yılda daha büyük zaferler kazanmaya başladığı ve mücadelemizin geniş Kürdistanlı kesimleri savaşa kaldırmaya doğru hızla yol aldığı bir dönemde; Avrupa zamininde de buna paralel olarak önemli gelişmelerin ortaya çıktığı ve görevlerin daha da kapsamlı ve yüklü bir hal aldığı bir ortamda gerçekleştirildi. İçinde şekillendiği ortam, Kongre'nin başarılı ve güçlü geçmesinin de en büyük etkeni oldu.

12 Nisan günü saat 10.30'da, devrim şehitlerinin anısına saygı duruşu ile başlayan Kongre, divan seçimi ve ERNK-Avrupa Temsilciliğinin Kongre'ye gönderdiği mesajın okunması ile devam etti. KUKM'nin ulaştığı aşama, ERNK'nin mücadele içindeki rolü, önemi ve görevleri, Avrupa zeminindeki gelişmeler ve karşı karşıya bulunulan görevler konusuna açıklık getiren ve Kongre delegelerini ve yurtseverleri görevlerin üzerine daha büyük azimle yürümeye çağıran mesaj, coşkun alkışlar ve sloganlarla karşılandı. Daha sonra, komisyonlar ve karar tasarılarının tesbiti yapılarak, Federasyon'un geçmiş bir yıllık çalışmalarını içeren faaliyet raporunun sunulmasına geçildi. Rapor, son siyasal gelişmeler, örgütsel sorunlar ve pratik faaliyetleri kapsayan üç bölüm halinde ele alınmaktaydı. Son siyasal gelişmeler bölümünde, emperyalizmin bunalımındaki derinleşme, bu bunalımını aşma yolunda emperyalizmin başvurduğu saldırılar, UKH'ne yönelik komplolar, sosyal-demokrasiden kaynaklanan sinsi ve tehlikeli politikalar ile giderek sosyalizm güçleri lehine ortaya çıkan gelişmeler üzerinde duruldu. Ayrıca Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmeler, KUKM'nin boyutlanması ve attığı önemli adımlar, buna karşı TC'nin yürüttüğü "özel savaş" uygulamaları ve bütün bu gelişme ve mücadelelerin Avrupa zeminindeki yansımaları ele alındı. Raporun ikinci bölümünde, Federasyon'un ve derneklerin karşı karşıya bulunduğu örgütlenme sorunları, eksiklik ve yetersizlikler ile bunlardan çıkış yolları üzerinde duruldu. Üçüncü bölümde ise, pratik faaliyetler değerlendirilerek, ortaya çıkan yetersizlikler çeşitli başlıklar altında ayrıntılı olarak incelendi ve giderme yolları ortaya kondu. Kongre'ye katılan delegelerin aktif katılımları ve görüşlerini ortaya koymalarıyla raporda dile getirilen görüşler netçe açılarak, sorunlar ve çözüm yolları iyice bilince çıkarıldıktan sonra rapor, daha da güçlendirilmiş olarak oybirliğiyle onaylandı.



Kongre açılış konuşması yapılırken



FEYKA-KURDİSTAN III. Olağan Kongresine katılan delegeler

Raporun oybirliği ile onaylanmasından sonra, hazırlanmış bulunan, "Ulusal Önder Abdullah ÖCALAN'a Bağlılık Mesajı" okundu ve tüm Kongre katılanlarınca coşkun alkışlar ve sloganlarla karşılandı. Daha sonra, karar tasarılarının tartışılması ve onaylanmasına geçildi. Yeni dönem faaliyetlerini çeşitli yönleriyle ele alan 11 karar tasarısı tek tek Kongre'ye sunulduktan sonra, tartışılarak karar altına alındı.

Kongre'nin sonuna doğru, gündemin eleştiri-özeleştiri maddesine geçildi ve başta eski yönetim organları olmak üzere, Kongre'ye katılan delegeler eleştiri ve özeleştirilerini sunarak, yeni dönemde daha güçlü, yetkin ve yaratıcı bir faaliyete yönelme sözü verdiler.

Daha sonra, yeni yönetim organlarının seçimi maddesine geçildi. Oylama sonucu seçilen yeni yöneticiler, Kongre'ye katılan delegeler ve konuklarla birlikte **"Cephe'ye Bağlılık Andı"** içtiler. En son yapılan kısa bir kapanış konuşmasıyla, **FEYKA-KURDİSTAN** 3. Kongresi başarıyla sonuçlandırıldı.

Yeni dönem mücadelesi için güçlü bir zemin ve bir itici güç kaynağı olan 3. Kongre'den sonra, **FEYKA-KURDİSTAN Başkanlığı** bir bildiri yayınlayarak, Batı Almanya'da bulunan bütün ilerici, yurtsever ve demokrat emekçileri, **FEYKA-KURDİSTAN** etrafında daha sıkı kenetlenmeye çağırdı.

*** Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!**
***Yaşasın FEYKA-KURDİSTAN!**
***Kahrolsun Emperyalizm, Sömürgecilik ve Her Türden Gericilik!**

BURJUVAZİ VE DEMOKRASİ

İhsan Aksoy



GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Kapitalizmin eşitsiz gelişiminin dünya ölçeğindeki somut gerçekliği olarak birtakım ülkelerin gelişkin ve güçlü bir ekonomik yapı ve yoğun bir iç ve dış sömürü olanaklarına karşın, diğerleri geri bir ekonomik yapı ve pazar sıkıntısı içindedirler.

Geri ekonomik ve toplumsal yapıda olan ülkeler emperyalizmin ekonomik ve toplumsal bağımlılığı ve kıskacındadırlar. Bu doğal olarak politik bağımlılığı da getiriyor. Bu ülkelerin özellikle dış pazarları çok sınırlı, dış bütçe açıkları büyük, askeri harcamaları fazla ve dış borçları ağırdır... Bunların ekonomik tercihlerinde İMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist mali kuruluşların etkinliği büyüktür. Genel olarak ve özlüce belirlemek gerekirse, ücretlerin sabit tutulması ve fiyatların sürekli arttırılması ile yerel para değerinin düşürülmesi (yani enflasyonun sürekli kılınması) gibi benimsemeler ekonomiyi belirler. Böylesi bir ekonomi-politikası kaçınılmaz olarak baskı rejimini gerektirir.

İşçi ve emekçi kitleler bu ülkelerde ekonomik gelişmenin ve emperyalist sömürünün iç ve dış ağırlığını sırtlarında taşırlar. Her türlü demokratik hak ve özgürlükler sınırlandırılır, ya da tümüyle ortadan kaldırılır. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü yok edilir. Bunlar, elbette ordaki burjuvazinin öznel durumundan kaynaklanan şeyler değildir. Doğrudan, ya da dolaylı olarak emperyalizmin çıkarları ve dayatmaları, iç ekonomik ve toplumsal durumdan kaynaklanır. Bu ülkelerde burjuvazinin en gerici ve şoven kesimi sultasını oluşturup yürütürken, toplumsal gelişmeleri durdurmak, ekonomik sorunları gözardı etmek, iç ve dış sömürü odaklarının çıkarlarını korumak için ırkçı, şoven propagandaları yaygınlaştırarak, "komünizm" tehlikesi umacası yaratırlar. En ufak demokratik hak ve özgürlük istemleri "komünizm tehlikesi", "ülkenin ve milletin birlik ve beraberliği", "anarşi" ve "terörizmin ezilmesi gerekliliği" yaygaralarıyla sindirilir. Açık ya da örtülü faşist yönetimler ve her cinsten gerici rejimler kitlelere karşı saldırılarını yöneltir, azgın anti-komünist politika yürütürken, emperyalizmin desteğinde ve yolgöstericiliğinde yürürler. Gerek iktidara gelmeleri ve gerekse karşı-devrimci yönetimlerini sürdürmeleri salt emperyalizmin desteği ve elinde bulundurdukları devlet aygıtının gücüyle açıklanacak bir şey değildir. Bu olguların yanısıra buralarda işçi ve emekçi kitlelerin, varsa köle ulusların örgütlü güçlerinin yokluğu ya da zayıflığı, faşizme karşı bir cephenin kurulamamış olması, savaşım biçiminin somut koşullara uygun olarak saptanamaması da gerici rejimlerin kurulup yönetmesine olanak veren başlıca nedendir. Emperyalizm ve onun güdümündeki gerici güçler her istedikleri zaman ve istedikleri yerde, her koşula karşın, devlet erkini ellerine geçiremezler. Ne var ki genel olarak işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin böylesi ülkelerde nicel ve nitel güçsüzlükleri ve örgütlülük düzeylerinin geriliği, bazılarında devrimci savaşım geçmişi ve deneyiminin zayıflığı, emperyalizmin güdümündeki gerici burjuvaziye iktidar olanağı sağlar... Elbette bu sayılanlar genel anlamdadır. Ama, anti-faşist güçlerin gerekli örgütlülük düzeyinde bulunduğu ve her türlü savaşım biçimine hazır olduğu, doğru ve somut gerçekleri içeren bir programa sahip bulunduğu bir ülkede, gerici güçler kendi istemlerini gerçekleştirme olanağını kolay kolay bulamazlar..

Sosyal-demokrasi, yapısı gereği, geri kalmış kapitalist ülkelerde de gerici eğilimler karşısında zaman zaman burjuvazinin en gerici kesimiyle uzlaşarak, zaman zaman sessiz kalarak, bazen çok cılız tepkiler göstererek varlığını sürdürmeye çalışır. Faşizme karşı savaşımda genel olarak devrimci güçlerle birlikte isteksizdir. Böylesi bir birliğin oluşumunda ise belirleyiciliğin kendisinde olmasını ister..

Emperyalizm, desteklediği, yönlendirdiği faşist burjuva iktidarının giderek güçten düşmesi ve gelişen toplumsal muhalefet karşısında yeni seçenekler bulmak zorundadır. Böylesi yıpranmış, tırnaktan düşmüş yönetimlerin yerine çoğu kez en uygunu sosyal-demokrat yönetimlerdir. Bununla, gittikçe güçlenen devrimci muhalefeti geriletmeyi ve kitlelerin eğilimini sosyal-demokrasiye çekmeyi amaçlar ve çoğu zaman da başarı sağlar. Elbette devrimcilerin yeterli örgütlülük güç ve düzeyinde oldukları yerlerde sosyal-demokrasi istediği biçimde etkinlik sağlayamaz. Ama devrimci güçler yeterli etkinlikte değillerse, bu olanağı emperyalizmin onayıyla da sosyal-demokrasi bulur..

Sosyal-demokrasi, iktidara geldiğinde geniş kitlelerin demokratik özlem ve istemlerine yanıt vermenin dayatmasıyla karşılaşır. Ancak kendisini toplumunun denge unsuru, kaynaştırma ve birleştirme gücü olarak görüp değerlendiren sosyal-demokrat iktidar "demokrat" olduğunu kanıtlamak üzere, toplumda siyasal bir yumuşama elde etmek için "siyasi afla" işe girişir. Faşist ya da gerici yönetimlerin tutuklayıp, türlü işkencelerden geçirdiği, uyduruk ve yalan gerekçelere dayanarak ceza verdiği, ilerici, yurtsever ve devrimci insanların dışarı çıkmasını sağlar. Ama bununla, faşist ya da gerici yönetimlerin katliamları, işkence ve zulümleri, ülkeyi emperyalizme peşkeş çeken uygulamaları unutturulmaya ve kitlelerin gözleri boyanmaya çalışılır. "Geçmişe sünger çekeceğiz" lafları arasında faşist odaklar, devletin çeşitli kademelerinde yerlerini koruyarak, yaptıklarının ve ettiklerinin hesabını vermeden yeni faşist tezgahlamalar ve karşı-devrimci, halk düşmanı çalışmalara başlarlar..

Sosyal-demokrasi, sınıf gerçeğini ve sınıf savaşımını kabullenmediğinden "uç" olarak gördüğü faşizm ve komünizmi görünüşte aynı ağırlıkta iki tehlike olarak görür. Ama özünde onlar için "asıl tehlike" komünizmdir...

Bu, onların nesnel yapısından ve sınıfsal özünden kaynaklanan bir şeydir. Dahası, sosyal-demokratlar, geniş kitlelerin anti-emperyalist istemlerini karşılar görünmek için, "bağımsızlık" ve "yurtseverlik" belgilerini sık sık kullanır. Ufak-tefek birtakım ekonomik konularda emperyalist güçlerle sürtüşür. Ama geçmişten devraldığı ekonomik yapının özüne dokunmaz. O ülkedeki ekonomik yapının elverdiği birtakım yeni düzenlemelerin dışında, köklü hiçbir değişmeye gitmez. Önemlisi, "yurtseverlik" anlayışları tam bir küçük-burjuva ulusçuluğu anlamındadır.

Sosyal-demokrasi, emperyalizmin çıkarlarına ve içteki sömürü odaklarının yararına, gereği gibi yanıt vermezse sermayenin karşı koymalarıyla karşılaşır. Demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi konusunda isteksiz olmakla birlikte kitlelerin istemleri karşısında gelişmelere kayıtsız kalması halinde, emperyalizm ve güdümündeki gerici odakların tepkisiyle karşılaşır. "Komünizmi" davet etmek, komünistlere yardımcı olmak ve onlara şemsiye olmakla suçlanır. Bu suçlamalar ve ekonomik engellemeler karşısında adım adım gerilemeye ve burjuvazinin en gerici kesimine ödünler vermeye başlar. Bununla da kalmayarak ilerici, devrimci ve yurtsever kesimleri karşısına alır. Emperyalizme ve tekelci burjuvaziye hoş görünmek için verdiği ödünlerin ardı arkası gelmez. Bu da ilerici, yurtsever kesimlerin güçlerini geri çekmesine ve sosyal-demokratların giderek yalnızlığına neden olur. Aslında böylesi bir çember içinde ve geri ekonomik yapılar üzerinde yapacak bir şeyi yoktur. İktidara gelmeden birtakım emperyalist ülkelerdeki sosyal-demokrat hükümetlere

Devamı Syf: 29'da

"SOL" ÜZERİNE KISA NOTLAR

Ç. Xelat

Bir önceki sayıda yayınlanan yazımızda "sol" geçinen birtakım güçlerin durumlarını ve ulusal kurtuluş mücadelemize yaklaşımlarını bazı yönleriyle ele alıp incelemiş ve bunların tüm sahtekarlıklarını sergilemiştik. Berxwedan okuyucularından gelen mektuplarda, "sol"un bu sahtekar ve faydacı tutumunu teşhir etmemizin olumlu bulunduğu belirtilmektedir. Biz sözkonusu yazımızda, Berxwedan okuyucularının da fazla yabancısı olmadığı bazı gerçekleri açıklamıştık. Bu süre zarfında elimize, yine bazı "sol" güçlerin yayınları geçti. Bunları da okuduk. Bazılarının saçmalıkları öyle boyutlara ulaşmış ki, adeta kendi kendisini batağa gömen bir adamın çırpınışı gibi, onlar da yazılarında habire çırpınmakta ve yaşadıkları çöküşü gizlemeye çalışmaktadırlar. Böyleleri üzerine fazlaca yazıp, okuyucularımızın değerli zamanlarını bunların sahtekarlıklarını izlemekle meşgul etmeyeceğiz. Ama, bazı noktalar var ki, bir yönüyle tekrarlara da yol açsa, değerlendirmeden geçemeyeceğiz.

Kürdistan'da yaşanan son gelişmeler, sıradan her insanı gelişmeleri izleme ve olanları anlama çabası içerisine sokmaktadır. Herkes kendi sınıfsal, kişisel, ailesel durumuna göre bir değerlendirmede bulunmaktadır. Bir diğer deyimle herkes gönlünde yatan aslana kavuşmak istemektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine PKK'nin proleter damgasını vurması, proletarya dışı sınıfların bu mücadeleye karşı belli bir tepkisinin oluşmasına yolaçmaktadır. Tabii bu da bir bütün olarak, sömürgecilikle sıkı bağ içinde bulunan feodal-kompradorlar, küçükburjuvazinin devlet ile ekonomik bağ içinde bulunan üst kesimi ve Kürt halkına yabancılaşmış aydınların tutumu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu kesimlerin çeşitli örgütlerde biraraya gelmiş temsilcileri de korkunç bir kinle PKK'ye düşmanlık yapmaktadırlar. Bugün yoğun olarak yaşanan ve tüm gerçekleri inkar temelinde kendilerine yaşam olanağı açmaya çalışan güçlerin PKK düşmanlığı, yine burdan kaynaklanmaktadır.

Önümüzde duran çeşitli notlar var. Bir kısmı provakatif yüzlerini gizlemeye çalışan "Partizan"a ait. İsviçre komplosunun ardından çıkardığı tüm yayınlarında bu konuyu işleyerek yavuz hırsız misali suçunu gizlemeye ve gerçekleri tersyüz etmeye çalışan bu gücün yazılarını okuyoruz. Hemen hemen birbirinin aynısı olan yazıları insan görünce boşa harcanan kağıtlara acıyor. Çünkü, o kadar çabasına rağmen, "Partizan" güruhu sahtekarlığını gizleyememektedir.

İsviçre Olayı Nedir? "Partizan" Nasıl Çarpıtmak İstiyor?

İsviçre olayının gelişimi üzerine daha önceden çeşitli yazılar yayınlandığından, bu konuyu yeniden işlemeyeceğiz. Kamuoyunun da yakından takip ettiği gibi, bu davayla ilgili olarak mahkeme yapıldı, bu konuda basında çeşitli yazılar çıktı. Ayrıca "Partizan" da çeşitli yayınlarında bu konuya ilişkin yazılar yayınladı. Tüm bunları biraraya getirdiğimizde "Partizan"ın başına çöreklenmiş hapishane kaçkınlarının komplocu yüzü tüm çıplaklığıyla açığa çıkmaktadır.

İsviçre-Basel'de meydana gelen olayı çarpıtarak, kendilerini tertemiz göstermeye çalışan "Partizan" şefleri, ortaya çıkan gerçekler karşısında daha fazla yalana sarılmaktadırlar. "Son yılların en büyük siyasi davası" olarak lanse etmeye çalıştıkları Basel olayında "silahsız savunmasız" bir "Partizan" kitlesi varmış gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Berxwedan'da olayla ilgili yapılan değerlendirmeyi "iyi bir senaryo yazarının eseri" olarak göstermeye çalışırken, kendilerinin yazdıkları, sıradan senaristlerin bile gerisindeki gerçek dışı "eser", kendi sahtekarlıklarını ortaya koymaktadır. Sözkonusu yazı, "Bu şartlarda yoldaşlarımız en meşru olanı, kendilerini ve örgütlerinin bağımsızlığını savunmuşlardır." (Mücadele, sayı 103) demekte ve bu "savunmayı" ne ile yaptıklarını gizlemeye çalışmaktadır. Belli ki kafası karışık olan yazar, ne dediğini bilemeyecek derecede hafızasını yitirmiş ve aklına eseni yazmaktadır. Yazının bir başka yerinde, **"Mahkeme açılırsa gerçekler ortaya çıkacak"** denilerek bir başka yalan ortaya atılmaktadır. Peki, kendilerini dünyanın merkezine koymuş, ne oldum delisi bu baylara sormak gerekir: O çok övündüğünüz "büyük siyasi davanın" mahkeme tutanaklarından, "İsveç emperyalizmine karşı direnen yoldaşlarımızın" ifadelerinden ve üzerlerinde çıkan belge ile silahlardan neden bahsetmiyorsunuz? "Kaç silah yakalandığı ortaya çıkacak" diyorsunuz. Ortaya çıkanları niye yazmıyorsunuz? Mahkeme tutanaklarında ve polis dosyalarında, saldırıyı başlattıklarını ve silah kullandıklarını kabul eden "yoldaşlarınızın" adları ve nereden İsviçre'ye geldikleri çok açık olarak belgelenmiştir. Yine oluşturulan iki saldırı grubunu kimlerin yönettiği ve bu gruplarda kimlerin yer aldığı da, bu dosyalarda belgeleri ile birlikte yeralmaktadır. "PKK'lilerin yazdığı bir ihbar mektubu" diyerek, gerçekleri çarpıtamazsınız. Saldırıyı yönetmek için Fransa'dan getirttiğiniz "TİKKO komutanının" el yazısını da taklit ettiğimizi iddia edecek kadar gülünç bir duruma düşmezsiniz herhalde.

Tutuklananlar, ister silah kullananlar olsun isterse diğer saldırı araçları olan bıçak, gaz tabancası, sopa vs. yakalatanlar olsun, bunları saldırı için kullandıklarını kabul etmişlerdir. Zaten 11 kişinin mahkeme tarafından tutuklanmasının nedeni de budur. Bu belgeleri "Partizan" şefleri de isterlerse çok kolay elde edebilirler. (Elde etmiş de olabilirler.) O halde, bu belgeler niye açıklanmıyor? Çünkü, "Partizan"ın başına çöreklenmiş ve dürüst, namuslu demokratların bilincini karartmaya çalışan kliğin gerçeklerle alakası yoktur. Gerçekler, onların yükümlendikleri rollerini oynamalarının önünde birer engel durumundadırlar.

Diğer bir nokta ise, açığa çıkan suçlarını gizlemek için başvurdukları demogojilerin altında nelerin yattığını örtme çabalarıdır. Kitlelerin duygularını istismar ederek, kendilerini haklı çıkarmaya çalışmaktadırlar. "Emperyalist, faşist" vb. kelimeleri bol bol kullanıp "ihbarcılıktan" vs. dem vurarak ilericilerin bilincini çarpıtmak istemektedirler. Böylece kitlelerin bilinci belli noktalarda şartlandırılıp, "Partizan"lı şeflerin suçu örtülmeye uğraşılıyor. Ama bu oyun da tutmadı. Mahkeme kararını verirken balistik muayeneden geçirilen silahlar ve elde edilen delillere göre vermiştir. Birçok yurtseverin ifade bile vermediği mahkemede nasıl oluyor da ihbarcılık yapılıyor? Tabii ki bu, "Partizan" şeflerinin demogojisinden öte bir şey değildir. "Partizan" şefleri, yasalarına göre suç işledikleri bir devletten kendilerini serbest bırakmasını istiyorlar. Bu kadar gülünçlüğe kargalar bile güler. Elde açık belge ve deliller olmasına rağmen serbest bırakılmalarını talep ediyorlar, hem de emperyalist dedikleri bir güçten. Bu hiçbir yerde görülebilecek bir olay değildir. İnsan bu kadar da aptal olabiliyormuş; ama doğrusu "Partizan"ın şefleri çok daha ileri bir düzeyi yansıtıyorlar. Hem "emperyalist" diyeceksin, hem de beni "affet" diyeceksin, işte o "büyük gerilla savaşının Basel çıkartmasının" sivri zekalı "komutanlarının" kafası bu kadar çalışıyor! O keskinliğin altında, korkunç bir teslimiyetçiliğin gizlendiği çok açık olarak ortaya çıkmaktadır. Peki yurtseverlerden istenen neydi? Suçlarını kabul eden "TİKKO gerillalarının" suçlarını inkar edip, kullandıkları silahları kullanmadıklarını söylemek mi? Açık ki bu gülünç bir beklentidir.

Başvurdukları diğer bir sahtekarlığı ise şöyle ortaya koyuyorlar: "Olayda kendilerinin yaraladıkları insanları, tutuklu

kişilerin yaraladıkları ihbarını yaptılar." Sahtekarlığın bu kadarına da doğrusu bravo... Yaralıların kimler olduğu ve nasıl yaralandıkları açık olarak ortadadır. Acaba bildiriyi kaleme alan bay, gerçekleri gizleyebileceğini mi sanıyor? Yoksa kimsenin gelişmelerden haberi olmadığını mı tahmin ediyor? Bu kadar komedi yeter! İlerici-demokratik kamuoyu bu bayların içine düştüğü sefil durum karşısında ancak tiksinti duyar.

"Mücadele" gazetesinin 104. sayısında İsviçre olayı hakkında geniş bir değerlendirme yapan bir "Partizan" şefi içine düştükleri acizliği ve çöküşü çok açık olarak ortaya koymaktadır. Ne İsviçre ve ne de Türkiye ve Kürdistanlı çeşitli "sol" güçlerden destek görmediklerini söylemektedir. İsviçre kamuoyunun destek vermemesi anlaşılırdır. Tüm provakatörlüğü açığa çıkan bir güce destek vermemeleri doğaldır. İlerici-demokratik kamuoyu bugün az da olsa, mücadele veren ve Kürt halkının meşru ulusal hakları için savaş geliştiren gücü ve buna yönelen alçakça saldırıları tanımaktadır. Yazar taslağı bay, gizli tüm yanları da açığa çıkararak işi daha saldırgan bir düzeye vardırıyor. Yazının bir yerinde baklayı şöyle ağzından çıkarıyor: **"Özellikle HK'nin kendilerinin bir sempatizanının da yargılandığı bu davaya sessiz kalması ilgi çekicidir."** Daha önce çeşitli biçimlerde değinilmiş olan o ittifak ve işbirliğine bundan daha iyi belge az bulunur. "Partizan"ın gözüdönmüş şefi adeta şunu diyor: "Bu işi ortak planladık; bizden çok, sizden az yakalandı. İşin yükünü tümüyle biz çekiyoruz. Siz de sahip çıkın ve ortaklığınızı bundan sonra da gösterin."

"HK" vb. siyasetlerin "Partizan" şeflerini yalnız bırakmaları, PKK'ye çok dost olduklarından veya "Partizan"la ciddi sorunları olmasından kaynaklanmıyor. PKK düşmanlığında biraraya gelmekten çekinmeyen sözkonusu güçlerin, aynı birliği burada gösterememelerinin nedeni "Partizan" şeflerinin çok aptalca iş yapmasından olsa gerek. Yoksa diğer provakatörlere gösterdikleri şefkati fazlasıyla bu provakatör şeflere de gösterirlerdi. Ama, "Partizan" şefleri öyle bir senaryo ortaya atmışlardır ki, artık ne kadar yama yapılsa da örtülemeyecek bir duruma gelmiştir. İşte, bu nedenden dolayı "Partizan"ı geçeci de olsa saldırılarında yalnız bıraktılar.

Bu son örnek, "Partizan" saflarında hala yeralan dürüst ve namuslu ilericiler, demokratlar için ders olmalıdır. "Partizan"ın başına çöreklenen güruh karanlık ilişkileriyle sizleri halk güçlerinin, kadın ve çocukların üzerine saldırtmaktadır. Böylece bir yandan hapishanelere düşmenize yolaçıp, size zarar verirken, diğer yandan ise, bağımsızlığı için savaşan bir halka ve kitle örgütüne saldırtıp, mücadeleleri önüne engel olarak dikmeye çalışmaktadır. Fakat bu saldırılarında sizleri öne sürerken kendileri geride durmaktadırlar. Kendilerinin de itiraf ettiği gibi, birlikte plan kurdukları güçler, durum tamamıyla aleyhlerine döndüğünde onları tek başına bırakmaktadır. Evet, bu güçlerin hepsi PKK düşmanıdırlar, fakat köşeye sıkıştıklarında meydandan kaçacak kadar da alçaktırlar. Bu gerçeklik iyi görülmek ve kavranmak durumundadır.

"Partizan"ın Sahip Çıktığı Provakatörlere Bugün Kim Sahip Çıkıyor?

"Partizan" adlı, TİKP revizyonizminin kalesine sığınmış reddi mirasçılar güruhu birkaç provakatöre sahip çıkarak; PKK'ye karşı yürüttüğü savaşımını daha da ileri vardırmaktadır. "PKK içindeki muhalefet"e sahip çıkma teorileri geliştirerek, "PKK şeflerine karşı mücadeleye önem verilmeli" demektedirler. Bu sözleri ile gerçek niyetlerini ortaya koydukları gibi, faşist cuntayla da bir noktada birleşme becerisini göstermektedirler.

Tüm işlerini PKK düşmanlığı yapmaya dönüştüren bu baylarımız, Şahin-Yıldırım ihanet çetesinin ve Süleyman alçağının Türk basınında çıkan ve el altından dolaştırdıkları yazılarını derneklerinde seminerler biçiminde işleyerek, kitlelerinin bilincini karartmaya çalışmaktadırlar. Cezaevi kaçkını birkaç öğenin, tam da üstlendikleri rollerine uygun bir tarzda geliştirdikleri bu çalışmalarıyla faşist cuntadan takdir görerek, **Milliyet** gazetesi tarafından desteklendiklerini hepimiz ibretle izledik. **Milliyet,** PKK'nin çöküş içinde bulunduğunu, "Partizan"a atıfta bulunarak, sayfalarına aldı. Bu, işbirliğinin ne düzeyde geliştiğini açıklamak için iyi bir örnek oluşturmaktadır.

Faşist-sömürgecilerin PKK'yi yıkmak ve gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini durdurmak için yoğun bir çaba sarfettiklerini görmekteyiz. Bu amaçlarına ulaşmak için de, en başta PKK önderliği olmak üzere bir bütün olarak kadrolarını hedeflemektedirler. Teslim olmuş ve ihanet etmiş birkaç alçağın dilinden sömürgeci basında bol bol yazılar yayınlayarak, ulusal kurtuluş mücadelemiz hakkında şaibeler yaratmaya uğraşmaktadırlar. **Milliyet, Tercüman, Hürriyet, Nokta, Yeni Gündem** vb. gazete ve dergilerde yayınlanan yazıların benzerlerini "sol" maskeli güçlerin yayın organlarında da okuduğumuzu daha önceleri yazdığımız birçok yazıda örnekleri ile sıralamıştık. "Partizan", gerek "İKK"de gerekse "Mücadele" adındaki paçavralarında, bu konuda adeta bu gazetelerle bir yarış içerisine girerek, benzer yazılar yayınlamaktadır.

Ele alacağımız son birkaç örnek bile, bu yarışı çok açık olarak ortaya koymaktadır. **Nokta** dergisinde Süleyman (Baki Karer) alçağının bir röportajı "Türk basınında ilk defa" başlığı ile yayınlandı. "Partizan" da "Cevdet" adıyla, ama kendi kalemiyle bu "ilk defa" korosuna katılarak aynı şeyleri yazdı. **Hürriyet, Milliyet** ve **Tercüman** gazetelerinde Baki Karer'in resimleri yayınlanıp, mücadelemiz hakkında ortaya attığı iftiralara genişçe yer verildi. "Partizan" da Süleyman haininin 29 sayfalık yazısını derneklerinde okumaya başladı. İşte, görüldüğü gibi, tam bir koordineyle çalışmaktadırlar. Sömürgecilerin sahip çıktığı, desteklediği Baki provakatörüne, Şahin-Yıldırım ihanet çetesine ve pişmancı alçaklara, "Partizan" da büyük görev aşkıyla sahip çıkmakta; efendilerini yalnız bırakmamaktadır. "PKK muhalefeti" olarak oluşturulmaya çalışılan güçler, bugün açığa çıktığı gibi, cuntanın PKK'ye muhalefetidir. Peki buna sahip çıkan "sol" nedir? "Pişmanlık yasası"na sığınarak tüm güçleriyle bir halkın kutsal davasına saldıran ihanetçilere sahip çıkanlar, TC'yle aynı konuma düşmemekte midirler? Bunları birbirinden ayıran fark nerede kalmaktadır?

TC'nin, ağızlarından "Pişmanlığa Çağrı" bildirileri yayınlattığı ihanetçilere sahip çıkarak, bunları "PKK şeflerine karşı destek verilmesi gerekenler" olarak lanse eden "Partizan", bu tavrıyla cuntanın yanında yer almaktadır. Evet bugün "Partizan"ın başına çöreklenen bir avuç ihanetçi ve kemalist beyin, cuntayla birlikte ihanetçileri PKK'ye ve Kürt halkına karşı savunmaktadır. Hemen belirtelim, bu sözlerimiz, başta Semir alçağı olmak üzere bugün Baki'ye ve Şahin-Yıldırım ihanet çetesine sahip çıkan "sol"a yönelik olarak da anlaşılmalıdır. Onlar da nemenem bir konuma düştüklerini iyi görmeli, "hayatlarını kurtarmak" için çaba sarfettikleri ve "anıları önünde saygıyla eğildikleri" provakatörlere TC'nin nasıl sahip çıkarak, desteklediğini kavramalıdırlar.

"Partizan" şefleri Don Kişot misali karşılarında dev bir ordu oluşturarak, herkesin kendileriyle uğraştığını iddia etmektedirler. İşte, "Partizan gelişme kaydediyor da, PKK bundan rahatsızlık duyup saldırıyor" vb. vb. yalanlara başvurmaktadırlar. Çöken ve dağılanın "Partizan" olduğu bugün çok açık ortadadır. Son kalan kadrolarını da tümüyle geri çekmiş, birçoğunun imha olmasına yolaçmış ve bugün önemli oranda güç yitirerek, neredeyse bir dağılma ile karşı karşıya gelmiştir. Tek tek kopan dürüst, namuslu ilericilerin dışında, çeşitli grupların ayrılması biçiminde bir kopuşu da yaşamaktadır. Böylece bir çöküş ve tükeniş süreci içinde bulunmaktadır. Şimdi de "Partizan" kliği, kendi yaşadığı çöküşü PKK'ye maletmeye çalışmaktadır.

Direnişi geliştirerek güçle-

nen hiçbir güçten ulusal kurtuluşçu güçlerin rahatsızlık duymayacakları açıktır. "Partizan"-ın geliştireceği direniş ve sömürgecilere vuracağı darbe olsa olsa bizi sevindirir. Ama bizi rahatsız edecek olan nedir? Onlarca dürüst devrimci militanın cuntaya bırakılarak imha ettirilmesi ve yüzlerce ilericinin devrimci enerjisinin boş yere çarçur edilmesidir. Eğer "Partizan" bunu anlatmak istiyorsa, doğrudur. Çünkü "Partizan" şeflerinin bugün tam da yaptığı budur.

"İKK" adlı diğer bir paçavralarında "Partizan"ın başına çöreklenen şefler saldırılarını daha da ileri götürmektedirler. Bir insanın kendi durumuna bakmadan boyundan büyük işlere kalkışmasının halk arasında sürekli ayıplandığı bilinir. Bu baylarımız, bugün tam da böylesi bir konumu yaşamaktadırlar. "İKK"de ne diyorlar, şimdi hep birlikte okuyalım: **"Ayrıca mücadele etmek isteyen militanlara kendilerini aşma doğrultusunda ve gerekirse ülkeye dönüşleri açısından her türlü desteği vereceğiz."** (sayı 70) İşte, yukarıda verdiğimiz benzetmeye çok iyi bir örnek! Hemen belirtelim, PKK kadrolarına yönelik aynı çağrıları TC biraz daha değiştirerek yapmaktadır. Sömürgeci-faşist cunta da "ayrılmak isteyen militanlara" af başta olmak üzere, yeni bir yaşam, yeni bir kimlik, ev, iş vb. vaadetmektedir. Tüm bu vaadlerin ne anlama geldiğini okur çok iyi bildiğinden üzerinde fazla durma gereği görmüyoruz. Bu çağrılara cevap verenleri televizyonlarda, sömürgeci gazetelerde bol bol gördük. Neye hizmet ettiklerine bizzat canlı gözlemimizle şahit olduk. "Partizan"ın çağrısı da bundan ayrı bir anlam taşımamaktadır.

Alıntının ikinci kısmında okurlarımız gibi bizim de dikkatimizi çeken diğer bir husus var. **"Ülkeye dönüşleri açısından her türlü desteği vereceğiz"** deniyor. Acaba hangi ülke kastediliyor ve nasıl bir destek verilecek? Bu soruların cevabını yine "Partizan"ın yaptıklarından görmemiz mümkündür. Bugün ne yapmaktadırlar? Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesinin tam tersine "Partizan" birçok kadrosunu katliamla karşı karşıya bırakırken, çoğunu da Avrupa'ya çekmektedir. Peki nasıl olacak da bu "her türlü destek" verilecek? İşte, burada "Partizan" yakayı ele vermektedir. Bırakalım başka militanları, her şeyden önce kendi militanlarını ülkeye sokma cesaretini göster ve yalnızlığa ittiğin kadrolarına ulaş. Daha kendisine bile çeki düzen veremeyen birinin boyundan büyük işlere kalkışması, olsa olsa gülünçtür ve "Partizan" şefleri kendilerine güldürmekte bir hayli ileri gittikleri gibi oldukça da başarılıdırlar.

İnsanın aklına bundan başka değişik noktalar da gelmektedir. Düşünelim ki, bu baylarımız çağrılarına cevap buldular, o zaman ne yapacaklar? İlk yapacakları işi yine biz söyleyelim: Hemen köşeyi dönüp, biz böyle bir şey söylemedik diyecekler. Çünkü bu baylarımız da çok iyi biliyorlar ki, PKK'den kopuşlar ya tamamıyla faşist cuntaya teslim olmaya dönüşmekte ya da kişilerin tümden devrimcilikten vazgeçmesiyle sonuçlanmaktadır. Şimdiye kadarki örnekler böyle olduğu gibi, bundan sonra da böyle olacaktır. İşte, bundan dolayı şefler rahatlıkla atıp tutmakta, havanda su döğmektedirler. Eğer gerçekten ciddi olduklarını söylemektelerse, işe kendi kadrolarıyla başlasınlar, biz kendilerine her türlü desteği verelim ve direnişi geliştirsinler. O çok övündükleri, "gerilla savaşını başlattık" dedikleri Dersim'de kendilerine olanak sağlayalım, mücadele etsinler. Yok eğer mücadeleyi geliştirmeye niyetleri yoksa bizim yapacak bir şeyimiz kalmadığı gibi, kendilerinin de sahtekarlık yapmaktan vazgeçmeleri gerekecek.

"Partizan" üzerine notlarımıza, okuyucuyu bu bayların saçmalıklarını daha fazla izleme zahmetinden kurtarmak için burada ara veriyor, şimdi de diğer notlarımıza geçiyoruz:

"Devrimci Çizgi" mi, Oportünizm Hattı mı?"

"Devrimci Çizgi" adlı derginin son sayılarından birinde, **"PKK'nin sol içi çatışmalardaki rolü üzerine"** bir yazı yayınlandı. Ne şiş yansın ne de kebap mantığı ile ele alınan yazı baştan sona kadar "PKK'nin sorumsuzluğu" üzerine temellendirilmektedir. Benzerlerinden farklı olmayan yazının şurasına, burasına diğer örgütlerin de tavırlarına ilişkin bazı eklemeler yapılarak, tarafsız(!) bir gözlemcinin değerlendirmesi gibi yansıtılmak istenmiş. Ama oportünizmin kokusu daha ilk cümlelerde hemen kendisini duyurmaktadır.

Bugünkü gelişmeler hala "sol içi sorunlar çerçevesinde" değerlendirilmektedir! "Sol içi" olan nedir, olmayan nedir? Bugün ortaya çıkan durumu nasıl yorumlamak gerekir? Bu konularda hiçbir açıklama yok. Daha da kötüsü, tümüyle kimliği açığa çıkmış bir provakatöre sahip çıkılarak, yaşaması istenmektedir. Bu da, yazıyı kaleme alan mantığı hemen ele vermektedir. Provakasyon kelimesinin çokça kullanıldığından şikayet eden yazar, **"PKK son derece tehlikeli boyutlara tırmanan politik tutumunu terketmezse, provakasyon ortamından kurtulabilmek mümkün değildir"** diyerek bir başka yönden kendisi bu kelimeye adeta can simidi gibi yapışmaktadır. Bu açıklamalarını da Türk MİT'inin mevcut ortamı kullanabileceğine dayandırmaktadır. Çokça işlenen, MİT'in saldırılarda bulunacağı ve ortamdan yararlanacağı iddiası bayatlamış bir iddiadır. Bizzat bu güçler PKK'ye karşı saldırıları ile zaten MİT'e davetiye çıkarmakla kalmamakta, bizzat provakatörlere sahip çıkarak, sol maske altında MİT'in çalışmalarına elverişli zemini hazırlamaktadırlar. Nitekim en son Süleyman alçağının gazeteci kılığındaki MİT ajanları ile ilişkisinin açığa çıkması, bu güçlerin sahip çıktığı durumun ne olduğunu da ortaya koymuştur. Provakatörlere karşı mücadele MİT'-in serbestçe faaliyet geliştirmesi önünde engel olduğu gibi, ortamı netleştirmekte, bulanıklığı gidermekte ve her şeyi tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır. İşte bu nedenledir ki PKK'ye karşı katliamlara varan düşmanca saldırıları hala "sol içi" olaylarmış gibi görmek tehlikelidir. Aynı zamanda birçok "sol" hareketin başına çöreklenen ve tasfiyeciliği dayatan provakatörlerin, havayı bulanıklaştırarak serbestçe rollerini oynamalarına yolaçmaktadır. "Devrimci Çizgi"den yazan yazarın bu gerçeklere yabancı olduğunu sanmıyoruz. Daha bir sayı öncesinde Dev-Sol'un yurtdışı sorumlusunun tasfiyeci tutumundan bahsedilmekte ve yaptıkları ortaya konulmaktadır. Örgütün gelişmesi durdurulduğu gibi, devrimci görevlerden uzaklaşıldığı da belirtilmektedir. Bu tasfiyecilik değil de nedir? Böylesi bir eğilimin en çok yararlandığı şeyse bizzat ortamın bulanıklaşması ve akla karanın birbirine karıştırılması değil midir? O halde, devrimci görevin her şeyi olduğu gibi ortaya koymak olduğu, bu örnekten bir kez daha açığa çıkmaktadır. "Devrimci Çizgi"nin de yapması gereken bu olmalıdır. Dev-Sol'da çıkan bu örnek, ta baştan beri yaptığımız birçok değerlendirmeyi de doğrulamaktadır.

Burada bir şeyi daha ortaya koymak istiyoruz. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü PKK'nin şu veya bu güçle herhangi bir meselesi yoktur. O'nun baştan beri önüne koyduğu ve bugün de uğruna büyük mücadeleler yürüttüğü Kürdistan halkının bağımızlık ve devrim meselesi vardır. Çeşitli hareketlerin başına çöreklenen tasfiyeci unsurlar, dayattıkları provakasyon ortamı ile PKK'nin gündemini değiştirmeye ve tasfiyeciliği dayatmaya çalışmaktadırlar. İşte, saldırıların gerçek nedeni de budur. Ama, dayatılan saldırılara karşı, PKK de doğal olarak, meşru savunmasını yapmakta sonuna kadar haklıdır.

"Devrimci-Çizgi"nin aynı sayısında yayınlanan bir bildiri üzerinde de durmak istiyoruz. "Dev-İşçi, Kurtuluş, Partizan, Av. Dev-Genç, Mayıs, Kawa" imzalı, dağıtılan bildiride şöyle bir belirlemeyi görüyoruz: **"Biz devrimci örgütlerin ne anti-PKK'cı cepheler kurmak ne de PKK'yi şiddetle yoketmek gibi bir sorunumuz yoktur. Onun içindir ki, PKK de bu hobiden kendini kurtarmalıdır,"** Bu güçlere bir kez daha soruyoruz: Madem PKK düşmanlığınız yok; PKK'ye karşı yaptığınız toplantıların, dağıttığınız bildirilerin anlamı nedir? Yine, başta "Partizan" olmak üzere, "PKK

Devamı Syf: 30'da

AÇIĞA ÇIKAN BİR PİYON VE BAZI SONUÇLAR ÜZERİNE

E. Sidar

Dünya devrimler tarihi incelendiğinde bugüne kadar binlerce ve onbinlerce ajan-provakatörün halkların devrimci mücadelelerini ve öncü örgütlerini zayıflatmak, parçalamak ve imha etmek için harekete geçirildiği görülmektedir. Sadece açık baskı ve imha metodlarıyla devrimci gelişmeyi engelleyemeyeceklerini çok iyi bilen karşı-devrimci güçler; mücadeleyi içten tasfiye ederek imha etme yolunda özellikle ajan-provakatörleri kullanmayı önemli bir yöntem olarak benimsemişlerdir. Bunun için burjuvazi, devrimci örgütleri tasfiye etmek, bölmek ve imhaya uğratmakla görevli, çekirdekten yetiştirdiği ajan-provakatörlerini devrimci hareketlerin içine sokmaya çalışmış; devrimci saflara çeşitli yöntemlerle sızan bu güçler, devrimi içten baltalamak için her türlü çabayı yürütmüşlerdir.

Ancak, ajan-provakatörler, sadece önceden eğitilmiş, örgütlendirilmiş güç ve kişilerden oluşmamışlardır. Aynı zamanda, belli bir dönem devrimci hareketler içinde bulunan; özellikle kolay mücadele dönemlerinde devrimci örgütlere sızan; ancak böylesi rahat koşulların hızla ortadan kalktığı ve yerini sert baskılar ve buna karşı sert direnişe bıraktığı dönemlerde bocalayan; büyük zorluklar ve imkansızlıklar içinde geliştirilmek durumunda olan mücadelenin zorluklarına dayanamayan, tehlikeleri göğüsleme cesaret ve fedakarlığını göstermekten aciz; bütün bunların sonucu olarak, davaya olan yüzeysel, sahte bağlılığı yerini kolayca devrime inançsızlığa bırakan ve örgüte karşı güvensizliği gelişen; kendini sürece göre yenilemeyerek küçük-burjuva yapısında ısrar eden, bu nedenle proletaryanın örgütsel yaşam ve mücadele tarzına içten içe kin besleyen; örgütü arkadan hançerlemek için en müsait anı bekleyen; proletaryanın direnişçi çizgisi ve taviz vermeyen pratiği karşısında küçükburjuva yaşam hayallerinin ve reformizminin iflas ettiğini gören; burjuva felsefe ve ahlakının etkisini yoğun olarak yaşayan hırçın ve kariyerist unsurlar da bu objektif konumlarıyla hızla provakatör bir statüye ulaşır ve bu objektif konumları burjuvazinin binbir yolla kendilerine uzattığı ağlar vasıtasıyla subjektif biçimlerini bulur. Denilebilir ki, bu ikinci tip, birincilerinden daha tehlikeli ve burjuvazinin daha fazla umut bağlamış olduklarıdır. Çünkü bunlar, devrimci hareket içinde birincilere göre daha tahripkar bir rol oynama şansına ve imkanlarına sahiptirler. Bu nedenle bunlar, devrimci örgütü yıpratmak, bölmek ve saptırmak için harekete geçtikleri andan itibaren, burjuvazi tarafından dolaylı ve direkt bir biçimde desteklenirler, teşvik edilirler; devrime karşı savaşı yükseltmeleri için kendilerine koşullar hazırlanır ve etkin imkanlar sunulur.

Türk burjuvazisinin de, gerek yetiştirdiği ajan-provakatörlerini devrimci hareketler içine sızdırmada ve gerekse devrimci örgütler içindeki kaypak, tutarsız unsurları kendi ajan-provakatörleri durumuna getirmede nasıl bir tarihe ve güncel pratiğe sahip olduğu bilinmektedir. Yine, Türk kemalist burjuvazisinin uşağı bu tasfiyeci-provakatörlerin, halklarımızın devrimci mücadelesine karşı hangi yol ve yöntemlerle savaştırıldıkları da en azından bunun kadar bilinmektedir. Özellikle 12 Eylül cuntasının pratiğine baktığımızda görülmektedir ki, cunta, bir yanda amansız baskı, işkence ve katliamlarla devrimci örgütleri bitirmeye çalışırken, öte yandan, tasfiyeciler, dönekler ve provakatörler aracılığı ile; amansız bir işbirlikçiliği ve tükenişi dayatmıştır. Bu amaçla cezaevlerinde, döneklerden oluşan örgütler kurmuş; dışardaki tasfiyeci, dönek şefleri aynı amaç uğruna harekete geçirmiş; cezaevlerinden dışarı taşırmalar yapmış, ve örgüt tasfiyeciliğini meslek edinmiş provakatörler ve azgın uşaklar yetiştirmiştir. Bugün bunlar korkunç demogoji ve gürültülerle gizlemeye çalıştıkları kimlikleri ve devrim düşmanı yapılarıyla birlikte tek tek ortaya çıkarılmakta ve burjuvazinin nasıl satılmış birer uşağı oldukları, sıradan insanlar tarafından bile görülebilmektedir. Açık ki, tasfiyeciler, örgüt düşmanları ve provakatörler, kimliklerini daha uzun bir zaman gizlemek istemişlerdir. Ancak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin hızla yükselişi ve cunta ile yürütülen amansız savaş buna müsaade etmemekte; cuntanın uşaklarını daha fazla harekete geçirmek zorunda olduğu bu dönemde, bunlar da kaçınılmaz olarak deşifre olmaktadırlar. Kısacası, cuntanın uzun yıllar uğraşıp yetiştirdiği ve devrimi tasfiye etmeleri için ortalığa saldığı örgütler, kişiler ve provakatörler, KUKM ve önderliği tarafından deşifre edilmekte; bunların bütün ilişki ve bağlantıları ortaya çıkarılmaktadır.

İşte, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ve önder gücü PKK'yi yıpratmak ve bitirmek amacıyla cuntanın devrimci hareket karşısına dikmeye çalıştığı, ancak, direnişin sert darbeleri altında hüsrana uğratılan tasfiyeci-provakasyon çizgisinin elebaşlarından biri olan, faşist Türk cuntasının zavallı bir piyonu; emperyalist istihbarat teşkilatlarının ve en başta da SÄPO'nun kapatması; palavracı Türk basınının bülbülü; tasfiyeci-reformist işbirlikçi sol'un içinde bulunduğu sefaletin bir ölçütü konumundaki Süleyman provakatörü de, her yönüyle deşifre olanlardan biridir. Ve günümüzde provakatörün deşifre düzeyi o dereceye varmıştır ki, artık onun bir provakatör, azılı bir halk ve devrim düşmanı olduğunu sıradan dürüst bir insan bile görmektedir. Böylece, PKK hareketinin her türlü teslimiyet, işbirlikçilik ve tasfiyeciliğe karşı yürüttüğü amansız direnişin haklılığı ve politik çizginin doğruluğu bir kez daha ispatlanmış; hainler ve satılmışlar kendilerini hangi demogojilerle saklamak isterlerse istesinler; bunların koruyucuları kimler olursa olsun, bunda asla başarılı olamayacakları bir kez daha açığa çıkmıştır.

Bilindiği gibi, Türk ve Kürt kanatlarıyla işbirlikçi-tasfiyeci sol, PKK'ye saldıran bütün provakatörlere olduğu gibi, Süleyman provakatörüne de sahip çıkmış ve bu sefile "devrimci", "yurtsever" sıfatlarını takarak onun vaftiz babalığını yüklenmiştir. Bu konuda işi o derece küstahlığa ve soysuzluğa vardırmışlardır ki, provakatörlere yönelik tavrı, Türk solu'na yönelik bir tavır olarak değerlendireceklerini söyleyerek ve provakatörlerin intikamını alma eylemleri düzenleyerek, devrimcilerin kanını akıtmışlardır. Tabii ki, PKK'yi tasfiye etmekle görevlendirilen provakatörlere bu sol'un erkenden sahip çıkması bir tesadüf değildir veya bu durum devrimci-yurtsever kanı akıtacak kadar "hümanist" olmalarından kaynaklanmamaktadır. Bu, döneklerin bataklıktaki; teslimiyet ve işbirliği bataklığındaki tarihi buluşmasıdır. Bu açıdan, bugün tüm iğrençliği ile, ilerici-demokratik kamuoyunun karşısında, Türk basını sayfalarında ve SÄPO karargahında arzıendam eden Süleyman provakatörünün bu sefaleti, ona sahip çıkanların iç yüzünün aynasıdır. Halkımız ve ilerici-demokratik çevreler, eğer bugün bu sefil sol'un sefalet derecesini öğrenmek istiyorlarsa, bunların sahip çıktığı "devrimci", "yurtsever" provakatörlerin gözler önündeki iğrenç tablosuna, ne işle meşgul olduklarına, kime dayanarak kime saldırdıklarına ve kimin basın-yayın araçlarını bir kürsü olarak kullandıklarına şöyle bir bakmalıdırlar. Provakatör, SÄPO karargahındadır ve yurtsever-devrimcileri ihbar etmekle, onlara çamur atmakla meşguldur. Provakatör, emperyalist basın kuruluşlarının bürolarındadır; PKK'yi "terörist" olarak yansıtabilmek için emperyalizmin satılık kalemleriyle birlikte her türlü aşağılık propaganda ve yalanlar dolu makale ve haberler hazırlamaktadır. Provakatör, Türk cuntasının kuklası, devrim ve halk düşmanı, palavracılar kralı Milliyet, Hürriyet ve Tercüman gazeteleriyle birliktedir; Kürdistan'daki silahlı mücadelenin kitleler üzerinde yarattığı derin etkileri ve yankıları zayıflatmak, örtbas etmek ve hedef şaşırtmak için, onlarla birlikte palavra yarışına girmiştir. Provakatör, Nokta der-

gisinde "değerli" bir konuktur; Nokta'nın, nokta beyinli muhabirleriyle birlikte, PKK üzerine kritikler yürütmekte, hangi olayın hangi iddiayla PKK'ye bağlanabileceği konusunda nokta beyinlere has safsatalar üretmektedir. Ve provakatörün, PKK aleyhtarı yazısı, Kürdistan'da kontr-gerillanın elinde, gerilla savaşına karşı kullanılan bir malzemedir. Kontr-gerilla karargahı, yani "Özel Harp Dairesi", provakatörün, 1.12.1985 tarihli "PKK'nin İç Yüzünü Kavrayalım" başlıklı 29 sayfalık yazısından alıntılarla bildiriler dağıtmakta, özel broşürler yayınlamaktadır. Aynı yazı Hamburg'da, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı bir Türk lobisi oluşturmakla meşgul olan "Devrimci İşçi" güruhunun elinde, ama Almancaya çevrilmiş olarak bir dosyanın içinde adreslere postalanmaktadır. Aynı yazı, "Partizan" güruhunun eliyle posta kutularına bırakılmaktadır. Yine aynı yazı, leninist devrim çizgisini çarpıtmakla görevli; tasfiyeci sol'un akıl hocası bazı yazarların da içinde yer aldığı; görevi, bayatlamış Kemalizmi canlandırmak olan; yeni dönem tasfiye şeflerin de yazılarıyla süslediği, "Yeni Gündem" dergisine "fikir" üretimine malzeme olmaktadır vs. vs. Kısacası, karşı-devrimci cephede ne kadar açık ve maskeli odak varsa, provakatör onlarla kol kola girerek, mesleğini yürütmektedir. Burada artık yapılması gereken, provakatörün açığa çıkan kimliği temelinde bazı sonuçlar üzerinde durmaktır.

PROVAKATÖR GEÇMİŞİ İLE BİRLİKTE YARGILANMALIDIR

Asıl adı Baki Karer olan ve "Süleyman" takma ismiyle de tanınan provakatörün bugünkü konumu, geçmişte PKK'ye karşı yürüttüğü yıkıcı, yıpratıcı ve bölücü pratiği ile doğrudan bir bağlantı içindedir. Bu nedenle, provakatörün günümüzdeki devrim ve halk düşmanı kimliğini güçlü şekilde kavramak, onun geçmiş pratiğini ve karşı-devrimci çabalarını bütün yönleriyle ortaya sermekle mümkündür. Bugün, satılmış bir ajan-provakatör olarak, cunta, emperyalist istihbarat teşkilatları, gerici basın ve tasfiyeci sol ile birlikte hırçın ve alçakça bir anti-PKK faaliyeti yürüten provakatör, geçmişte ortaya çıkan birçok olumsuzluğun ve Parti aleyhtarı çalışmaların önemli sorumlularından biridir. Özellikle, kan bağları dışında hiçbir bağının olmadığı büyük enternasyonalist savaşçı ve değerli önder Haki KARER yoldaşın, TC'nin sol maskeli ajan örgütü "Sterka Sor"un bir komplosu sonucu, 18 Mayıs 1977'de Antep'de şehit edilmesinden sonra, o, provake olmuş ve sonraki bütün pratiği ile düşmana hizmet etmiştir.

TC'nin sol maske taktırarak, "Kürt" ve "Kürdistan" adına harekete geçirdiği "Beş Parçacılar (Sterka Sor)" adlı ajan örgüt eliyle Haki KARER'in katledilmesinden amaçlanan bazı hedefler vardır. Bunlardan biri de, o güne kadar tanık olunmayan bir pratiği kendi mücadelesiyle geliştiren, Türk ve Kürt halklarının enternasyonalist birlik ve mücadele ortaklığını kendi şahsında somutlaştıran Haki KARER'in, "Kürt" maskesi geçirilmiş ajan bir örgüt tarafından katledilerek, Kürt ve Türk halkları arasında düşmanlığın, ama bu sefer devrimcilik adına kızıştırılmasıdır. Büyük enternasyonalist Haki KARER'in anısına bağlılığın da bir gereği olarak, düşmanın bu büyük dayatmasına karşı amansız bir mücadele geliştiren devrimci Hareketin Önderliği bir yandan partileşme sürecini hızlandırarak, öte yandan, bütün provakasyon ve tertipleri boşa çıkararak, süreçten, KUKM'nin güçlenerek çıkmasını sağlamıştır. Ancak, provakatör açısından durum hiç de böyle değildir. O, Haki KARER'in katledilmesinin ardından provake olmuş, PKK Hareketine kin beslemeye başlamış, ve KUKM'den intikam almak için, düşmanın yöntemleriyle sürdürülen bir pratik geliştirmiştir.

Provakatör, Haki KARER'in katledilmesinden sonra provake olduğunu, görüşlerinin değiştiğini, 29 sayfalık yazısında da açıkça belirtmektedir. *"Kürdistan'a tekrar geldiğimde gruptan ayrılma, bağımsız faaliyet geliştirme yönündeki fikrim diğer arkadaşlar tarafından* (provakatör bu arkadaşlarının kim olduğunu yazısında belirtmemektedir. Ancak olayların gelişimi ve günümüz gerçekleri bunun yine o dönemde Kuzey'de faaliyet yürüten Semir provaktörü olduğunu ortaya çıkarmıştır. bn.) *görüşlerim henüz ayrılığa dönüşecek kadar netleşmediği, biraz daha sabredilmesi gerektiği doğrultusunda yapılan uyarılar sonucu gerçekleşmedi."* Ancak, gerçekleşen bir şey vardı: Bu da PKK'yi bölmek ve hizip yaratmak için PKK'nin kadrolarına ve kitlesine yönelik amansız bir provakatör faaliyet geliştirmesidir. Provakatör, bunun gereklerini daha Haki KARER'in şehit düşmesi ertesinde hayata uygulamak istemiştir. Özellikle Haki KARER'in büyük emekler sarfederek, geleceğin güçlü bir mücadele zemini olarak hazırladığı Antep'te, TC ve onun uşaklarının bağımsızlık hareketini dumura uğratmak istemeleri sözkonusudur. Bunun için, içten satın aldığı ajanlarla birlikte bir hizip faaliyeti örmek istemiş; "Tekoşin" diye bir oluşumu ortaya atarak sonuç almaya çalışmıştır. Bu amaçla da, önder kadrolara yönelik tertipler, komplolar planlanmış; iyi niyetli birçok unsur kullanılmaya çalışılmıştır. Düşmanın Haki yoldaşı katlederek, arkasından hortlatmaya çalıştığı bu dayatmaya karşılık usta bir yaklaşımın geliştirilmesi gerekirken, Süleyman provakatörü, provake olmuş bir pratiği sergilemiş, iyi niyetli, art niyetli ayrımı yapılmadan herkesin öldürülmesini dayatmıştır. Ancak, Önderlik buna müsaade etmemiş, yürütülen yoğun ikna ve eğitimle, düşman tarafından kullanılmak istenen iyi niyetli unsurlar kazanılırken, art niyetli olan satılmışlar ise teşhir edilerek, süreçten güçlü çıkılması sağlanmıştır. Provakatörün, o dönemde öldürme emrini verdiği, ancak Önderliğin ikna faaliyetleri sonucu tekrar devrimci saflara kazanılan birçok devrimci, daha sonra kahramanca bir pratik sergilemiş, halk ve devrim için cezaevleri ve dışarda ölümü kahramanca kucaklayarak şehitlik mertebesine yükselmiştir. Bunlardan birisi de şehit yoldaş Ali EREK'tir.

Provakatör, Antep'te amacına ulaşamamıştır. KUKM'den intikamını alamamıştır. Bunun üzerine belirttiği "ayrı görüş" yani hizipçi faaliyetlerine, yine belirttiği "bağımsız" faaliyet yani provakasyonlarına, yeniden döndüğü Kuzey eyaletinde hız vermiştir. Buradan yurtdışına; kamplara ve Avrupa'ya kadar uzanan pratiği korkunç bir provakasyon pratiğidir. Özellikle PKK'li kadrolar üzerinde oynama, onları birbirine düşürme, en adi "hizip", "ajan" suçlamalarıyla Harekete bağlı kadroları yıpratma, bir bölümünü yanına alarak diğerleri ile çatıştırma provakatörün geçmiş pratiğinin en önemli yönünü oluşturur. Bir hareketin, bir partinin kadroları, onun en değerli varlıklarıdır. Bu varlığa yönelik her türlü yıkıcı, yıpratıcı tavır, aynı zamanda, o hareketi yıkma ve özünden boşaltmanın en önemli safhasını oluşturur. Bu nedenle provakatör en çok bu alanda çaba sarfetmiştir.

Kan bağları ile bağlı olduğu Haki KARER yoldaşın anısını kendine bir zırh gibi geçirmeye çalışan, kadroların Haki'ye duyduğu derin sevgi ve hayranlığı kullanmaya kalkışan provakatör, proletaryanın örgütlenme ve mücadele pratiğine yabancı, tamamen burjuvazinin yöntemleri olan yöntemlerle, feodal-burjuva despotluğu ile kadroların üzerine yürümüştür. Bir hizip oluşturmak, Önderliğin karşısına, dalkavuk bir kesim yaratarak çıkmak için, her türlü kadro yiyici, komplocu yöntemlere başvurmuştur.

Provakatör, bulunduğu her alan ve ortama öncelikle şüpheyi hakim kılmaya çalışmıştır. Kendine has şarlatanca yöntemleri ve teorileriyle, şaibeyi örgütsel çalışma ve ilişkilere hakim kılan provakatör, herkesin herkesten kuşkulanması gerektiği anlayışını pratikte yerleştirmeye uğraşmıştır. Böylece, yoldaşça güven temelindeki ilişkileri kadrolar arasında dumura uğratan provakatör, bu ortamdan yararlanıp, sırf kendi feodal-burjuva otoritesine, yıkıcı çalışmalarına ve örgütü tasfiye faaliyetlerine karşı çıkan kadroları "ajan", "hizipçi" suçlamaları ile yıpratarak safdışı bırakmak istemiştir. Böylece, etrafına toplamaya çalıştığı, aralarında iyi niyetli unsurlar da bulunan bir çevre yaratarak bunları, suçladığı kadroların üzerine saldırtıp, örgütü canevinden pro-

vake etmek istemiştir. Yaratmak ve örgüte hakim kılmak istediği kadro tipi, kendisinin bir dediğini iki etmeyen, feodal-burjuva despotluğuna boyun eğen, ona övgüler dizen bir tiptir. O, bu tiple örgüte hakim olarak, PKK'nin direnişçi çizgisi ve mücadelesini tasfiye edip, reformizme uğratmayı amaçlamıştır. Provakatörün çok övündüğü "örgütçülüğü" ile atadığı çoğu unsur, bulunduğu alanda halkın başına bela kesilen, direnişi özünden boşaltmaya çalışan, halkımızın her türlü değerine saldıran, düzenin yarattığı ucubelerdir. Provakatörün, yaratmak ve örgüte hakim kılmak istediği bu tip, PKK'nin direnişçi-militan kadro ve yaşamı karşısında yenilgiye uğratılmıştır. İşte provakatörün, "komite", "birim", "örgüt" diye geveleđiği ve Önderliğe saldırdığı nokta budur. Provakatör kendisine kişisel olarak bağlı, kendisi gibi reformist ve burjuva yaşamla bağlarını koparmamış tiplerle o özlediği "demokratik PKK"yi yaratmak istemiş; ancak bu çaba direnişle yerle bir edilmiştir. Ve provakatör, bundan duyduğu kini yazısında açıkça dile getirmiştir.

Provakatörün, kadroları kendine bağlamada kullandığı yöntemler vardır. Bunların en başta geleni, Haki yoldaşla kan bağlarını zırh olarak kullanarak, kadroların anıya duyduğu bağlılığı kendi reformizmine kanalize etmektir.

Ayrıca, yalan ve düzmece senaryolarla, kendisinin ne büyük adam olduğu imajını yaratmak, kişiliğini ön plana çıkararak Baki-severler topluluğu oluşturmak istemiştir. Provakatör bu amaçla, yaygınlaştırıp dilden dile dolaştırdığı sahte suikast hikayeleri ile, kadroyu her şeyine rağmen kendine bağlı kılmaya çalışmıştır. Ancak, görülmektedir ki, provakatör yazdığı 29 sayfalık provakasyon belgesinde, diğer konularda olduğu gibi, bu konuda da kendi yöntemini PKK'ye ve PKK Önderliğine mal etmek istemiş, ancak bunu da başarmayarak, oldukça komik bir duruma düşmüştür. Böyle hırçın devrim ve halk düşmanlarının dışında herkes de biliyor ki, dünya gerici güçlerinin bileğini bükemediği; onların korkusu ve halkımızın savaş sloganı olan PKK Önderliğinin, hiç de böyle sahte senaryolara ihtiyacı yoktur. Ama, bir Süleyman provakatörünün kadroları kendi şahsına bağımlı hale getirmek, diğer bir bölüm kadroyu ezmek ve bir çevre oluşturmak amacıyla ürettiği sahte suikast hikayelerinin hepsi bir araya getirilse, "Bir sahte pehlivanın maceraları üzerine" adlı bir hikayenin yazılması mümkündür.

Üçüncü bir yöntem olarak provakatör, kariyer, burjuva yaşam ve özellikle de evlilik vaad ve dayatmalarıyla kadroları kendine bağlama yöntemine başvurmuştur. Bunun için özellikle, genç, tecrübesiz veya proleterleşmemiş unsurları seçerek, bu vasıtayla kendi yaşam yolunu da açmak istemiştir. Provakatörün, burjuva yaşama ne derece bağlı olduğu, bu yaşama ulaşmak için kadrolara ve Harekete nasıl bir tasfiyeciliği ve reformizmi dayattığı bilinmektedir. Diğerlerinin olduğu gibi, bunun da "bayan edebiyatı", "bayan özgürlüğü" teraneleri ile PKK'nin militan-devrimci yaşamına, "feodallik" "despotluk" diye saldırması nedensiz değildir. Kendi küçük-burjuva yaşamına ve konforuna sıkıca bağlı provakatörün gericiliği, amansız mücadele yıllarında depreşmiştir. Onun arzuladığı, reformizme uğratılmış bir PKK'de memurluktur ve bunun için gerekli olan da bir ev, bir kadın ve bir tas sıcak çorbadır. O yıllardır bunu aramıştır. PKK, direnişçi çizgisi, militan devrimci yaşamı ve zorluklarla dolu pratiği ile, bu özlemin önündeki set olmuştur. O halde bunu nerede ve nasıl bulacaktır? Ona bir ev, bir kadın ve bir tas çorbayı çok gören, örgütü buna göre biçimlendirmesine izin vermeyen PKK'ye karşı, kimin kollarına atılarak muradına erişecek ve hem de bunun boyun borcunu ödeyecektir? İşte bu, tasfiyeci-işbirlikçi sol, emperyalizm ve TC'den oluşan karşı-devrim cephesidir. Ve provakatör, KUKM'ne tasfiyeciliği dayatan IKP'ye, TKP'ye, oradan da SÄPO'ya ve MİT'e sığınarak muradına ermiştir. Artık provakatör mutludur. Ve kendisine bu mutluluğu bahşedenlere karşı boyun borcunu ödemek zorundadır. Her şeyi ile onlarındır. Her şeyi ile PKK'ye karşıdır. Savaşacaktır. Savaşa çağıracaktır...

Provakatör, geçmiş pratiği ile, her şeyden önce halkımızın ve Partimizin en değerli varlığı olan kadrolara karşı suç işlemiştir. O bir kadro yiyicisidir. Elindeki yetkilerini, kendisini eleştiren, reformizmine ve Parti yıkıcılığına taviz vermeyen kadroları harcamak, davadan uzaklaştırmak için kullanmıştır. Anti-demokratik feodal-burjuva otoritesiyle ve sokak kabadayısı yöntemleriyle Partiye bağlı unsurları tehditlerle susturmaya çalışmıştır. Her nedense, dünyanın en despotik, en diktatör, anti-demokratik güçleri ve kişileri, hep "demokratik", "eleştiri özgürlüğü" maskelerini takınarak PKK'yi karalamaya çalışmaktadırlar. Bir yavuz hırsızlık ve ikiyüzlülük olan bu yöntemler ve demogojilerle, despot yüzler, anti-demokratik nitelikler gizlenmeye çalışılmaktadır. Bir Reagan'a veya Kenan Evren'e sorulacak olduğunda, bunlar kendilerini "insan hakları savunucuları", "demokrasi ve özgürlük şampiyonları" olarak görmekte, halkların kanını bu değerler adına akıttıklarını belirtmektedirler. Yine tasfiyeci-reformist sol güçler, o kendi yönetme, demokrasi anlayışındaki çarpıklığa, iç kariyer sürtüşmeleri hangi esrarengiz oyunlarla sürdürdüklerine bakmadan veya en basit örgütsel iç işleyiş kurallarını rafa kaldırdıklarına aldırmadan, ağa'ca, kabadayıca ve lumpence oluşturdukları otoriteye, "demokrasi" cilasını çekerek, demogojileriyle halkımızı kandırabileceklerini zannetmektedirler. Aynı şekilde provakatörler, kadro yiyicileri, feodal-despotlar, komplolarla katlettikleri devrimci sayısını unutturacaklarını zannederek, en küçük eleştiriyi kadro hakkında çıkardıkları fermanlarla bastıranlar, ne de masum "demokrasi", "özgürlük" koruyucuları kesilmekte, PKK'yi anti-demokratiklikle suçlamaktadırlar!

Provakatörler hangi yüzle ve hangi çığırtkanlıkla demokrasi edebiyatı yapıyorlar? Unutulmuş mudur bu demokrasi ve özgürlük düşmanlarının feodal-burjuva despotlukları? Kasımpaşalı Sülo suçlarını ne çabuk unuttu, unutulacağını zannetti veya yutturabileceğini hesapladı ki, demokrasi edebiyatı yapıyor? Süleyman provakatörü, suçları sadece kendi feodal-burjuva otoritesini kabul etmemek, burjuva görüş ve uygulamalarına karşı çıkmak olan birçok devrimcinin kanını akıtmıştır. Süleyman provakatörü, salt kendi anti-devrimci kariyerist hizipçi tavrına karşı dikildikleri için Şahin KILAVUZ ve Delil DOĞAN'ın da içinde bulunduğu onlarca da demeyeceğiz, yüzlerce kadro ve savaşçıyı "bitirmekle", "siyasal geleceği ile oynamakla", "eline alıp tesbih gibi çevirmekle" tehdit etmiş, göz korkutmaya çalışmış ve onlarcasını "ajan", "hizipçi" suçlamalarıyla yıpratmıştır. Provakatörün feodal-burjuva otoritesinin, hırçınlığının hedefleri kadrolarla da sınırlı kalmamış, o, emekçilere kadar uzanan bir ağalık hükmü sürdürerek, insanlarımızı yıpratmıştır. Denilebilir ki, onun bulunduğu her alanda PKK'nin kadroları, savaşçıları ve kitlesi, cuntadan sömürgecilerden daha fazla, bu despotun baskılarına uğramıştır. O, bu yöntemle, intikam almak istemiştir. O, bu yöntemle, PKK'nin kadro ve kitlesine saldırarak, PKK'yi yıpratmaya çalışmıştır. Bu açıdan, provakatör yargılanırken, devrimin kızıl savcısı; provakatörün ezdiği, katlettiği, yıprattığı, örgütten uzaklaştırmaya çalıştığı, "bitiririm", "geleceğinizle oynarım", "elime alır tesbih gibi çekerim" diyerek tehdit ettiği, "ajan", "hizipçi" suçlamalarıyla davaya, Partiye olan inançlarını zayıflatmak istediği; şehit, tutuklu ve yaşayanlarıyla kadro, savaşçı ve emekçiden oluşan yüzlerce kişilik tanık topluluğuna iyi kulak verilmelidir.

PROVAKATÖR, PKK'YE DAYATILAN TASFİYECİ ÇİZGİNİN ELEBAŞILARINDAN BİRİDİR

Süleyman provakatörünün geçmiş pratiği ve cunta sonrası reformist-teslimiyetçi çalışmaları, onun, sömürgeciliğin ve emperyalizmin 1980 sonrası PKK'ye karşı açık bir biçimde dayattığı tasfiye çizgisinin önemli bir piyonu olduğunu ispatlamıştır.

Bilindiği gibi, 12 Eylül 1980'de iktidara oturtulan faşist Türk cuntasının en büyük hedefi, KUKM'nin önderi PKK'yi ve Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketini darbelemek, zayıflatmak ve bir muhalefet gücü olmaktan çıkarmaktı. Bunun için de cunta, sadece açık baskı yöntemleriyle devrimci hareketlerin ve örgütlerin üzerine yürümemiş, bundan daha tahripkar olan bitişin ideolojisi tasfiyeciliği dayatmıştır. Birçok kayıplar altında örgütsüz bir geriye çekilişi yaşayan ve önemli ideolojik-politik zaaflar içinde bulunan küçük-burjuva solculuğu, düşmanın bu dayatmasına karşı etkin bir mücadele yürütmesi bir yana, tersine, bu dayatmayı bir ödül olarak kabul ederek, halktan ve devrimden ilişkisini koparıp, mülteci sol durumuna gelmiştir. Günümüzde bu solculuğun sefaleti gözler önündedir.

Cunta sonrası, tasfiyeciliğin en amansız biçimler altında ve ısrarla dayatılarak sonuç alınmak istendiği temel örgütün, direnişi esas alan PKK olduğu bugün artık tekrarlanmasına gerek olmayan bir gerçektir. Cezaevlerinde, yurt içinde ve dışında, açık ve gizli bütün baskı, işkence, katliam ve politik oyunlara başvurularak, PKK özünden boşaltılmak istenmiştir. Özellikle cezaevlerinde teslimiyeti hakim kılmak ve bunu dışarı taşırmak, düşman tarafından önemli bir halka olarak kavranmıştır. Bu nedenle cezaevleri, geleceğin kaderini tayin eden bir mihenk taşına dönüşmüştür. Cunta, dışarda Semir ve Süleyman provakatörlerinin formülleştirmeye çalıştığı "demokratik PKK", "terörist olmayan PKK" tezini, daha erkenden uşağı Şahin-Yıldırım şürekasıyla cezaevlerinde dayatmış ve korkunç bir mücadele başlatmıştır. Bir yanda, PKK'nin direnişçi çizgisini temsil eden MAZLUM, KEMAL ve HAYRİ, öte yanda, ihanetçi-tasfiyeci çizgiyi temsilen Şahin-Yıldırım şürekasının karşılıklı savaş yürüttükleri bu dönem, Semir-Süleyman hainlerinin de ellerini ovarak pusuya yattıkları bir dönemdir. Onlar, MAZLUMLARIN şahsında cezaevlerinde direnişin ezileceği ve Partinin teslim alınacağı düşüncesiyle, dışarda teslim olmuş PKK'nin liderliğine hazırlanmaya başlamışlardır. Ancak, savaştan direniş zaferle çıkmıştır. PKK, ne cezaevlerinde ve ne de dışarda teslim alınmış, direnişten taviz vermemiştir. MAZLUMLARIN direniş emrini esas alan PKK, dışarda örgütsel hazırlıkları hızlandırarak, mücadelenin yeni dönemini açmak için yoğun bir çalışma yürütmüştür. PKK'nin bolşevikleşme sürecinin hızlandırılması, halk savaşının pratik ve örgütsel hazırlığının yoğunlaştırılması, provakatörlerin cezaevleri ve dışarda da örgüt içindeki beklentilerini darmadağın etmiş ve bunlar çareyi kaçmakta görmüşlerdir. Kısacası, silahlı mücadelenin hazırlık çalışmalarının pratiğe aktarılmaya başlandığı ve örgütsel yapının sağlamlaştırıldığı aşama, aynı zamanda Semir'in Avrupa'da, Süleyman'ın Ortadoğu'da teslimiyet ve işbirlikçilik bayraklarını direğe çekerek, tasfiyeciliği açıkça yürüttükleri dönemdir. Semir provakatörü, "Hakkari'ye giden hiç kimsenin kurtulamayacağı, Avrupa'ya çekilinmesi gerektiği" propagandasını yaparken, Süleyman provakatörü de, "silahlı mücadelenin yanlış olduğu", "zamansız olduğu" teraneleriyle teslimiyetçi-reformist emellerini açığa vurmaya başlamıştır. Ve artık bundan sonraki pratikleri, emperyalizmin, TC'nin ve işbirlikçi sol'un elinde bir kukla olarak her ikisinin de son bir umutla bataklıkta çırpınmaya başlamalarıdır. Ancak teslimiyet ve tasfiyeciliğin aşağılık kuklaları; PKK Önderliği, pratiği ve kitlesinin sert direnişi karşısında, bunun hiç de kendilerine akıl verenlerin belirttiği gibi kolay olmadığını anlamışlardır. Her biri değişik alanlarda ağalarının yanına sığınarak, satılmış birer muhbir olarak, karşı-devrime olan boyun borçlarını ödemeye devam etmişlerdir. Süleyman provakatörünün 29 sayfalık kendini ele veren belgesinde, Semir provakatöründen "yoldaş", "önderimiz" gibi süslü laflarla söz etmesi boş bir şey değildir. Provakatörün "önderine" böylesine sahip çıkması sadece 12 Eylül sonrası değil, aynı zamanda 12 Eylül öncesi de ortak olarak yürüttükleri yıkıcı faaliyetlerinin anısına bir vefa borcudur.

Bu ve benzerleri, PKK hareketinin daha ilk yıllarından ve özellikle partileşme aşamasından bu yana, Partiyi yıpratma, bölme ve reformize etme yolunda önemli çabaların sahipleri olan; ancak her biri belli bir işbölümü temelinde değişik taktikler ve yöntemlerle bunu yapmaya çalışan, geriye çekiliş ve hazırlık döneminde tasfiye çabalarını biraz daha örgütlü yürütmeye kalkışan bir çetedir. Bu nedenle, çete elemanları, tek bir ananın yavruları gibi, birbirine benzer ortak ağıtlar, demogojiler ve yalanlarla PKK'ye karşı saldırmakta, yazıp-çizmektedirler. Bugün bilcümle karşı-devrim cephesinin ve onların yayın organlarının baş ucu yazıları olan provakatörlerin yazıları, hep aynı klasik teranelerle doludur. Semir, Mehmet Oktay, Süleyman provakatörleri, ayrı ayrı tarihler atılan yazılar yazmışlardır, lakin bu paçavralarda, türkü hep aynı türküdür. Sahipleri ezberletmiş, ama papağanlar seslendirmiştir. Bunlar sırasıyla, "PKK'nin demokratik olmadığı", "PKK Önderliğinin despot olduğu", "PKK'de fikir, eleştiri, aşk ve tasfiye özgürlüğünün olmadığı", "silahlı mücadelenin yanlış ve buna kalkışan PKK'nin terörist olduğu", "PKK'nin diğer grupları şiddetle ezdiği", "PKK'nin şehitlerinin ölümünden PKK'nin sorumlu olduğu" vs'dir.

Bütün bunlar göstermektedir ki, Süleyman provakatörü geçmiş pratik faaliyetleriyle, 1980 sonrası hortlatılan tasfiyeci-provakasyon çizgisine zemin yaratmak istemiştir. '80 sonrası, bu zeminden hareketle ve diğer "yoldaşlarıyla" birlikte, cuntanın PKK'ye indireceği darbeyi beklemiştir. Plan budur. Hüsrana uğrayan, açığa çıkan bu plan, provakatörün, ihanet çizgisinin has uşaklarından biri olduğunu ortaya sermiştir. Provakatörün çılgınlaşması, saldırı histerisine tutulması açık ki, önderlerinden olduğu ihanet çizgisinin ve kendisi gibi piyonlarının saf dışı bırakılmış olmasından, o kadar umutla yıllardır geliştirmek istedikleri senaryonun, kendi yenilgisiyle sonuçlanmasındandır.

PROVAKATÖR, TASFİYECİ SOL'UN AYNASIDIR

PKK'ye dayatılan provakasyon çizgisinin ve bunun piyonlarının belli başlı koruyucusu ve destekçilerinden birinin de, emperyalizm ve Türk devletinin yanısıra, işbirlikçi-reformist sol olduğu artık bugün herkesin bilgisi dahilinde olan bir gerçektir. Tabii ki, böyle bir sol'un, PKK aleyhtarı faaliyetleri ve bunun önemli bir kolu olan tasfiyeciliği desteklemeleri, onun ideolojik-politik yapısından ve burjuva çözüm yollarına göbekten bağlı reformist-işbirlikçi özünden kaynaklanmaktadır. Hangi ülke adına hareket ederlerse etsinler, reformizm ve teslimiyetçiliği esas alanlar, her zaman, militan devrimciliğin karşısında yer almış, direnişe karşı olmadık komplo ve provakasyonların hamisi ve pay sahibi olmuşlardır. Çünkü, reformist-teslimiyetçi çizgi, proletaryanın sorunu köktenci çözmesine, yani silahlı mücadele temelinde gelişen devrime karşıdır. O, iktidardaki burjuvazinin belli bir kanadıyla -liberal vs.- uzlaşarak ve anlaşarak sorunun "çözümünden" yanadır. Pratik süreçte burjuva muhalefetin bir eklentisi haline gelen reformist sol, proletaryanın atılımlarına duyduğu kin ve öfkeyi, burjuvazinin yanında yer alarak hayata geçirmeye çalışır. Sınıfsal olarak, büyük burjuvazi ile proletarya arasına sıkışmış, düzene en çok bağımlı küçük-burjuva kesimlerin siyasal çizgisini temsil eden işbirlikçilik ve reformizm, alttan ve üstten sıkıştırmaların verdiği bunalım ve çıkışsızlık karşısında, bunun sorumlusu olarak, ihtilale kalkan ve devrime yürüyen proletaryayı göstermeye çalışır. Bugünkü Türk ve Kürt reformist, işbirlikçi-tasfiyeci sol'un bunalımı ve KUKM'nin önderi PKK'ye yönelik saldırıları bunun en canlı örneğidir. Bu tasfiyeci-reformist sol, PKK'yi savaşı geliştirmekle suçlayarak, düzenle olan bağlarının ve planlarının gereklerini yerine getirmektedirler. Bu nedenle reformist-teslimiyetçi sol'un, Türk ve Kürt kanatlarıyla birlikte, gündemlerinin merkezine PKK aleyhtarı her türlü tutumu

koymasına, PKK'ye yönelik her türlü gerici saldırıyı desteklemelerine hiç de şaşmamak gerekir. Bu durum, ne reformist-işbirlikçi şeflerin özelliklerinden ve ne de sorunun kavranmamasından kaynaklanmaktadır. Bu, doğrudan doğruya sınıflar mücadelesinin bir gereğidir.

İşte, PKK'ye yönelik provakasyon çizgisinin piyonlarının sahipliğini en erkenden yapanlardan birinin de, işbirlikçi-reformist sol olması bu gerçekten kaynaklanır. PKK'nin, cuntanın nihai hedefi olan uysal bir sol yaratma planına karşı amansızca direnmesi, bunda ısrarlı olması, cunta ile ilişkileri değişik kanallarla oluşturmuş uysal sol'un şiddetini üzerine çekmiştir. Kısacası, direnen ve silahlı mücadele geliştiren PKK, reformist-işbirlikçi sol'un, liberal Türk burjuvazisi ve Avrupa sosyal-demokrasisi ile oluşturduğu birçok planı yerle bir etmiştir. Bu nedenle, tasfiyeci sol, karşı-devrim cephesinin açık uşakları olan, PKK'ye karşı harekete geçirilmiş bütün piyonları, PKK'ye karşı silahlı olarak kullanmak için onlara sahip çıkmış ve bunlar eliyle PKK'de çok şeyin değiştirilebileceğini hayallemiştir. Cuntanın ve emperyalizmin halis birer uşakları oldukları gün gibi ortadayken, tasfiyeci sol, provakatörlere "devrimci", "yurtsever" lakaplarını takarak, bağrına basmıştır. Çünkü bu sol için önemli olan, planlarını rahatça uygulamaya en büyük engeli teşkil eden PKK'nin yıkılması, parçalanması veya oyalanmasıdır. Bu sol için artık, provakatörlerin, cuntanın birer kuklası, emperyalist istihbarat teşkilatlarının "değerli konukları", "dört kimlikle korunan" uşakları olması; yine cuntanın boyalı basınının birer muhabiri olmaları hiç mühim değildir. Zaten, kendileri de bu ilişki ağının içindedirler ve aynı yolun yolcularıdırlar. Bu nedenle, bunların amaçları ile provakatörlerin amaçlarının çakışmış olması kafidir; yani sorun, direnişe saldırmak, bunun için her türlü piyonu bir silah olarak PKK'ye karşı kullanmaktır.

Sorunu merkezine böylesine oturtan ve gerek Türk burjuvazisinin liberal kesimiyle ve gerekse Avrupa sosyal-demokrasisiyle anlaşmasını yapan bu sol, tasfiyeci-provakatörlerin bir numaralı koruyucusu kesilmiştir. Bu açıdan, onun diğerlerine olduğu gibi, bugün bir provakatör olduğunu sıradan bir ilericinin bile çok açık gördüğü Süleyman'a sahip çıkması oldukça doğal bir durumdur. Halkımız, bu denli alçalabilen bu sol'dan artık ne bekleyebilir? Yoksa bu tasfiyeci sol, sorunun önemini hala kavrayamamış mıdır? Acaba hala inanamamakta mıdırlar? Emperyalizmin ve cuntanın birer piyonu olan provakatörlerin, provakatör olduklarını görmemekte midirler? Açık ki, hayır! Cuntanın boyalı basınını izleyen her dürüst insan, bu provakatörlerin birer satılmış uşak ve muhbir olduğunu görmekte zorluk çekmemektedir. Süleyman provakatörüne "devrimci", "yurtsever" diye sahip çıkan; onu, Ortadoğu'dan Avrupa'ya aktaran; Avrupa'da koruyuculuğunu yapan, yazılarını dağıtan IKP, TKP ve bunların diğer varyasyonlarına, bilcümle sol görünümlü güruhlara sormak gerekiyor: Bu nasıl devrimcidir ki, cunta basınında yazıları yayınlanıyor, cunta basını onunla özel söyleşiler düzenliyor? Yine, bu nasıl bir yurtseverdir ki, devrimcileri ve yurtseverleri emperyalist istihbarat teşkilatlarına jurnalliyor, emperyalizmin en has şebekelerinden biri olan SÄPO onu "değerli misafir olarak" ağırlıyor ve koruyor? Bu sefil sol'dan bu sorulara cevap verebilecek dürüstlüğü bile beklemek artık bir saflıktır. Cunta basınının bile, "bülbül", "muhbir" diye tanımladığı –çünkü bülbül Sülo, artık kusacağını kusmuş, burjuvazinin bile deşifre etmekten artık çekinmediği bir paçavra haline gelmiştir– bu sefili, bu sol'un "devrimci" diye sunması, açık ki onun teslimiyet düzeyininin bir göstergesidir. Bu tasfiyeci sol, Semir provakatörünü PKK'ye karşı kullanmaya çalıştı ve bu onun başında patladı. Bu tasfiyeci sol, Süleyman provakatörünü, PKK'ye karşı kullanmak için yola çıkardı, ancak direnişin beklenenden de hızlı gelişmesi ve yaşanan yoğun siyasal gelişmeler, tüm gerçekleri bir bir ortaya serdi ve silah sahibinin elinde patladı. Acaba bu işbirlikçi sol, elinde kalan, tam da kullanırım dediği bir anda açığa çıkarılan bu provakatörü bundan sonra nasıl kamufle edecektir? Açık ki, tüccar artık bu malın piyasada eski müşterilerine karşı bir cazibe merkezi olamayacağını düşünmekte ve onu değişik biçimlerde kullanmaya hazırlanmaktadır.

PROVAKATÖR CUNTA BASINININ BİR MUHABİRİDİR

Bilindiği gibi,Türk basını ve onun değişik isimli gazete ve dergileri, Türk devletinin, sömürücü ve sömürgeci düzenin varlığını meşru göstermenin çabasını yürüten gerici bir propaganda malzemesidir. Özellikle cunta sonrası bu basın, daha da sefil ve ahlaksız bir yayın çizgisi izlemektedir. Cunta anayasasının korunması, cunta ahlakının topluma empoze edilmesi, bu basının birincil görevidir. O, toplumda Kemalizmin, şovenizmin, ahlaksızlığın, lumpenliği hakim kılmanın, insanları yarınlarından umutsuz hale getirmenin yoğun uğraşını yürütmektedir. Kısacası, cuntanın, varlığını koruma ve topluma hükmetmede kullandığı önemli bir kürsüdür. Bu kürsü, bugün dünyada eşine ender rastlanan bir propaganda, pasifikasyon ve çarpıtma merkezidir. Ne zaman faşist cunta sıkışmış, nefes alamaz hale gelmişse, bu basın sağ, liberal ve sol kanatlarıyla devreye girerek, ortalığı karıştırmaya, kitlelerin dikkatlerini sahte olaylara çekmeye ve böylelikle cuntaya nefes aldırmaya çalışmıştır. Bu nedenle, her türlü yalan-dolan, şişirme haber ve makaleyi piyasaya sunmuştur. Eğer bugün dünya gerici basını arasında palavra, sahte haber ve olayları çarpıtma üzerine bir yarışma düzenlenseydi –ki son Olof Palme cinayetinde bu yarışma düzenlenmiştir– hiç şüphesiz birincilik ödülü, Türk basınına verilirdi. Hele hele, bu yarışma Türk devletini yıkmaya yönelik bir harekete saldırı üzerine düzenlenseydi, Türk basını şeref ödülünü mutlaka alırdı. Ve günümüzde, PKK'nin TC'ye karşı yürüttüğü savaş pratiğinde, Türk basını bu özelliğini icra etmektedir.

TC, PKK-ERNK ve HRK'nin direniş ve kurtuluş savaşı karşısında sıkışmıştır. Ve Türk basını yırtınarak, amansızca bir palavra ve çarpıtma yarışına girişmiştir. Bu basın öyle bir basındır ki, dünyayı kendisi gibi ahmak yerine koyarak, bir gün verdiği bir haberi ikinci gün kendisi yalanlamaktadır. Bunu PKK aleyhinde yürüttüğü propagandasında kamuoyu çok iyi görmektedir. Bu şerefsiz basın ve onun soytarı yazarları, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın öldürüldüğü ve yaralandığı yolunda ayda bir haber vermiş; yine bu ahmak basın, ertesi gün APO'nun Suriye'de, Avrupa'da ya da Güney Kürdistan'da olduğunu, faaliyet yürüttüğünü iddia etmiştir. Bu ahmak basın, PKK'nin artık bittiğini ilan etmiş ve ardından da "400 PKK militanının Türkiye sınırlarından sızdığı" yolunda haberler yayınlamıştır. Bu ahlaksız basın, "Hepsi Avrupa'ya kaçmıştır" diye yaygara koparmış, ama baharla birlikte yoğunlaşan eylemlerle neye uğradığını şaşırarak, bu sefer de "yakalanmalarının an meselesi olduğu" biçiminde şarlatanca iddialarda bulunmuştur. Kısacası, Türk devleti ve Kemalizmin sıkıştığının ve ahlaksızlığın aynası olarak Türk basını, yükselen KUKM karşısında, efendilerine nasıl hizmet vereceğini bilemez bir durumda zavallılaştıkça zavallılaşmaktadır.

İşte bu zavallı basının, TC'nin, PKK karşısındaki sıkışıklığını kamufle etme ve gelişmeleri çarpıtma konusunda, içinde bulunduğumuz günlerde, sık sık ortak çalışma yürüttüklerinden biri de Süleyman provakatörüdür. Bugün provakatör her türlü yalan ve demogoji temelinde geliştirdiği ve kürsü olarak da Milliyet, Hürriyet, Tercüman, Nokta gibi gazete ve dergileri kullandığı halk düşmanı çabalarıyla, eski faaliyetlerini de açığa vurmuştur. Türk basınında çıkan, ancak ya imza atılmayan veya başkalarının üstlendiği PKK aleyhtarı karalama kampanyasının yazar ve danışmanlarından birinin de Süleyman provakatörü olduğu belirlenmiştir. Yine Türk boyalı basınının birçok sahte haberinin "güvenilir kaynağı" açığa çıkmıştır. Kısacası şapka düşmüş, ve PKK'nin daha önce belirttiği ama bugün bütün kamuoyunun görme olana-

Devamı Syf: 30'da



Emperyalistler Yeni Saldırılar Peşinde

Tokyo Zirvesi, Savaş Kararlarının Alındığı Bir Konferansa Dönüştü


Tokyo Zirvesine katılan emperyalist liderlerden bir grup

"Sanayileşmiş Ülkeler Zirvesi" olarak adlandırılan ve yedi Batılı ülkenin devlet ya da hükümet başkanlarının katılımı ile gerçekleştirilen yıllık toplantıların 12.'si bu yıl Japonya'nın başkenti Tokyo'da yapıldı. ABD, İngiltere, Fransa, Batı Almanya, Japonya, Kanada ve İtalya'nın temsil edildiği toplantı, dünya ilerici halk hareketleri ve ülkelerine karşı girişilecek yeni komplo ve saldırıların planlanıp karar altına alındığı bir konferans niteliğine büründü.

ABD'nin başrolünü oynadığı toplantıda, Reagan'ın dayatmaları ve Margaret Thatcher'ın aktif desteği ile, başta Libya olmak üzere, emperyalist politikalar önünde engel teşkil eden ülkelere karşı yeni saldırılar için zemin oluşturuldu. ABD böylece, Libya'ya karşı giriştiği saldırıyı müttefiklerine onaylatırken yeni saldırılar için de onlardan aktif destek taahhüdü almış oldu.

Gündeminin temel konuları "terörizm ve nükleer tehlike" olarak belirlenen toplantıda emperyalist-kapitalist sistemin temsilcileri, "terörizm" olarak adlandırdıkları bağımsızlık, sosyalizm ve demokrasi mücadelelerine karşı her alanda işbirliği yapma ve bu konudaki karşı-devrimci çabalarını yoğunlaştırma üzerinde görüş birliğine vardılar. Bu konuda yayınlanan ortak bildiride açık tehditlerde bulunularak şöyle denilmektedir: **"Libya başta olmak üzere teröre destek veren tüm ülkeler, sözkonusu davranışlarına son vermedikleri sürece, alınan kararlar uyarınca gerekli tepkiyi göreceklerdir."** Toplantıda ayrıca, silah satışlarını sıkı bir şekilde kontrol altına alma ve polis teşkilatları arasındaki işbirliğini arttırma kararı da alındı.

Gündemin diğer maddelerinden biri olan "nükleer tehlike" maddesinin tartışılması sonucunda ise, sivil nükleer tesislerde meydana gelen kazalar konusunda uluslararası bir sözleşme imzalanması ve bu tür kazaların etkilerinin azaltılması amacıyla bilgi alışverişinde bulunulması kararlaştırıldı.

Zirvede ele alınan konular arasında ayrıca, Doğu-Batı ilişkileri, silahsızlanma ve Asya-Avrupa ilişkilerinin de bulunduğu ifade edilmektedir.

Dünya ilerici-devrimci güçlerine karşı komplo ve saldırı planlarının ele alınıp kararlaştırıldığı Zirve, Japon ilerici-devrimci güçlerinin yoğun tepki ve protestolarına yolaçtı. **"Tokyo Zirvesi, Libya'ya karşı yeni bir saldırının düzenlenmesi için düzenlenen bir savaş konferansıdır"** diyen ilerici-devrimci güçler, binlerce kişinin katıldığı protesto gösterileri yaptılar. Diğer taraftan Şukaku-Ha (Merkez Çekirdek) isimli devrimci örgütün sorumluluğunu üstlendiği bir eylemle, Zirve'nin yapılacağı binaya roketlerle saldırıda bulunuldu. Japon devrimcileri yaptıkları gösteriler ve eylemlerle emperyalist saldırganlığı ve Japon emperyalizminin buna destek vermesini protesto ettiler.

Tokyo Zirvesi'nde alınan kararlar ve yayınlanan ortak bildiride açıkça ortaya konulan emperyalistlerin yeni saldırı tehditleri ardından tüm dünyanın gözleri bir kez daha Libya ve Ortadoğu'ya çevrildi. ABD emperyalistlerinin müttefiklerinin de desteğiyle çok geçmeden yeni saldırılara girişeceğine kesin gözle bakılıyor.

Şimdi de Hedef Suriye!

ABD emperyalizmi, Libya'ya karşı giriştiği askeri saldırı ardından gözlerini şimdi de Suriye'ye dikti. Uzun dönemdir basın-yayın organları vasıtasıyla Suriye'yi hedef gösteren emperyalistler son dönemlerde verdikleri demeçlerle açık olarak Suriye'yi, "terörizmi desteklemek"le suçlamaya başladılar. Tokyo Zirvesi'nde yayınlanan ortak bildiride açık saldırı tehditlerinde bulunulurken, Reagan Zirve sonrasında yaptığı basın açıklamaları ile yeni hedeflerinin Suriye olduğunu ortaya koydu. Reagan, Libya müdahalesinin sadece bu ülkeyle sınırlı kalmayacağını belirterek şöyle konuştu: **"Teröre karışan veya terörizmi destekleyen diğer ülkelerin başına da bu tür müdahaleler gelecektir. Suriye gibi bazı ülkelerin teröre kaynaklık ettiği yolunda kesin kanıtlar bulunması halinde, gerekenler yapılacaktır."**

İngiltere, bir süre önce Londra'da ortaya çıkarılan bir İsrail uçağına yönelik bombalı saldırı girişiminin sorumluluğunu Suriye'ye yüklerken, Berlin'de bombalanan diskotek olayına da Suriye'nin ismi karıştırılmaya çalışılmaktadır. Diğer taraftan İsrail, "Yakında Ortadoğu'da yeni bir savaşın patlak verebileceğini" açıkladı. Bütün bu gelişmeler emperyalistlerce yeni bir saldırı planının adım adım sahneye konduğunu göstermektedir.

Suriye ise, kendisine yöneltilen suçlamaları reddederek, ABD ve İsrail'in kendisine karşı bir saldırıya hazırlandıklarını dünya kamuoyuna duyurdu.

Başta ABD olmak üzere, emperyalist ülkeler ve uzantılarının Suriye'nin Ortadoğu'da oynadığı rolü kendi politikaları için ciddi bir tehlike olarak gördükleri bilinmektedir. Suriye de, Libya gibi, Ortadoğu'daki emperyalist ve siyonist politikalara muhalefet ettiği ve çeşitli biçimlerde bu politikalar önünde engel teşkil ettiği için uzun yıllardan beri bu güçlerin en çok hedeflediği ülkelerden biri durumundadır. Suriye'nin Lübnan'da ve Filistin Kurtuluş Hareketinin gelişmesinde oynadığı rol ise bu çelişkileri daha da arttırmaktadır.

Bugüne kadar ABD'nin desteğiyle İsrail Suriye'ye karşı birçok komplo ve saldırı gerçekleştirmiş ancak, Suriye'yi mevcut politikasını sürdürmekten alıkoyamamıştır. Ortadoğu'yu ne pahasına olursa olsun kendisi açısından dikensiz gül bahçesine çevirme kararlılığında olan ABD emperyalizmi, piyonları eliyle gerçekleştiremediği bu hedefi şimdi bizzat giriştiği askeri müdahalelerle gerçekleştirmek istemektedir.

BİR GÜNÜN HİKAYESİ

Aziz

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Adım adım, titreye titreye ilerliyorlardı. Bir çoğu "yahu nasıl olsa Apocuları gördük mü havaya ateş ederiz. Onlar da insandır. Kendilerine ateş etmeyenlere ateş etmezler" diyerek teselli bulmaya çalışırken, bazıları da "Komutan... hele bir çatışma çıksın, ben kime ateş edeceğimi sana gösteririm.." diyordu içinden.

Sabahın alaca karanlığında hareket edenlerin seslerinden uyanan hayvanlar sağa-sola kaçışıyor; elleri silahlı, boz elbiseli yabancıları tanımaya çalışıyorlardı. Sanki ormanın yemyeşil, rengarenk güzelliği değişmiş ve ortalığı biraz sonra olacakların ağırlığı kaplamıştı. Güneş de tüm bunlara uymuşcasına doğuşundaki hızını kaybetmişti.

Kulakların sese karşı hassaslaştığı, kalp atışlarının hızlandığı, bacakların titrediği bir anda en ufak bir hışırtı, dal çıtırdısı, çam ağaçlarının uğultusu, kuşların kanat çırpışları müthiş bir korku yaratıyordu. Askerler, "Apocular çıktı, çıkacak" psikolojisiyle ürküntüye kapılmış; yere yatıp-kalkmalar çoğalmış; artık bu tür hareketler adeta bir refleks haline dönüşmüştü.

Faşist komutanın aniden durmasıyla askerler de oldukları yerde çakılıp kaldılar. Komutan hızla elini sağ yanına götürdü, ufak el telsizini tuttu. Biraz düşündü, "acaba haber vereyim mi?" Bir anlık tereddütten sonra telsizi çekip yerinden çıkardı.

–X_1... X_1... size sesleniyorum. Cevap verin...

Cevap yoktu. Aynı sözleri hızlı hızlı birkaç kez tekrarladı. Çok geçmeden telsizden tiz bir ses cevap verdi:

–Söyleyin X_3, ne istiyorsunuz? Birşey mi oldu?

–Hayır komutanım; fazla önemli birşey yok. Ormanda ilerleyemiyoruz. Her çam bir mevzi görevini görüyor. Apocular ormanı avuçlarının içi gibi biliyorlar. Sonra onların keskin nişancı olduklarını, gözlerini kırpmadan adam vurduklarını da biliyorsunuz. Daha fazla gidemiyoruz. Diyorum ki, en iyisi sabahın iyice olmasını bekleyelim. Bir de bize panzer ve kariyer gönderirseniz iyi olur, yoksa işler kötü...

–Tamam anlaşıldı.. biraz daha ilerleyin ve bekleyin...

–Alçak, kendisi uzakta duruyor, keyif çatıyor, bizi de ölüme gönderiyor. Sanki ben ölürsem çocuklarıma o bakacak.." diye sıkıntıyla yüzünü buruşturdu komutan.

Bir an durdu. "**Acaba gitmeyip beklesek mi? Ama ya birisi gidip beni gammazlarsa!? yandım vallahi. Meslek elden gider, üstelik işkenceden öldürürler.**" Çaresiz, şaşkın ve tereddütlüydü. Askerlere küfürler savurarak, "**ilerleyin, savaş düzenine uyun**" emrini verdi. Sonra kendine gelip yumuşak bir sesle, "**evlatlarım aman çok dikkatli yürüyün, ses çıkarmayın. Vallahi Apocular hepimizin anasını ağlatırlar...**" diye ekledi.

Ama ne çare! Bütün dikkate rağmen yine de ses çıkıyordu. Bazen de aşırı telaş ve korku daha çok sese yol açıyordu. Böylesi anlarda da bir türlü sabah olmazdı! Saatler gün, dakikalar saat olmuştu. Korku, telaş, ölüm, ses, saatler hepsi birbirine karışmıştı. Bir sincabın daldan dala atlaması ile "cırk, cırk" diye bir ses çıkarması aynı anda oldu. Ardından büyük(!) gürültüyle yere bir şey düştü. Herkes hareketsiz ve dili tutulmuş bir halde kalakaldı. Komutan kekeleyerek ancak "yatın" diyebildi. Herkes bir anda "arazi olmuştu". "Apocular birbirlerine kuş sesiyle işaret verdiler, saldırıya geçecekler, onun için el bombası attılar..." düşüncesi herkeste hakimdi. Fakat hayret! Ne bomba patlıyor ve ne de Apocular saldırıya başlıyorlardı. Nihayet askerlerden biri hafifçe kafasını kaldırıp, sağa-sola-havaya baktı. Bakar bakmaz da bir sincabın biraz önceki sesleri çıkararak başka bir dala atladığını gördü. Gördüğü manzara karşısında kendisini tutamayarak gülmeye başladı. Durumu farkeden komutan, "**kes sesini asker**" diyerek küfürlerini hiç şaşırmadan sıraladı. Komutan biraz bozulmuş, fakat aynı zamanda da heyecanını bastırıcı bir sesle komutunu verdi:

–Ayağa kaalk...

Emri duyan herkes ayaktaydı. Bu sefer yerde baygın yatan kimse yoktu. Öyle ya, "saldırının" erkenden farkına varmışlardı! Komutanın emri üzerine gidip yere düşen cisme baktılar ve ellerinde bir kozalakla geri döndüler. Elinde kozalağı tutan asker komutana bakarak, "**komutanım canlı-cansız herşey bize düşman olmuş. Ha bu koze neredeyse bizim ödümüzü patlatacaktı...**" Bozuk Türkçesiyle konuşan asker ortalığı karıştırmıştı. Herkes karnını tutarak gülüyordu. Aynı anda duyulan bir hayvan sesi kahkahaları yarıda bıraktı, yeniden kulaklar hassaslaştı, kalp atışları hızlandı..

Hedefe yaklaştıran her adımda komutan düşüncelere dalıyor, nedense ölümü daha çok düşünüyordu. Aklına çocukları, ailesi geldi, düşündü, düşündü... Sabahın iyice olmasını bekleme kararına vararak, askerlere toplanma emrini verdi. Ölümden kurtulmanın sevinci, sabahı beklemenin neşesiyle askerler daire biçiminde komutanın çevresinde toplandılar. Oturmasına oturdular ya; korku bir kez içlerine sinmişti. Her hışırtıda irkiliyor, kulak kabartıyor, "Apocular şimdi tarayacak" psikolojisiyle yerlerinde duramıyorlardı. Bir de komutanın Apocuları anlatması buna eklenince ürküntü ve karamsarlık alabildiğine artıyordu.

Komutan aldıkları ihbarın niteliğini düşündükçe gözlerini faltaşı gibi açıyordu:

–Yahu bunlar gerçekten insanüstü yaratıklardır ki, bu işleri yapıyorlar. Iki katlı apartman, iki yüz metre tünel. Hayret!...

Sustu ve düşüncelere daldı. Askerler komutanın bu halini görünce işin ciddiyetini çok daha iyi anlıyorlardı. Öyle ya, bir düşünceyle yüzü asılıyor, benzi sararıyordu, ya bir de Apocuları görselerdi. Böyle bir anda komutanda ruh kalmayacağını isimleri gibi biliyorlardı.

Herkes tedirginlikle sabahın iyice olmasını bekliyordu. Şu birkaç saatlik zaman onlara ölüm gibi geliyor, daldıkları düşünce denizinde Apocuları, ölümü, kışlayı, ailelerini ve daha nice nice şeyleri düşünüyorlardı. Sanki saatler, dakikalar ve hatta saniyeler bağlanmıştı. İkide bir gözleri saatlere ilişiyor, "saatler bozuktur herhalde" diyerek kendilerini avutmaya çalışıyorlardı ama nafile! Saatlerin hepsi de bozuk olamazdı ya! Mecbur, sabahın olmasını bekleyeceklerdi...

Sabahın ilk ışıkları etrafa yayılmaya başlayınca dört bir taraftan, yol boylarından, çevreden hedefi çember içine alabilecek tarzda ilerlediler. Son ana kadar komutanın yanıbaşında ilerleyen, askerlerle birlikte aynı korku, ve telaşı yaşayan asker kıyafetli biri komutanın önüne fırladı:

–Komutan, komutan durun size birşey söyleyeceğim...

Askerlerin hepsi aynı anda, kendileri gibi giyinmiş, G-3 taşıyan bu adama baktılar. Ne söyleyecekti? Şimdiye kadar ağzından bir kelime çıkmayan bu adamın söyleyecekleri ne olabilirdi? Aslında dikkatli bakanlar bu adamın gece boyu komutanın yanıbaşında yürüdüğünü, arasıra kulağına birşeyler fısıldadığını ve bir ihbarcı olduğunu anlamışlardı. Yolu gece boyu bu adam gösteriyordu. Yoksa, tanımadıkları bir arazide nasıl böyle hareket edebilirlerdi?

Adamın bu ani davranışı karşısında komutan da şaşırmıştı. Hemen durdu. Yoksa hedefe mi gelmişlerdi? Ya da başka bir tehlike mi vardı?

–Söyle çabuk. Ne var?

–Ko...ko... komutanım. Artık ben burada kalayım, beni beraber götürmeyin. Apocular tanırlarsa ilk önce beni vururlar. O anda vurmasalar bile kurtulduktan sonra vururlar. Çocuklarımı, ailemi mahvederler. Ben devlete ancak bu kadar yararlı olabilirim...

–Haydi ulan eşek oğlu eşek. Seni götürmeyelim de kimi götürelim! Ne bilelim doğru söylediğini? Apocularla anlaşıp

bize tuzak da kurmuş olabilirsin. Çocukları varmış! Ne olacak ulan? Bizim çocuklarımız yok mu? Bu işte yan çizmek yok... yok...

Asker kıyafetli hain titreyerek, ölümü düşünerek ilerledi. Ayakları birbirine takılıyordu. Nihayet elini uzatarak "hedefi" gösterdi. Tüm gözler bir anda "hedefe" yöneldi.

Kordonu giderek daraltıyorlardı. Ama korkuları da arttıkça artıyordu. Komutan uzaktan, ana yoldan gelmekte olan panzerin uğultusunu duyunca biraz rahatladı, ama roketatarları düşününce yeniden titremeye başladı.

Askerler, çatışma çıktı-çıkacak, ha vurulduk-vurulacağız, Apocular saldırdı-saldıracak korkusuyla ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Gizli mevzileri, uzun tüneli hatırladıklarında da bu korku ve telaşları daha da artıyordu. Her hışırtıda ya hızla yere yatıyor, ya da çevrelerine heyecandan büyümüş gözlerle bakıyorlardı. Bu şekilde barınağa 200 m kadar yaklaşmışlardı ki, hain komutana tekrar yaklaştı:

–Ko... ko... komutanım haa ha orasıdır...

Komutan gösterilen yere baktıysa da birşey göremedi. Sinirlenmişti.

–Ne oluyor ulan, benimle alay mı ediyorsun? Eşek oğlu eşek, hani nerededir?

–Ha ha hayır komutanım... İşte orasıdır.

Komutan pür dikkat kesilerek gözlerini iyice açtı. Hayret! Birşey göremiyordu. Öfkeyle dönüp haine bir tokat attı:

–Göster bakayım ib...e neresidir?...

Hain titreyen elini kaldırdı, işaret parmağıyla "hedefi" gösterdi ve son duasını okumaya başladı. Bakışları donup kalmıştı.

Komutan gösterilen yere "roketle ateş" emri verdi. Askerler gösterilen yere roketlerle ateş ettiler, bunu el bombaları, G-3 atışları izledi. Ormanın sessizliği bozuldu. Adeta düzenli orduların savaşı vardı. Faşist kolluk kuvvetleri korku ve paniklerini silah atışlarıyla örtmek istiyorlardı. Ama nafile! Ne korkuları geçiyor ve ne de Apocular ortalıkta görünüyordu. Mermiler de tükenmek üzereydi.

–Ateş kees...

Bazı askerler verilen emri duymamışlardı ve çam ağaçlarının ardından ateş etmeye devam ediyorlardı. Sağdan ve soldan kendilerine yönelik yapılan işaretlerden durmaları gerektiğini anladıklarında her taraf sessizliğe büründü.

–Ulan alçaklar, eşek oğlu eşekler size ateşi kesin demedim mi? Gösteririm size it oğlu itler..."

Komutanın titrek sesi sessizliği bozdu. Hain de komutanın sesiyle kendine gelmiş, sinmiş olduğu koca çam gövdesinin arkasından, ölümden sonra dirilircesine(!) başını kaldırıp etrafına ürkek bakışlarla bakıyor, olup-biteni anlamaya çalışıyordu. Farklı bir şey göremeyince halen hayatta olduğuna dua ederek ayağa kalktı. Fakat korku ve titremeden ayakta duramayarak yüzüstü yere uzandı. O anda herkesin bakışları "hedef"e çevrildiğinden hainin bu hareketleri farkedilmemişti.

Güneş, düşmana "bende istediklerini bulamayacaksın" dercesine ışıklarını iyice yükseltmişti. Hayvanların sesleri kesilmiş, doğada yalnızca esen rüzgarla hışırtılar çıkaran çam ağaçlarının uğultusu vardı. Fakat çok geçmeden hızar makinasının ve baltanın sesi ormanda yankılandı. Bu sesler insan yaşamının ve yeni bir günün başlangıcının habercileri oluyorlardı.

Faşist komutan saatine baktı, gözlerini ormanda gezdirdi, alttan geçen yolu kontrol etti ve askerlere dönerek, "hedefe yaklaş, el bombalarını fırlat" emrini verdi. Saldırı kolu barınağın ağzına doğru yaklaşarak el bombalarını fırlatıp hızla yere yattı. Fakat uzun bir süre beklemelerine rağmen karşılık alamadılar. Bunun üzerine faşist komutan birkaç askerin kapısı açık olan barınağa iyice yaklaşmaları ve bir askerin içeri girmesi emrini verdi. Emri verdi ama, bu emri yerine getirecek gönüllü bir tek asker bile öne çıkmadı. Komutan sinirden yerinde duramıyordu. **"Sen, sen ve sen. Hedefe yaklaş ve emri yerine getir"** diyerek üç askeri gösterdi. Askerler çaresiz bir şekilde zorla barınağa doğru ilerlediler; fakat daha fazla ileri gitmeyerek 10-15 metre uzağında durdular. Aralarından biri dahi barınağa inme cesareti gösteremiyordu. Komutan içlerinden birini göstererek **"sen barınağa in"** deyince asker yarı baygınlık geçirdi. Ölümü yanıbaşında hissetti. **"Elveda dünya, elveda yaşam"** diyen, kendisini zor ayakta tutan askere komutan habire bağırıyordu.

–Git ulan git... yoksa geberirsin...

Asker barınağa doğru biraz ilerledi, tüm geçmişi bir kez daha geçti kafasından, kışlayı düşündü, işkence ve kurşuna dizilmeyi gözlerinin önünde canlandırdı, Apocuları tasavvur etti ve tercihini ilerlemeden yana yaptı. **"Belki barınakta birşey yoktur, içeride olsalardı şimdiye kadar cevap verirlerdi... Ya tuzak kurmuşlarsa..? Ya barınağın içinde ayrı bölmeler varsa, o zaman vay halime... Neyse ben de, kardeşler beni vurmayın, eğer bana sorarlarsa kimseyi görmedim, derim..."** diye düşündü. Asker kendisini teskin ederek ilerledi. Barınağın ağzına gelince durakladı. Yavaş yavaş kafasını uzatarak kapısından içeri baktı ve merdivenleri görünce dilini yutmuş gibi oldu. Korku filmlerindeki gibi karanlık yeraltı tünelleri, gizli tuzaklar, ölüm gözünde canlandı. Ama çaresiz merdivene yaklaştı. Merdivenin ilk basamağına ayağını atmasıyla vücudunu bir titreme, yüreğini de korku sardı, ikincisinde ölümün soğuk nefesini ensesinde hissetti, üçüncüsünde gözleri barınağın içine, karanlığa çakıldı kaldı. Aniden bir çift gözün parıltısını, soğuk namlunun kendisine çevrilmiş olduğunu gördü, sadece "vay ana" diyebildi. Bir torba gibi ses çıkararak aşağıya yuvarlandı, bayılmıştı...

Faşist komutan, askerler ve hain neye uğradıklarını şaşırmış, birbirlerine bakıyorlardı. Askerlerin gözleri komutana ilişince korkuları daha da arttı. Asılmış bir yüz, solmuş benzi ve faltaşı gibi açılmış gözleriyle komutan ölümü yaşıyordu.

Gördükleri manzara karşısında birkaç asker kaçacakmış gibi oldular. Fakat hemen sonra karşılaşacakları ikinci, üçüncü çemberleri düşününce kaçmaktan vazgeçtiler. Ortalığa ölüm sessizliği hakimdi. "Şimdi ne olacak" sorusunu herkes kendisine soruyordu. Acaba içeri düşen askere ne olmuştu? Apocular mı vurmuştu? Askerler ancak kendilerinin duyabilecekleri şekilde orduya, komutanlara, göreve, vatan korumaya küfürler yağdırıyorlar ve bütün bunların ne kadar sahte olduğunu bizzat görüyorlardı.

Aradan ikibuçuk saat geçti. Hala askerden bir ses çıkmamıştı. Takviye güç istemelerine rağmen o da gelmemişti.

Devamı Gelecek Sayıda

SAYGILAR SUNARIM!

Yok!
can sıkıntısından değil
çok sevdiğimden
falan da değil
aslında, özlemiş de değilim
ama saklayamam ki
saygılarımı kendime
sunmam gerekiyor onları
yerli yerince.
Şu adama diyorum
mesela;
tam göbeğinin üzerinde
döğümlenen ellerine
nasıl da riyakar
bakıyor gözleri
belli hangi suçlarla
yüklü olduğu omuzlarının
hep böyle
kırmızı ve ablak suratları
bizim ağa ve kompradorların.
Şuna da sunmam gerekir
sanırım saygılarımı
telaşlı bacaklarında
saklıyor sanki tüm suçlarını
Lunapark fırıldakları kadar
komik gözleri
tanıştırayım!..
bu sayın bay
en ünlü muhbiridir yöremizin.
Ya, şu baya ne demeli
apoletleriyle konuşan
bayımıza
süngüsüyle dürtermiş
körpe bedenlere
ve en sevdiği iş de
böyle öldürmekmiş insanları
diyorlar ki, bir de
eklenen ırz düşmanlığı
varmış sicilinde
aç... öyleyse
saygısızlık etmeyelim
en başta saygılarımızı
bu beyefendiye sunalım.

Burjuvazi ve Demokrasi...

Baştarafı Syf: 17'de

bakarak, her alanda "vaadlerde" bulunmalarına ve iktidarlarının her şeyi "güllük, gülüstanlık" yapacağını söylemelerine karşın, bağımlı ve geri ekonomik yapı kapitalist anlamda da olsa bir gelişme sağlamalarına olanak vermez. Bir de büyük sermayenin engellemeleri ve karşı koymalarıyla karşılaşınca ve buna emperyalist mali kuruluşların engellemeleri eklenince iyiden iyiye bozguna doğru yol alırlar.

Tekelci burjuvazi, sosyal-demokratların bu durumunu örnek göstererek, "solun ve sosyalizmin" başarısız olduğunu işlemeye çalışır. Sosyal-demokratların yaptıklarını "sosyalistlere" mal ederler.

Böylece geri kalmış ülkelerde sosyal-demokratlar, ekonomik, toplumsal ve politik alanlarda tam bir başarısızlık göstererek yerlerini yeniden sağcı, gerici yönetimlere bırakırlar. Ya da emperyalizmin o ülkedeki çıkarları daha fazlasını gerektiriyor ve ekonomik ve sosyal sorunlar "sivil" sağcı bir yönetimle çözülme umudu vermiyorsa, ortam hazırlanarak, doğrudan faşist askeri yönetimlerin iktidara gelmesi sağlanır...

Yakın geçmişte Türkiye'de yaşanan buydu. Bugün, Türkiye gibi geri kapitalist bir yerde ve Kürdistan sorunu gibi bir sorunun bulunduğu bir devlette, sosyal-demokrasinin yeniden iktidara soyunması yadırganacak bir şey değildir. Yadırganacak olan, Türkiye ve Kürdistan'daki sosyal-demokrasiden gerçekten "burjuva demokrat" bir uygulama ummak, bunu bir beklenti haline getirmektir...

Faşist yönetim, Türkiye ve Kürdistan'da yapabileceği kadar faşist uygulamayı yola koydu. Bugün Türkiye'de kitlelerin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntılar, işsizlik, açlık ve sefalet, işkence ve zulümle koşut olarak sürüp gidiyor. Kürdistan'daki uygulamalar ortaçağ sömürge imparatorluklarının yaptığı zulmü geride bırakarak devam ediyor. Tüm baskı, işkence ve zulme karşın toplumu susar hale getirmek mümkün olmuyor. Aksine ekonomik ve toplumsal dalgalanmalar yeni sorunların birbirine eklenmesiyle gittikçe çığlaşıyor. Kürt ulusal demokratik istemleri daha da büyüyor. Böylesi bir ortamda dünya kamuoyunu aldatmak ve kitlelerin devrimci gelişimini yatıştırmak için sosyal-demokrat bir yönetime olanak sağlanabilir...

Devrimci, ilerici, yurtsever güçlerin etkinliğinin ve belirginliğinin olmadığı bir yerde, sosyal-demokrasi kendisine "demokrat" bir görünüm vermekten ileriye gidemez... Hele hele Kürt ulus sorunu karşısında takınacakları tavır, Türk küçük-burjuva ulusçuluğunu asla aşamaz. Ulusçuluk konusunda tavrı açıkça ortada olan, Kürt ulusunun varlığını yokumsayan, orduya hoş görünmek ve icazet almak için ulusçu nutukları sol argümanlarla perdeleyerek atan böylesi bir yapıdan "demokratlık" beklemek nasıl olanaklı olur? Türk sosyal-demokratları "Kemalizm" konusunda, bayrağı kimseye kaptırmaya niyetli değildirler. Kemalizmin de ne olduğunu, kaç renge boyansa da ne anlama geldiğini burda anlatmaya gerek yok...

Böyle olunca, devrimci, ilerici ve yurtsever güçlerin yapacağı tek şey, devrimci kavgaya Türkiye ve Kürdistan somutuna uygun bir biçimde ve içerikte dal vermek, boş avunu ve beklentilerin içinde rehavete çekilmemektir. Tarihi boyunca "burjuva" anlamda bile demokratik bir yönetim görmeyen, ordusu inanılmaz ırkçı, şoven bir yapıda bulunan, "aydınlarının" kemalist olmakla övündüğü ve bu konuda birbirleriyle yarıştığı, sosyal-demokrasinin böylesi bir kesimden kaynaklandığı bir yerde, burjuvaziden demokrat olmayı beklemek, "bunu bekleyenlerin" açısından bile bir hayal olmaktan ileri gidemez...

Türkiye'de ve Kürdistan'da faşizmin geriletip yok edilmesi ve demokratik bir ortamın kurulması, söylemeye gerek yoktur ki, işçi ve emekçi kitlelerin ve Kürt halkının vereceği örgütlü bir savaşımla olanaklıdır. Yoksa eski günlerin gelmesini beklemek, burjuvaziden merhamet dilemekten başka bir şey değildir. Oysa sınıf savaşımı acımasızdır...

Tüm tarihi boyunca demokrat bir yönetimin burjuva anlamda bile gerçekleşmediği bir yerde ve üstelik devrimci güçlerin dayatması ve savaşımı olmadan "demokrasinin" kurulması beklenemez. Dünyanın her yerinde ilerici, devrimci ve yurtsever güçlerin yıllar yılı süren aktif katılımı olmadan, burjuvazi kendiliğinden "demokrasi" getirmemiştir ve getirmez de... Kaldı ki Türkiye liberal ve sosyal-demokrat burjuvazisi, Kürt halkının varlığını yadsıyarak ve devrimci güçlerin bir dayatması olmadan, neden ve nasıl bir demokrasi kuracaklar?

Tüm dünyada olduğu gibi, "burjuvazinin demokratlığı", ilerici, devrimci ve yurtsever güçlerin etkinliği ve dayatması olmadan olamaz.

1 Mayıs'ın 100. Yılında...

Baştarafı Son Sayfada

mücadelelerinde her zamankinden daha güçlü, daha direngen ve daha kararlı. Çağın gelişmesi dünyanın tüm emekçileri ve ezilen halklarından yana. Ancak çürüyen ve yokoluşa giden emperyalist-kapitalist sistemin temsilcilerinin karşı-devrimci saldırıları da had safhada. Sömürgeci egemen güçler kaçınılmaz sonlarını geciktirmek için akıl almaz çılgınlıklar peşinde. Bu azgın saldırıları durdurmak, dünya proletaryası ve ezilen halkların kazanımlarını korumak ve daha geniş mevziler elde etmek için birlik, dayanışma ve mücadelenin önemi her geçen gün artıyor. O nedenle de saflarıı daha da sıklaştırmak ve mücadeleyi her türlü araçla daha da yükseltmek zorunluluğu kendisini dayatıyor. 1 Mayıs'ların birlik, dayanışma ve mücadele ruhu ile bezenmiş dünya proleterleri ve ezilen halkları bu sorumluluğun gereklerini yerine getirecek ve mutlaka nihai zaferi yaratacaklardır.

Dünya proletaryasının Kürdistan'daki kolu Kürdistan işçi sınıfı bugün sorumluluklarını daha da güçlü omuzlamanın onurunu yaşıyor. Her geçen gün yükselen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesindeki önder rolü ile dünyadaki işçi kardeşlerinin savaşımına en büyük desteği sunuyor ve eylemleri ile onlara mücadeleci selamlarını iletiyor. 1 Mayıs'a direnişçi bir özle sahip çıkan Kürdistan işçi sınıfı ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltip zafere ulaştırarak ona gerçek anlamını verecektir.

★

Bir Eylemin İçinden...

Baştarafı Syf: 10'da

rin her yanını kuşatmışlardır. Şehirde yoğun tutuklamaya girişmiş, Kürdistan'ın diğer alanlarındaki gelişmeleri de dikkate alarak hemen savaş düzeniyle hareket etmeye başlamışlardır.

Eylemin şehir halkı üzerindeki olumlu etkisini gören sömürgeciler, pankartı ancak Ağrı'dan özel bomba uzmanları getirterek indirebilmişlerdir. Şehirdeki olağanüstü durum akşama kadar devam etmiştir.

Kürdistan'ın hemen her yerinde binlerce eylemle Kürdistan halkının asırlık intikamını alan Kurtuluş Kuvvetleri buradaki eylemiyle her tarafı canlılığa boğmuştur. Sömürgeciler eylemden sonra, İran'dan gelen ve giden arabaların şehire girmesini engellemiş; meydana gelen coşkulu yapıyı durdurmak istemişlerse de bunda başarılı olamamışlardır.

Alanda düşmanın halk üzerindeki baskıları daha da yoğunlaşmasına rağmen, halk, Kurtuluş Kuvvetleriyle kenetlenmiş, zindanlarda esir olan **Yaşar EROĞLU** ve diğer yoldaşların alandaki kahramanca direnişlerini yeni koşullarda devam ettiren Ali ve Azad yoldaşların komutanlık ettikleri Kurtuluş Kuvvetlerine katılmak isteyenlerin sayısı her gün biraz daha artmıştır.

Doğubeyazıt'tan
Bir Partizan

Açığa Çıkan Bir Piyon ve...

Baştarafı Syf: 25'te

ğına kavuştuğu kel görünmüştür. Süleyman provakatörünün dizginsiz iftira ve jurnal faaliyetini Türk basını, onu, "bülbül" olarak tanımlayarak selamlamıştır. Artık provakatör bir bülbüldür; PKK'ye, halka ve devrime karşı öten bir bülbül. Bülbül Sülo, artık iğrenç suratıyla, özel sohbetleriyle, kapı ardlarına gizlenmeye hiç gerek görmeden bülbüllüğünü sürdürmektedir. Ancak bülbül ötmek zorundadır. Öttürülmektedir. Çünkü kapalı kapılar ardında vereceğini vermiştir ve efendileri artık onu açık şekilde oynatmakta bir sakınca görmemektedirler. Bülbül kendini ağıra satmak için, daha çok ötebileceğini söyleyerek cazibesini korumaya çalışmaktadır. Provakatör bunu 29 sayfalık yazısında "Aslında PKK hakkında söylemek istediklerimizin hepsini söylemiş değiliz" diyerek dile getirmektedir. Yani provakatör, müşterilerine kur yapmakta; fırlatılıp bir köşeye atılmaması gerektiğini anlatmaya çalışmaktadır.

Sonuç olarak; Kürdistan Devrimine ve önder gücü PKK'ye karşı savaşında, sömürgecilik, her türlü yol ve yönteme başvurarak özel bir savaşı dayatmaktadır. Açık baskı, işkence, operasyon ve katliamların yanısıra, devrimi tasfiyeye yönelik faaliyetler de düşmanın en çok medet umduğu faaliyetlerin başında gelmektedir. Özellikle 12 Eylül sonrası ağırlaşan sömürgeci baskı ortamında, cezaevlerinde ve dışarda tasfiyeciliği dayatan düşman, bunda başarılı olabilmek için akıl almaz çabalar içine girmiştir. Cezaevlerinde "Özel Harp Dairesi"nin eğittiği Şahin-Yıldırım çetesi eliyle "Genç Kemalistler" örgütünü oluşturarak, bunu PKK'ye dayatmıştır. Böylece amaçlanan, içerde teslim alınan, içi bitirilen PKK'yi, dışarda da önceden sızdırdığı ve devrimin zor koşullarına dayanamayan; devrime kin ve öfkesi artan, bu nedenle satılık bir hain olmaya her an hazır unsurlar eliyle tasfiye ederek, o özlenen "demokratik PKK"yi yaratmaktı. Burada da, Semir ve Süleyman provakatörlerinin başını çektiği bir grup çeteye büyük umutlar bağlanmış durumdaydı. Ancak PKK, cezaevleri ve dışardaki direnişiyle düşmanın bu oyununu bozguna uğratmış, teslimiyet eğilimi hakkettiği akibete mahkum edilerek, provakatörler tarihin yargısıyla karşı karşıya bırakılmıştır.

Böylece Türk sömürgeciliği, emperyalizm ve tasfiyeci sol'dan oluşan ve KUKM ve önderi PKK'ye tasfiyeyi dayatan karşıdevrim cephesinin bütün umut ve hesapları boşa çıkarılarak, bu cephe artık, o uşakları eliyle gizli olarak yürüttüğü çabalarında kartını daha açık oynamak zorunda bırakılmıştır. Bugün PKK'ye karşı kullanılmak istenen provakatörlerin, emperyalist ve sömürgeci basında boy göstermeleri bunun bir sonucudur ve devrimin bir başarısıdır. Gelinen aşamada uşaklarını gizli kullanmanın fayda etmediğini gören karşı-devrim cephesi, basın-yayın kuruluşlarının sayfalarını ve araçlarını onlara açmakta; bunların yalan ve demogojilerden ibaret yazıları yayınlanmakta; bir Semir örneğinde görüldüğü gibi, afişlerini Dersim'de kahvelere asmaktadırlar. Bu açıdan bülbül Sülo'nun bütün çirkinlikleri, kin ve öfkesiyle emperyalist ve sömürgeci basında boy göstermesi, bunların efendileri açısından artık fazla bir değere sahip olmadığını, çünkü kendilerinden bekleneni veremediklerini ortaya koymuştur. Bundan sonraki rolleri, adi birer muhbir ve dürtükledikçe öten bülbüller olarak tarihin yargılayıcı gelişmesini beklemektir.

Fakat, provakatörlerin günümüzde sergiledikleri tablo, birçok gerçeğin de aynasıdır. Bu gerçeklerin en başta geleni de, PKK karşısında emperyalizmin, sömürgeciliğin ve uşağı tasfiyeci sol'un çok büyük bir çıkmaz içinde olduğudur.

"Sol" Üzerine Kısa Notlar...

Baştarafı Syf: 20'de

şeflerine" karşı çıkmaları için "militanlara" yaptığınız çağrılar ve provakatörlere sahip çıkışınız nedir? Bu kadar sahtekarlık nerede görülmüştür? Bu güçler, bu beyanlarıyla olsa olsa ancak kendilerini kandırabilirler. Ancak Türkiye ve Kürdistan halklarının bilincini karartamazlar.

"Devrimin Sesi"nin Eskiyen Türküsünün Yeni Boyutları

Sömürgeci Türk devletine uşaklıkta kusur etmemek için adeta bitmez bir çaba sarfeden azgın sosyal-şoven "HK"nin yayın organı "Devrimin Sesi"nde eskiden bu yana halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine yönelen saldırıların yeni bir örneğini okuyoruz. TC'ye sahip çıkarak masum göstermeye çalışan sözkonusu dergi, devletin işkence ve terörüne haklılık kazandırmaya çalışıyor. 13. sayısında şunları okuyoruz: **"İşte Doğu ve Güneydoğu'da (dikkat, Misak-ı Milli sınırları temelinde ele alınıp, TC'nin dili kullanılmakta bn.) bir avuç provakatörün örgütledikleri saldırıları bahane ederek Kürt halkının yaşamını zindana çeviriyorlar."** Burada söylenmek istenenler çok açık olarak ortadadır. Denilmek isteniyor ki, "TC aslında katliam, işkence yapmaz. PKK rahat durmadığı ve bölücülük yaptığı için TC de saldırmaktadır." İşte bundan daha iyi Türklüğe sahip çıkış ve kendi burjuvazisini savunmaya örnek verilemez. "Doğu ve Güneydoğu" teriminin Kürdistan adına kulanılması da buna açık bir örnektir. Yani "Türkiye bir bütündür, parçalanamaz" kemalist şiarına bunlar da "sol"dan sahip çıkarak görevlerini tamamlamaktadırlar.

Silahlı direniş mücadelemize karşı düşmanın saldırılarının artmasına gelince, bu, her devrim hareketinde olan olağan bir şeydir. Devrim geliştikçe karşı-devrimin saldırıları da artacaktır. Yoksa bu baylarımız tersini mi iddia ediyorlar? Belki de onlar, Türk egemen sınıfları ile anlaşıp, karşı-devrimin saldırılarını görmeden "sosyalizm"i getirecekler! Bu baylarımız bu hayali yaşamakta özgürdürler. Fakat bilim henüz böylesi bir hayalin gerçekleşeceğini kanıtlamamıştır.

★

TC'nin Newroz Bildirisi ve...

Baştarafı Syf: 8'de

Newroz'u da "bir bozkurtun Türkleri yeniden istiklallerine kavuşturduğu gün" olarak lanse etmeye çabalamaktadırlar.

Haklı olarak şu sorular insanın aklına gelmektedir: Madem ki Newroz'un Türk tarihinde bu kadar önemi vardı; niye şimdiye kadar bu bayram kutlanmadı? Madem ki tüm Türklerin bayramıdır; TC neden resmi bir bayram olarak kutlamamaktadır? Güneş balçıkla sıvanmaz. Gerçekler gizlenemez. Kürt kültürünün Türk kültürü diye yansıtılması bugün nasıl boşa çıkarılıyorsa, sömürgecilerin Newroz'a sahip çıkışları da tutmayacaktır. Başta Ortadoğu halkları olmak üzere tüm dünya Newroz'un anlamını ve tarihini iyi bilmektedir.

Şimdi de diğer bir çarpıtmaya değinmek istiyoruz. "İki milliyetli Türkiye proletaryasının önderi" olduğunu iddia eden bir gücün Newroz değerlendirmesini ele alacağız. Değerlendirmenin sonuna, kemalist babalarına yaraşır bir tarzda aynen şöyle diyorlar: "Sosyal-emperyalizmin uşakları da, PKK gibi halk düşmanları da Devrimci Kawalar'ın değil, Dehak'ın yandaşlarıdır. Ortadoğu ve Kürdistan halkları bunu hiçbir zaman akıllarından çıkartmasınlar." (Mücadele, Sayı 105, Syf: 19) Burada dile getirilmek istenenleri biraz daha açarsak, söylenenin yukarıda uzun alıntılarla aktardığımız bildiriden farksız olmadığı görülecektir. TC Newroz'a ulusal kurtuluşçu güçlerin sahip çıkmasını, "milli kültürün dejenere edilmesi" olarak yansıtmaktadır. "Mücadele" yazarı da, direnişi ile Newroz'a çağdaş bir anlam kazandırarak Demirci Kawa'yı Mazlum DOĞAN yoldaşın şahsında modern temellerde günümüzün Dehaklarına karşı Diyarbakır zindanlarında ortaya çıkaran PKK'ye saldırarak, TC bildirisine yeni bir anlam kazandırmaktadır. TC'ye göre "bölücü eşkiyalar", "Mücadele" yazarına göre de "PKK Dehakların yandaşıdır." Newroz, TC ve "Mücadele" yazarının "Bozkurt efsanelerine" göre "Türklüğün istiklal günü" ise, tabii olarak buna sahip çıkmaya çalışanlar da Dehak yandaşıdırlar!

Fazla bir şey yazmaya gerek duymadan bu baylarımıza halklara akıl vereceklerine, önce kendi akıllarını kullanmayı iyi öğrenmelerini salık veriyoruz. TC ile bu kadar benzerlik gösterdikleri için sanırız çok yakında bir madalya ile ödüllendirileceklerdir.

★

سياسة تصفوية ذيلية ولو كلفها ذلك ابادتها ودون أن تقدم أى أصغر تنازل عن مصالح الشعب الحقيقية وبأنها كشفت عن الحقائق لشعبها دون كلل أوملل ودون أن تتهرب من أية تضحية وقامت بتوعيته وتنظيمه . هذا وأنها ترى استمرارها في النضال بعد الان أيضا ودون أن تتحرف عنه قيد شعرة احدى ضرورات الارتباط بشهدائها وشعبها .

يشكل تصعيد حركة /PKK/ ال[illegible]مة وافشال مفاهيم الانكار والتصفوية والذيلية الموجهة الى حزب العمال الكردستاني ونضال التحرر الوطني الكردستاني الذى يمثله ، يشكل أساسا لتوجه القوى الاشتراكية ـ الشوفينية والبرجوازية الصغرى ـ الاصلاحية الى المؤامرات والاستفزازات . بعد أن انكشفت كل الجرائم التي ارتكبتها هذه القوى بحق الشعب وبدأت تحس بالقلق على أرواحها ، حبكت المؤامرات ونصبت الكمائن وقامت بالاستفزازات والهجوم وقتل مناضلي حزب العمال الكردستاني الذين لم يترددوا في التضحية بحياتهم في سبيل الارتباط بشعبهم وهم في ريعان شبابهم لا يفكرون بشيء سوى حمل السلاح في سبيل القضية المقدسة

في الحقيقة لهذه الهجمات والمؤامرات والاستفزازات المعلنة أساس اجتماعي أيضا تعتمد عليه . فيجب تناول المسألة من هذه الوجهة أيضا .

مع تطور رأسمالية الاستعمار في كردستان استقرت الفئات الوسطى من الطبقات الحاكمة التي فقدت أراضيها ونفوذها الاقطاعي وشكلت أساسا لتشكل فئة واسعة من الارستقراطيين والاشراف . ولتتمكن هذه الفئة من الحصول على بعض الحقوق من الاستعمار ولتتمكن من الاستمرار في نفوذها على المجتمع اتبعت سياسة ذيلية جعلت فيها من كردستان درعا تحتمي به . بدأ التحرر الوطني الذى تقوده البروليتاريا وتوجه الحركة الثورية ـ الديمقراطية التركية الى الماركسية ، فتح الطريق أمام تحرك المثقفين المنحدرين من الاوساط الارستقراطية والاشراف أيضا باسم "الاشتراكية" . واليوم ، يعرف كل واحد أن قيادات هذه الحركات تنحدر من الفئات المذكورة . وهذا هو أساس الاصلاحية لدى البرجوازية الصغرى . ونظرا لوضعها الطبقي لا تريد الانفصال عن الاستعمار ، بناء عليه تملك رأسمال يمكنها من استرار معيشتها ، ومن جانب آخر تنطلق باسم التحرر الوطني . لان أغلبها اضطرت الى ترك ثرواتها والهروب الى أوربا . علما بأنها لا تريد شيئا لا تريد شيئا من هذا ، فكل غاياتها هي العودة الى حياة كهذه ثانية . اذا فالسياسات التي شكلها هؤلاء ليست بسياسات تعكس مصالح شعبنا . انها سياسات تعبر عن مصالحها الطبقية ويريدون تحقيقها دون تصعيد النضال في كردستان ، بل بالمساومة مع الاستعمار .

وسياسات القوى الاشتراكية الشوفينية هي التوافق مع الجناح الاصلاحي من برجوازيتها وتحقيق التحول الى "الديمقراطية" دون خلق بؤر توتر جديدة تفتح الطريق أمام حرب نووية عالمية ثالثة . الا أنه كان يجب الابقاء على ابقاء نضال التحرر الوطني الكردستاني الذى يشكل بؤرة توتر هامة في وضع لا يشكل فيه خطورة . وقد تلاقت سياسات البرجوازية الصغرى الاصلاحية الكردية والاشتراكية الشوفينية على ذلك ، يقوم الحزب الشيوعي التركي والحزب الشيوعي العراقي بتنظيم بعض الاوساط مقابل بعض المنافع رغبة منهما في تحقيق سياساتهما فمثلا يقوم الحزب الشيوعي العراقي في هذا المجال بتسليح الكثير من العناصر مقابل مبالغ مالية ، ويؤمن لها مختلف المنافع بالاعتماد على الاوساط العشائرية والاشراف والارستقراطية في كردستان ويعمل على حماية تنظيماتها . جلي الامر أنها تعمل مثل الاستعمار على تشكيل فئات ذيلية تابعة لها . ومثلما تعرف كل القوى الثورية والوطنية شعبنا أيضا يعرف عن قرب كيف ترسل هذه الاشكال في زيارات الى الدول الاشتراكية وكيف يبعث كل واحد منهم ٤-٥ عناصر من حاشيته للدراسة في موسكو .

لقد واجه حزب العمال الكردستاني كل هذه القوى بمصالح شعبنا الحقيقية . بالطبع كان يتطلب ذلك تضحيات كبيرة والبقاء جائعا والتجمد من البرد واحتمال مواجهة العدو في كل لحظة وأخذ الموت بعين الاعتبار . لا يأخذ ذلك بعين الاعتبار سوى أبناء الشعب البررة الذين خرجوا من صفوفه . والا لن تقدم المجموعات الانانية التي تتساوم على كردستان والمستعدة للمساومة مع الاستعمار في كل لحظة من أجل مصالحها الخاصة والمنحدرة من بين أوساط الاشراف والارستقراطيين . فبهذا الشكل قلبت حركة /PKK/ مصالح هذه القوى رأسا على عقب . وهي الاخرى توجه هجماتها بشراسة كبرى وكأنها تريد الانتقام .

البقية في العدد القادم

فكانت تسعى الى حلها عن طريق المساومة مع البرجوازية الاستعمارية. تنظيمها لم يتعدى اطار الجمعيات المؤسسة ضمن حدود قوانين الاستعمار أما أهدافها البرنامجية فلم تتعدى المطالب الاصلاحية مثل "التعلم باللغة الام، والامتيازات الثقافية". أما خط العمل الذى اتخذته أساسا لها من أجل تحقيق ذلك، فكان عقد التحالفات مع الطبقات الحاكمة الكردية والانضمام الى البرلمان، والقيام ببعض المنتديات والتظاهرات ضمن حدود الاذن الذى تعطيه الاجهزة الاستعمارية. كذلك لم تكن تتحرك معتمدة على قواها وقوى شعبنا الذاتية من أجل الوصول الى أهدافها هذه.

أما الاشتراكية الشوفينية، فقد عملت بقدر ما استطاعت على انكار الحقيقة الكردستانية. ولكن حين تطور نضال التحرر الوطني الكردستاني وفرض نفسه وأدركت بأنها ستدفع حساب مواقف الانكار السابقة التي اتبعتها، لجأت هذه المرة الى أخذ انفجار التحرر الوطني لشعبنا في احتياطها واستخدامه كعنصر ضغط على برجوازيتها من أجل تحقيق سياساتها. أما انقلاب ١٢ ايلول العسكرى الفاشي فقد ركزت سياساتها على أساس تحقيق عودة "الديمقراطية البرجوازية" من جديد. فقد خططت هذه القوى لان يسمح النظام الفاشي باشتراك الاحزاب البرجوازية في الانتخاب بعد فترة معينة، وامكانية قيامها بممارسة السياسة في وسط "حرية وراحة" أكبر مع العودة الى وسط "ديمقراطي" نسبيا بعد قيام البرلمان باصدار العفو. كما ظهر في هذه الفترة خط جديد للتطورات؛ اذ اتجهت الامبريالية من الانظمة ذات الطبيعة المحافظة - الليبرالية الفاشية الى الانظمة الاشتراكية - الديمقراطية اللينة. وقد فتح هذا الاتجاه الطريق أمام تغلغل القوى الاشتراكية - الشوفينية والبرجوازية الصغرى الاصلاحية. أجل هذه هي السياسة وخط العمل اللذان رسم من أجل عام ١٩٨٨. ولكن مقابل ماذا؟ مقابل الخيانة للشعب وتصفية حركة المقاومة - الثورية.

وأحد مزاعم هذه القوى هو عدم امكانية خوض النضال على أساس الكفاح المسلح لكونه انتحارا، لهذا السبب ضرورة الانسحاب الى أوربا وانتظار تحول النظام الفاشي الى "الديمقراطية" نتيجة الضغوطات التي ستمارسها الاشتراكية - الديمقراطية

ولكن من أجل، يقولون، يجب عدم اكراه الفاشية العسكرية، وضرورة كسب أوربا في صفنا والكف عن العمل والنهج التنظيمي مثل الكفاح المسلح والمقاومة - الثورية التي تعكس مصالح الشعب الحقيقية.

لقد أردت مقاومة وتنظيم حزب العمال الكردستاني أرضا خط السياسة والعمل هذا الموجه الى الحركة الثورية - الديمقراطية ونضال التحرر الوطني الكردستاني. فردت على مزاعم عدم امكانية تصعيد التنظيم والعمل، بنضالات حزبية دؤوبة لمدة سبع سنوات وآخرها قفزة ١٥ آب العملية - التنظيمية وبالعمليات والنشاطات التنظيمية المستمرة ضد الاستعمار مع اعلان الجبهة الوطنية لتحرير كردستان. هذه القوى التي عقدت آمالها على ابادة PKK وعدم تصعيد المقاومة من جديد احتارت أمام هذه التطورات الحاصلة. وأدركت انعزالها التام عن الشعب وعن حقيقة الوطن. وأصبحت عاجزة ليس فقط عن ممارسة سياسة تحررها الوطني المزيفة وحماية وجودها التنظيمي فحسب، بل أيضا لم تبق امكانية الاستمرار في حياتها الشخصية والعائلية. وبدأ الشعب الكردستاني يرى حركة PKK التي تكونت في بنيته ومن صميمه وتمثله وتعبر عنه من ناحية، ومن ناحية أخرى اضطرت القوى الثورية - الديمقراطية الى أخذ هذه التطورات الى جدول أعمالها واتخذت مواقف الحرص تجاه هذه القوى التي بدأت تعيش العزلة المتزايدة في كردستان.

بدل اعتماد هذه القوى الهالكة التي لا تجد فرصة الحياة في كردستان، الى البحث عن أسباب هزيمتها في مفاهيمها الطبقية الضيقة والسياسات المرتبطة التي اختلقوها واللاعمل وبدل تقديم النقد الذاتي الى الشعب واتباع المفاهيم العملية والتنظيمية والمقاومة - الثورية الصحيحة، تحمل مسؤولية وقوعها في وضع تنظيمات هالكة لهذا الحد واستفزازية، تحملها على حركة PKK. وتحاول البحث عن الخطيئة في العمليات والتنظيم الذى يصعده حزب العمال الكردستاني.

لقد أثبتت حركة / PKK / ارتباطها بذكرى شهدائها وشعبها وقدمت مئات الشهداء وألاف المعتقلين حتى اليوم، وتصعد اليوم الكفاح المسلح على قمم جبال كردستان في سبيل ذلك، وبأنها لن تعطي الفرصة لان تعيش في كردستان أية

والتركية والعربية، والوضع الذى خلقته سياسته (جزء، قد) لا يمكن قبولها من قبل الثوار. وعكس ذلك يعني التصديق على الاستعمار. والاكثر من ذلك أننا نواجه ادعاءات الحزب الشيوعي العراقي مثل" مذا يفعل حزب العمال الكردستاني في كردستان الجنوبية"؟ هذا يعني أن " الجزء الجنوبي لكردستان ملك للعراق، والجزء الشمالي غربي لتركيا." اذا لم يكن ذلك انكارا لحقيقة الشعب الكردستاني ووطنه، فماذا تعني؟

لا يمكن لأى وطني أو ديمقراطي وباسم أى شيء كان وبأى حجة كان فليكن، قبول بقاء كردستان في وضع كهذا ولا يمكن أن يرى المفاهيم التي ترى ذلك مشروعا تحت اسم حماية" السلام" مشروعا. ليس هناك مايسمى بجنوب أو شمال كردستان. كردستان كل واحد ولا يمكن قبول الوضع الراهن الذى مزق بنيتنا الاجتماعية حتى عائلاتنا. فاذا كانت فاشية أفرين وصدام متفاهمة وتضمان اليد في اليد وتسعيان كل يوم لخنق حركة شعبنا للتحرر الوطني الكردستاني. حينها شعبنا الذى يعيش في مختلف الاجزاء، أيضا سيتضامن مع بعضه بأوثق شكل، وله الحق في ذلك. علينا توجيه السؤال التالي الى هذه القوى التي تزعم ادعاءات غريبة مثل" ماذا يفعل حزب العمال الكردستاني في كردستان الجنوبية"، ماذا تفعل قطعان جيوش الفاشية العراقية والتركية في كردستان؟ فحزب العمال الكردستاني قوة تقاتل من أجل استقلال وحرية كردستان وله الحق في التضامن مع كل جزء وفي نيل مساندة هذا الجزء. ولكن بأى حق تتواجد الجمهورية التركية والعراقية في وطننا؟ كذلك مذا يفعل الاشتراكيون الشوفينيون والتنظيمات الكردية العميلة مع لجانها المركزية والتي تستمر في حياتها التنظيمية على حساب آلام ومعاناة وتجزئة شعبنا، وتعمل على انكار وتصفية نضال التحرر الوطني الكردستاني، في كردستان الجنوبية؟

فولادة حركة/PKK/ أظهرت الوجه الحقيقي لهذه القوى الاشتراكية الشوفينية التي تبرعت بوطننا لبرجوازيتها وتبحث عن طرق المساومة مع البرجوازية تحت اسم "تقليص التوتر، حماية السلام". وفتحت الطريق أمام افلاس المناهج التي تمثلها وفضحها أمام شعبنا. ونشرت كل ألهستة القذرة السرية المخفية. كذلك يبحثون وبالشكل الاكثر قلة للحياء عن طرق التحالف مع صدام الجناح "الليبرالي" و "الاصلاحي" من البرجوازية التركية. ولكن نضال حركة/PKK/ اما تقضي على امكانية تساوم هذه القوى، واما تكشف عن كونها عملاء مخلصين للبرجوازية وهذا هو سبب هجومها على حركة/PKK/ بهذا القدر.

في تلك الحالة، هذه القوى مضطرة الى وضع حد لحملات الفضح والتجريد التي تشنها ضد حركة /PKK/ وعليها الكشف عن التصفوية التي تواجه بها نضال التحرر الوطني الكردستاني. وعليها الكف عن البحث عن طرق المساومة التي حصلت في الفترة الاخيرة وأن تضع حدا للقاءاتها مع نظام صدام. وأن يدعوا سلبيات الماضي ويقدموا نقدهم الذاتي ويمنحوا الثقة لشعبنا. وأن يتبعوا سياسة تضامن واتحاد معتمدة على المساواة والثقة المتبادلة واحترام ارادة شعبنا. وأن تترك سياساتها السلبية حيال نضال التحرر الوطني الكردستاني المتصاعد في كردستان الشمالية - الغربية بأقل الامكانيات، وأن تقدم أكبر مساندة لنضال شعبنا هذا. ولن يتسامح شعبنا المواقف السلبية التي ستستمر تجاه نضال المقدس، وسيسأل حساب ذلك قطعا في يوم ما. يجب ألا تشكل الاخطاء والنواقص عقبات أمام تنفيذ مهام الصداقة اللازمة في هذه الفترة التي نحن بأمس الحاجة الى الدعم والصداقة.

لن تستطيع المؤامرات والاستفزازات الاخيرة انقاذ الاشتراكية الشوفينية والتعصب القومي البدائي من المستنقع الذى وقعت فيه

اذا كان العديد من الاوساط يشن اليوم فرادى وبشكل جماعي هجمات ومؤامرات واستفزازات ضد نضال التحرر الوطني الكردستاني الذى يصعده حزبنا بشجاعة وبتضحيات كبيرة، وتشن حملات فضح وتجريد واسعة ضده فذلك يرجع الى الشلل الذى أصاب السياسات التي تنكر حقيقة كردستان ولا تعكس مصالح شعبنا والى رؤية القوى التي ترتبط مصالحها الطبقية باستمرار وضع كردستان الراهن، البساط وهو يسحب من تحتها.

كانت البرجوازية الصغرى الكردية الاصلاحية تهرب من السعي الى التنظيم والعمل الذى تفرضه سياسة التحرر الوطني، أما القضية الكردستانية

يقال بأنه " من الاساس توجد نقاط توتر كثيرة في الشرق الاوسط. لذا يجب الا تضاف اليها حلقة الثورة الكردستانية أيضا، اذ أنها ستقلب وضع المنطقة وموازين القوى رأسا على عقب و ستحقق الانصالات الثورية الواحدة تلو الاخرى في دول المنطقة لهذا السبب ستفتح الطريق أمام حرب عالمية ثالثة نووية." والشيء الاخر الذى يقال بارتباط مباشر مع هذا الموقف أو نتيجة له هو "أن ظروف الثورة غير موجودة في كردستان ولم يحن زمانها بعد". باختصار هذا هو جوهر الاراء المطروحة بشكل مباشر أو غير مباشر.

نظرا لادراك الاستعمار الفاشي التركي وأكبر قوة تدعمه الولايات المتحدة، التطورات التي ستفتح الثورة الكردستانية الطريق أمامها تحذر القوى الواجب أن تكون حليفة لنا وعلى رأسها الدول الاشتراكية بشأن مواقفها تجاه حقيقة نضال التحرر الوطني الكردستاني. والمعروف أن جدولة ذلك في اللقاءات الرسمية يتم تحت اسم تطوير" علاقات حسن الجوار". فتتعهد الجنرالات الفاشية بعدم السماح لاستخدام طائرات التجسس الاميريكية وفتح اذاعات لها وعدم تركيز صواريخ بيرشنغ الاميريكية في كردستان التي يعبرون عنها بـ"جنوب الاناضول" وبالطبع يطالبون أيضا بالوعود مقابل ذلك. مقابله هو الاتي: تأجيل المبدأ اللينيني المتعلق بحق الامم في تقرير مصيرها والتي تعتبر احد أهم المبادئ اللينينية الى أجل غير مسمى....

ان الادعاءات التي تزعم أن تطور نضال التحرر الوطني الكردستاني سيفتح الطريق أمام توترات دولية أو اقليمية وسيهدد السلم العالمي ويفتح الطريق أمام حرب عالمية ثالثة، ادعاءات لا تعكس الحقيقة مطلقا. تخوض دكتاتوريات صدام وأفرين الدموية أسرس حرب ومن طرف واحد ضد شعبنا في كردستان. والمصدر الاساسي للتوتر هو هذان النظامان. اذا كان سيتم البحث عن السلام من أجل كردستان، أو لا يمر ذلك عبر تحقيق وحدة شعبنا وطننا الممزقة؟ أم أنه يراد عيش وطننا وشعبنا في ظل وضع ممزق وتحت استعمار شرس كهذا تحت اسم سياسة "تحقيق السلام، وتقليص التوتر"؟ أو لا يعني هذا التصديق على سياسات الامبريالية والدول التي تستعمر كردستان؟ أوليس هذا انكار لحقيقة شعبنا ووطننا وعدم احترام له؟

هل لهذا الشعب حق في في خوض مقاومة عادلة ومقدسة، وهل له حق في الحياة المستقلة الحرة أم ليس له؟ هل للشعب الكردستاني الذى عاش السيطرة الاجنبية مئات السنين، والجزء في يومنا الى أربعة أجزاء ومزقت وحدته حتى اتحاداته العائلية، هل له حق في الوحدة والاستقلال والحرية؟ اذا كان له الحق، أو ليس من المفروض عليه خوض النضال في سبيل هذا الحق؟ واذا كنتم تريدون أن تكونوا لائقين بصفة "الشيوعية" كاحدى المبدأ اللينيني الآمر، أو لستم مضطرين لمساندة نضال الشعب الكردستاني العادل هذا؟

على الحزبين الشيوعيين العراقي والتركي اللذين وضعا سياساتهما على تصفية نضال التحرر الوطني الكردستاني، عليهما القاء الضوء على كل هذه القضايا. لقد اتخذ الشيوعيون في كل وقت مواقف واضحة من حركات التحرر الوطني والقضايا القومية. وفي التاريخ أمثلة هامة وعديدة على ذلك يجب استنتاج الدروس منها. فماركس وانجلس اللذين وصفا النضال الذى خاضته الشعوب السلافية ضد روسيا القيصرية في القرن التاسع عشر على أنها رجعية، ولم يساندا هذا النضال. ولكنهما في فترة أخرى ساندا نضال الشعب البولوني التي خاضها ضد روسيا القيصرية باعتبارها كانت تمثل الديمقراطية. وكتبوا كتابات بهذا الصدد وقدما لها الدعم من الاممية الاولى. وهذه الاحزاب أيضا يجب أن تتصرف بوضوح وعلى أسس سليمة دون اللجوء الى ديماغوجيات مثل "لم يحن بعد وقت الثورة في كردستان" وألا تحاول خداع شعبنا. هل نضال التحرر الوطني الكردستاني المتصاعد في كردستان الشمالية الغربية ضد الاستعمار ذو محتوى تقدمي أم لا؟ هل هذا النضال يقوى المعركة الديمقراطية، أم أنه يخدم النظام الغاشي؟ ماهي الظروف الاجتماعية-الاقتصادية التي يستند عليها نهج لم يحن وقت الثورة؟ اذا كانت قد تشكلت ظروف موضوعية من أجل الثورة، تشكيل ظروفها الذاتية أوليست احدى ضرورات التنظيم والروح اللينينية؟

ان جوهر المفهوم الذى تم توضيحه هو الرؤية المشروعة لكون كردستان مستعمرة. فالحدود التي رسمتها الامبريالية بالاشتراك مع المستعمرين الاتراك بشكل خارج عن ارادة الشعوب الكردية

ماهو المعنى الايديولوجي ، السياسي والطبقي لمساعي فرض العزلة وفضح PKK

فاذا كانت التصفوية الناشئة عن المواقف التآمرية والاستفزازية والاشتراكية الشوفينية والانحرافية - الاصلاحية والتعصب القومي البدائي تفتح الطريق أمام تخريبات هامة في صفوف نضال التحرر الوطني الكردستاني ، واذا كان يقتل خيرة أبناء ومناضلي شعبنا بخيانة في أكثر وقت يحتاجهم نضالنا وشعبنا وفي زمان ومكان غير منتظر وفي الوقت الذى يكونون فيه أكثر عطاء ، واذا كانت تشن حملة فضح وفرض عزلة واسعة على نهج المقاومة الذى تمثله حركة PKK / التي لا تفكر بشيء غير النضال والحياة من أجل وطنها وشعبها وقدمت مئات الكوادر شهداء في سبيل ذلك ، ورغم تعرضها للهجمات الشرسة التي يشنها النظام الرأسمالي - الامبريالي والفاشية التركية وعملاءها المحليين من عصابات الميليشيا - العميلة ورغم عدم نيل أى مساندة من القوى الواجب أن تكون حليفا لها ، وصعدت نضالها بهدى من الماركسية - اللينينية وارتباطها بالشعب والذى أثبتته مرارا في ممارستها العملية حتى اليوم ، انما يجب ادراك الارضية الاجتماعية والمعنى الايديولوجي - السياسي الذى تستند عليه .

ان جبهة الثورة - المضادة المتشكلة من تحالف النظام الرأسمالي - الامبريالي والاستعمار التركي والطبقات الحاكمة الكردية التابعة المحلية ، دعنا من قبولها حقنا في العيش كقومية ووطن مستقل حر ، فانها مثلما ترفض الاعتراف بحقيقتنا كوطن وشعب كذلك تهاجم أصغر بذور المقاومة بأقسى أساليب الاضطهاد والبطش وسعيا لسحقها . وأن رغبة سحق نضال المقاومة - الثورية الموجهة لاهم حلقات الناتو وتطبيق سياسة كهذه أمر مرتقب من العدو ومفهوم في نفس الوقت .

ولكننا نرى القوى الواجب أن تكون حليفة لشعبنا لم تشكل سياساتها الثورية الواجب أن تقف بموجبها في وجه الامبريالية كاحدى ضرورات الاسس اللينينية ، وساندة شعبنا في النضال الذى يخوضه من أجل تقرير مصيره . والاكثر من ذلك يجب التنويه الى أن هذه القوى وعلى رأسها الحزبين الشيوعيين العراقي والتركي الذين يطلقون على أنفسهم صفة "الشيوعية" يواجهان نضال التحرر الوطني الكردستاني بسياساتهما الاشتراكية - الشوفينية والانحرافية - الاصلاحية . بسياساتهما هذه يزيدون العدو قوة ، كذلك يلحقون أضرارا بالغة بسياسات شعبنا الثورية ونضاله .

ان سبب عدم نيل نضالات المقاومة - الثورية للشعوب المساندة والتجاوب اللازم ، هو الاخطاء الموجودة في تطبيق سياسة التعايش السلمي سابقا والتي لا يزال تأثيرها موجودا حتى الان ، الناتجة عن التهديدات التي توجهها الامبريالية الامريكية وحلف الناتو العدواني وعلى رأسها الاسلحة النووية .

ان السياسة التي تمارسها الولايات المتحدة هي حل مشكلة خطر نشوب الحرب النووية في نقاط التوتر عن طريق اللقاءات والاساليب السلمية . وتشترط في كل ذلك على الدول الاشتراكية وعلى الاتحاد السوفيياتي سحب دعمها لحركات التحرر الوطني . وأن هجماتها الشرسة على الثورة النيكاراغوية وساعيها لتعريض الثورة في السلفادور للانقطاع ومحاولاتها لتصفية الثورة الفلسطينية بواسطة الزمرة العرفاتية ، ما هي الا تعبير عن مهارة أمريكا في الاستفادة من هذا الضعف . علما بأن تحقيق السلم في ظروف المساواة واحترام الشعوب المتبادل لارادة بعضها البعض يصبح ذا معنى ، وحينها يكسب صفة البقاء . والا فالقضاء على بؤر التوتر مثلما يصبح تحقيق السلام تحت اسم حماية التوازن الموجود غير ممكنا في ظروف اللامساواة وعدم اعتبار ارادة الشعوب بأى شيء ، أيضا سيخدم في تصفية الحركات الشعبية الثورية . ولهذه السياسات دور بارز في مجيء الثورة الفلسطينية الى هذه النقطة في يومنا . يعني أن سياسة السلام التي يتبعها النظام الرأسمالي - الامبريالي الذى تقوده أمريكا لا تعني سوى ابعاد الشعوب عن الثورة وتوطيد سيطرته عليها . بالطبع بالتهديدات السياسية والعسكرية التي يطلقها يريد ارهاب الدول الاشتراكية والانظمة التقدمية - الراديكالية . من هنا تنبع السياسات البغيضة والخطر بقدر قبحها التي يوجهها الحزبين الشيوعيين العراقي والتركي الى نضال التحرر الوطني الكردستاني .

البعض ولعدم الوقوع في الاعيبها لم نصرح عن الحادثة بشكل واضح . ولكننا نرى فعاليات الاستفزاز والعمالة قد ارتقت أكثر .

مثلما لم يمكن عرقلة حملة حزبنا في العودة الى أرض الوطن من جديد رغم كل فعاليات العمالة هذه ، جاءت قفزة ١٥ آب التنظيمية - العملية صفعة أليمة على وجوههم . هذه القوى التي اندهشت للامر ،اتخذت على الفور موقفا ضد خطوة شعبنا الجبارة . وأعلنوا صراحة على الرأى العام بأنهم لن يدعوا حزب العمال الكردستاني يخطو خطوة ثانية . وقد أدوا أدوارهم هذه فعلا ، باسم الامبريالية وفاشية أفرين وصدام . فقد قتلوا ثمانية آخرين من رفاقنا المقاتلين الطلائع بهدف عرقلة الحملة الثانية لحزبنا التي افتتحت مرحلة فعالية جديدة مع اعلان تأسيس الجبهة الوطنية لتحرير كردستان في ٢١ آذار ١٩٨٥ . فقتلوا بغدر الرفاق عضو اللجنة المركزية الاحتياط ادريس اوكمان و م مرؤوف أقيهاى أحد الكوادر القادة في فعاليات الجماهير التحررية الوطنية في أوربا وجلال أرجان مسؤل الثقافة والفن التحررى الوطني وعبد الرحمن اى تامر ممثل حزب العمال الكردستاني على مدى ثلاثة سنوات على خط المقاومة لبنان- فلسطين وعبد القادر كرگرلي وصبرى أتاق. وجميل بيرام وعبد الله گول ساران ، وهم يهمون باجتياز الحدود لاداء المهام التي كلفهم الحزب بتأديتها في كردستان الشمالية الغربية. هذه المرة فعلوا ذلك تحت قناع الصداقة. لقد قال هوءلاء المتآمرين الذين كانوا يرتدون زى البشمركة لرفاقنا الذين كانوا يعبرون احدى القرى في منطقة دهوك أنهم من الحزب الديمقراطي الكردستاني - العراق . على اثر ذلك تقدم رفاقنا لمصافحتهم على أساس أنهم أصدقاء ، بعدها وبينما تابعوا سيرهم فوجئوابوابل من نيران الغدر تأتيهم من الخلف .

هذا الشخص - سامي عبد الرحمن - الذى شكل زمرته العميلة في بنية الحزب الديمقراطي - العراق في السابق ، وبالاستفادة من النواقص الايديولوجية - السياسية لنهج التعصب القومي البدائي ، قام بقتل العديد من الشخصيات المتمتعة بخواص ثورية وطنية . وقد استخدم اسم نفس الحزب - الحزب الديمقراطي الكردستاني - العراق- في المؤامرات التي حاكها ضد حزبنا . اذ أنه لا يزال له رجال ضمن صفوف هذا الحزب . ولكن مع تزايد تأثير قيادة الحزب الجديدة وانحسار امكانية بذله لفعالياته بارتياح ، بدأ هذه المرة بالاستمرار في أعماله المشؤومة والدنيئة تحت مظلة الحزب الشيوعي العراقي .والحزب الشيوعي العراقي أيضا بمواقفه الاشتراكية الشوفينية تجاه القضية الكردستانية واستعداده للمساومة مع صدام في كل لحظة وتوجيه نهجه الاصلاحي - الانحرافي حيال الحركة الثورية - المقاومة وتصعيد التصفوية ومنطقه البسيط المصلحي مثل تأمين امكانيات مرور أبسط من الحدود ، تشكل أرضية ملائمة جدا لفعاليات عميلة كهذه . والحاصل أنه كما شوهد في المؤامرة الاخيرة التي استهدفت حياة ثمانية من رفاقنا ، يتضح بأنه ستصعد مثل هذه المؤامرات باسم الحزب الديمقراطي الكردستاني - العراق بعد الان أيضا .

ان العملاء الذين تنظموا في السابق بقيادة درويش سعدو في بنية الحزب الديمقراطي الكردستاني - تركيا ، يخرجون اليوم أمام نضال التحرر الوطني الكردستاني تحت أسماء مختلفة مثل قوق (النهج الاشتراكي) وشنك وقوق . هذه التنظيمات التي تدعي انطلاقها باسم كردستان ،ليس لها أية نشاطات ولا حتى أبسط عمل تنظيمي في كردستان الشمالية الغربية .فكل فعالياتها في كردستان الجنوبية على المنطقة الحدودية وانحصرت على عرقلة حرب التحرير الشعبية التى يشنها حزب العمال الكردستاني ، مهما كان الثمن فليكن .فاذا كان لابد من التطرق الى فعالياتهم ، فانها ليست شيئا آخرا غير الذى ذكرناه .

كما حصل بالامس، اليوم وفي المستقبل أيضا ستقوم هذه الزمرة العميلة بحبك المؤامرات وشن الاستفزازات . واضح بأن حركة /PKK/ التي لاتتهرب من أية تضحية في سبيل نضال التحرر الوطني الكردستاني لن تسمح بتاتا للزمر العميلة بأن تتبع اسلوب تصفية العناصر الوطنية والثورية مع نضال التحرر الوطني الكردستاني - بالضبط كما فعلت الزمرة التصفوية التي يقودها عرفات داخل الحركة الفلسطينية والموجهة الى نضال استقلال وحرية شعبنا سبب وجود حزب العمال الكردستاني ووحدته !

النهج الذى جهد لتنظيمه داخل الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ العراق تحت اسم "الاستراتيجية الجديدة"، الى الحياة في بنية الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ تركيا. في هذه الاثناء بالضبط نرى عميل السنوات درويش سعد والقوى الحاكمة الكردية التابعة المسيطرة على الحزب الديمقراطي ـ تركيا الذى تقوده عناصر من الميت، يتحركون باسم قوق وعلى أساس أنهم المدافعون عن الاشتراكية، قد سيطروا على زمام الامور في الحزب الديمقراطي ـ تركيا. أما في الحقيقة فقد حل محل العملاء التقليديين الذين انفضح أمرهم عملاء معاصرين يرتدون زى الشباب وقادرون على التحرك بمهارة أكبر. كذلك وحسب ضرورات القرارات التي اتخذت في الشريط الحدودى كان يجب عدم السماح لحزب العمال الكردستاني بالدخول إلى ماردين وسيرت وهكارى، وكان يجب عرقلة فعالياته في هذه الاقاليم أيا كان الثمن فليكن. وبحلول عام ١٩٧٩ تعرفنا على "الاتحاد" الذى تأسس تحت اسم " UDG " الذى يشغل أحد أطرافه سامي الانكليز والطرف الاخر كمال الاشتراكية الديمقراطية الاوربية. بالطبع بدأت هجمات قوق على الفور في ماردين وسيرت وذلك كاحدى ضرورات القرارات المتخذة في الشريط الحدودى. في هجماتهم الدنيئة هذه ما يقرب من ٥٠ / كادرا ووطنيا ومؤيدا لحزل العمال الكردستاني.

اننا نرى هجمات هذه الزمرة العميلة المغمدة كخنجر مسموم في صدر حركة التحرر الوطني الكردستاني، ضد حزب العمال الكردستاني بعد ١٢ ايلول أيضا. فكما مر في جزء آخر من المقال كلتا هاتين المؤامرتين اللتين حيكتا ضد طليعة الحزب وحسب ما يتضح اليوم بشكل أفضل قد حيكتا من قبل هذا العنصر العميل المدعو سامي عبد الرحمن. وحين فشلت أخبث آمالها في ضرب حركتنا من دماغها وفي صدنا عن تصعيد المقاومة من أجل تحررنا الوطني، استهدفت هذه المرة كوادرنا رغبة منها في الوصول الى النتيجة. وفي العديد من المؤامرات التي حاكتها لهذا الغرض قتلت بغدر ما يقرب الـ / ٢٠ / من كوادرنا المقاتلين الطلائع.

بناء على القرارات التي اتخذها حزب العمال الكردستاني في مؤتمره الثاني، ومن أجل اعادة انشاء بنيته التنظيمية وتصعيد النضال على أساس الكفاح المسلح، بدأ بنقل وجوده الكادرى الى أرض الوطن. لقد رغب في عرقلة طموح تحويل حقد وكراهية شعبنا الكبيرة الى نضال منظم وأخذ انتقام السنين من المستعمرين الاتراك الذين جعلوا حياة شعبنا لا تطاق وشنوا حملات التمشيط في كل قرية ومدينة وجبل ومدوا أيديهم الى أموال وأرواح وأعراض شعبنا وقتلوا خيرة أبنائه في السجون، وجعل حزب العمال الكردستاني مصيرا كالذى عاشه الدكتور شفان.

هناك مسألة قتل الرفيق سليمان توغجو الذى أرسل الى منطقة كردستان الوسطى في آب ١٩٨٢ بهدف تقصي الظروف. وأظهر الاشتباك مع الجنود الاتراك حجة على ذلك. ولكنها ليست بحجة مقنعة أبدا. لان اجتياح المنطقة الحدودية تمت برفقة ما يقارب من / ١٠٠ / بشمركة. فلو حصل الاشتباك فعلا، لحصل قتلى وجرحى أكثر بين مجموعة كبيرة كهذه. بالطبع لا يمكن التفكير في أن رصاصات الجيش الفاشي التركي سددت على رفيقنا فقط. هناك أيضا عملية قتل ثمانية من رفاقنا في نهر هيزل والذين ذهبوا الى المنطقة الجبلية في الوسطى بهدف ممارسة الفعاليات الثورية وذلك في تشرين الثاني (نوفمبر) ١٩٨٢. كانت رجالاتهم قد افترقت عن المجموعة وذهبت الى قرية عبد الرحمن كوندكي. كذلك افترق الدليل في عبور الحدود قبل الحادثة بقليل وقتل في الكمين الذى نصبوه بدناءة من كوادر حزبنا المقاتلين الطلائع الرفاق شاهين قلاووز وجاهيد دايان وموسى الك و ويسي شيمشك وفؤاد آرتوزك و ويسي هانتاش وحسن اوزجاليك ومحمد بشير أقسوى. كان قد أعلن بأن الحادثة نتيجة كمين نصبه الجنود الاتراك. مع العلم أنه دعنا من ٨ أشخاص، فالدولة التركية الفاشية حتى حين كانت تقبض على شخص واحد جريحا أو قتيلا كانت تعلن ذلك على الرأى العام من وسائل اعلامها عن قيادات الحكم العرفي. ولكن لم تعلن الدولة التركية أى شيء عن الموضوع اذ لم تعلم به الا بعد أن طافت الجثث على وجه الماء ولم يجرى تعليق رسمي سوى في بعض الجرائد التركية. لم نكن نريد حينها تصارع هذه القوى الاستفزازية مع بعضها

لتوضيح ذلك . واضح بأنه كان يبحث عن مكـــان ملائم يمارس فيه فعاليات عمالته براحة ، والذى حصل أن مارس أعماله القديمة المشؤومة تحت هذا الاسم نظرا لسياسات الحزب الشيوعي العراقي الـتي لا أسس لها والمصلحية . انه يريد نسف الميـول الوحدوية المتنامية في صفوف الحركة الوطنيـــة والد يمقراطية ، من جذورها .

هذه الزمرة التي تعتبر تنظيم الامبريالية فـي صفوف حركة التحرر الوطني الكردستانية ، لا تحصر جهودها على كردستان الجنوبية فحسب .بل تهذلها بالتعاون مع جهاز المخابرات التركية (الميت)على طول الشريط الحدودى في كردستان الشماليـة ـ الغربية أيضا وترعــى الزمر العميلة في هـذا الجزء أيضا . فبعد مقتل الدكتور شفان الـذى كان يريد القيام بانطلاقة وطنية راديكالية ،بالمؤامرة التي حيكت ضده وتصفية بعض رفاقه المقربين لـه وشكل تأثير الباقين ،فرض هذا الشخص نفوذه علـى الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ تركيا بشكل أخذه في قبضته مستفيدا في ذلك من توليه منصب مسؤول العلاقات الخارجية في الحزب الديمقراطـي الكردستاني ـ العراق . وبالتفاهم مع الميت نصبـوا المدعو درويش سعد و على رأس الحزب الديمقراطي ـ تركيا والذى كلف بتنظيم الزمرة العميلة وتأمين اتصالها مع الميت .

يجب استيعاب عملية قتل الدكتور شفان بشكل جيد . في الحقيقة كان الدكتور شفان يريد القيام بانطلاقة وطنية راديكالية ضد فاشية ١٢ آذار وضد الاستعمار التركي . ولكن سواء مفهوم العلاقـات الخاطئ الناشئ عن تقييم القيادة القومية البدائية في كردستان الجنوبية ، وسواء تفخيم دور قيادة هذه الحركة ، وسواء توجه زمرة سامي عبد الرحمن العميلة مجرد توضح هذا التوجه الى الابادة دون رأفة ، انتهت هذه الخطوة الوطنية التي كان من المحتمل أن تفتح الطريق أمام تطورات هامة ، وهي ماتزال طورها الجنيني . وهكذا دخل الحـزب الحزب الديمقراطي ـ تركيا تحت قبضة الميـت والا تطاعيين الذيليين والقوى الدينية والعشائرية . ويلاحظ بأن الفعاليات بعد ذلك استهدفت تصفية العناصر الوطنية ضمنه بمختلف الاشكال وعرقلة تيار التحرر الوطني المتطور خارجه بمختلف المؤامرات كذلك قتل في المؤامرة المشتركة التي دبرتها نفس

الزمرة والميت،فائق بوجاق الذى سعى لان يكـون ممثلا شريفا للوطنية .

هذه الزمرة المكلفة بمهمة الامساك بحركـة التحرر الوطني الكردستاني في نقطة لا تضر فيهـا بمصالح النظام الامبريالي ـ الرأسمالي ، بل الاكثر من ذلك جعلها أداة لتحقيق سياسات هذا النظام على أرض الوطن وفي المنطقة ، نراها قد تابعـت تطور حركة / PKK / عن قرب . فتطور هذه الحركـة خارج نفوذهم واستهدافها الاستقلال والحرية ضد دولة عضوة في حلف الناتو وتحوز على أهميـة استراتيجية ، كان يراد عرقلته أيا كان الثمن فليكن . أى أنه مثلما تمت عرقلة الحركة التي أراد الدكتـور شفان تطويرها كنهج وطني راديكالي ، بقتلها وهي ماتزال في طورها الجنيني ، كذلك كان يجب سحق التيار التحررى الوطني الذى استهدف الاستقلال والحرية الذى تقوده البروليتاريا منذ عام ٩٧٣ قبل أن يتحد مع الشعب .

تلقي ايديولوجية حركتنا التجاوب من المثقفين والشباب الثورى مجرد نقلها الى كردستان ، تسبب في تسليط المدعو درويش سعد و على قيادة الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ تركيا حيث لتعمل هـذه الزمرة العميلة والميت بشكل مشترك . فنرى تأسيس منظمة عميلة استفزازية تحت اسم " ستيركا سور "مرتبطة مع المدعو درويش سعد و بشكل مباشر وتحت قيادة عميل الميت علاء الدين قابان . هذا التنظيم الذى تقنع بالماركسية ، كان يقول بأن الاتحاد السوفييتي امبريالي وكردستان "خمسة " أجزاء مع كل هذا كانت تريد أن تكسب المشروعية لنفسها بين صفوف اليسار .أيضا بقيامها بتنظيم عصابة مأجورين من آل ازغ ،كانـوا أول من قاموا بحبك أولى المؤامرات ضد / PKK / في عنتاب وأضنه حيث كان يبذل أولى نشاطاته وعلـى أسس سليمة . والمعروف أن الاممي الكبير وأحد قادة حركة /PKK / حقي ترار قتل على يد هذا التنظيم العميل في احدى المؤامرات التي حبكها .

ان حركة / PKK/ التي استنتجت نتائج هامـة من هذه المؤامرة ، بينما قوت تنظيمها الداخلـي من جانب ، من الجانب الاخر انفتحت على الجماهير واكتسبت صفة جماهيرية . بذلك كان قد تم اجتيـاز التعصب القومي البدائي في كردستان الشماليـة ـ الغربية وبدأ الشباب الثورى بالتعرف السريع علـى الافكار الماركسية . في هذه النقطة باتحاد يدأ دخل

على ضوء الحقائق المكتشفة بأنه قام بتنظيم زمرته العميلة وقام بالكثير من الاستفزازات منذ كان يقوم بمهمة مسؤول العلاقات الخارجية في الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ العراق في السبعينات.

لقد وقع الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ العراق (حدك ـ ع) في ضيق ومواقف صعبة للغاية نتيجة مواقف الحزب الشيوعي العراقي (ح ش ع) التصفوية تجاه القضية الكردستانية وتساومه مع صدام واشتراكه في الحكم. ولهذا الشخص (سامي عبد الرحمن) الذى استفاد وبدناءة من أضعف النقاط، له دور بارز في تساوم قيادة مثل البارزاني الذى لعب في السابق دورا لا يستهان به في تصعيد المقاومة القومية الكردستانية، مع شاه ايران، وفي دخول الحركة تحت تأثير الولايات المتحدة الامريكية. في الحقيقة، في هذه الفترة التي جهد لوضع القضية الكردستانية داخل النظام الرأسمالي ـ الامبريالي وحلها ضمنه، يلاحظ تكثيف نفس المساعي على كردستان الشمالية ـ الغربية المؤهلة لقيادة نضال التحرر الوطني الكردستاني من حيث الجزء وطبقيا نظرا لاتساع رقعتها جغرافيا وكثرة سكانها وتطور مستوى الفرز الاجتماعي.

في كردستان الشمالية ـ الغربية لعب كمال بورقاى دورا شابها لذاك الذى لعبه سامي عبد الرحمن في كردستان الجنوبية. لقد ثبت بأن هذا الشخص قام بتوقيع اتفاقية مع الاشتراكية ـ الديمقراطية الاوربية في عام ١٩٧٢ على أساس رفض الكفاح المسلح وبشكل لا يتجاوز فيه الهدف "الامتيازات الثقافية" وضرورة الحصول عليها بالطرق السلمية. هكذا جهد لصهر انفجارنا للتحرر الوطني في بوتقة الاشتراكية ـ الديمقراطية وتحويله الى تنظيم خيانة على شكل الحزب الاشتراكي لكردستان تركيا ويفهم الان بشكل أوضح كبر الدور الذى لعبته حركة العصابات هذه ابتداءا من عام ١٩٧٠ والذى تسبب في مقتل الاف الوطنيين والديمقراطيين والاشتراكيين وأودت بحركة التحرر الكردية الى الطريق المسدود.

اذا، يتضح بأنه تم تنظيم سواء زمرة المدعو سامي عبد الرحمن وسواء الزمر العميلة التي يقودها في كردستان الشمالية ـ الغربية، باسم الامبريالية اعتبارا من الفترة المذكورة.

ولهذه الشبكة دور بارز في مقتل سعيد ألجي وسعيد قرمزى توبراق (د. شفان) أبرز شخصيات الوطنيين الراديكاليين، في المؤامرة التي حيكت ضدهم والذين كانوا يسعون للتنظم تحت اسم الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ تركيا الذى يعتبر ممثل الجناح اليسارى ضمن صفوف نضال التحرر الوطني الكردستاني، كذلك لها دور مباشر في الهجمات التي شنت بعد عام ١٩٧٥ بتسخير قوى العشائر الرجعية واشتراك الهليوكبترات التركية والتي أودت بحياة قادة عسكريين بارزين مثل علي عسكر وحوالي ٧٠٠ آخرين من المناضلين والوطنيين والاشتراكيين التابعين لقوات /الاتحاد الوطني الكردستاني/. بعد اتضاح هذه التطورات يفهم أكثر لماذا لم يتمكن كمال بورقاى من السيطرة على الدكتور شفان.

في الوقت الذى يعتبر فيه سامي عبد الرحمن أكثر من أعد للهزيمة الشنعاء التي ألمت بالحركة القومية في كردستان الجنوبية في عام/١٩٧٥ وأبرز المسؤولين عن اعداد سياسات تلك الفترة، حمل كل أسباب الهزيمة على مصطفى البارزاني وانهال على الماضي بوابل من السباب والشتائم وسعى لتقديم نفسه للقوى الثورية ـ الديمقراطية والجماهير الشعبية نقيا ـ نظيفا. بالطبع فعل كل ذلك بعد أن تسلط على سكرتارية الحزب الديمقراطي الكردستاني ـ العراق تحت اسم الثورية والاشتراكية بل حتى باسم الشيوعية. ومنذ تلك اللحظة يريد تصعيد حركة تصفوية جديدة هذه المرة تحت اسم "الاستراتيجية الجديدة". في تلك الفترة وبتأثير من الثورة الايرانية سعت قيادة الحزب الديمقراطي ـ العراق لجمع شملها من جديد. علما بأنه كان يجب مساندة خطوة هذا الحزب الايجابية وتوحيدها مع الحركة الوطنية والديمقراطية العراقية. في هذه النقطة بالضبط أوقف المدعو سامي عبد الرحمن هذه الخطوة الايجابية ولم يتردد في بذل أى جهد من أجل تصفيتها.

وحين رفضت التصفوية الموجهة الى الحزب الديمقراطي تحت اسم "الاستراتيجية الجديدة" وتمت عرقلتها ومنعت من ممارسة نشاطاتها بالشكل الذى تريد، انفصل في عام ١٩٨٠ وانضم الى جوقد، ثم انتقل الى جود دون أن يرى حاجة

الحزب الشيوعي العراقي و الحزب الشيوعي التركي مرغمين على ترك التصفوية التي يواجهان بها نضال التحرر الوطنى الكردستانى

بدايته في العدد السابق

التعصب القومي البدائي خلق أرضية ملائمة جدا في نضال التحرر الوطني الكردستاني لتشكل الزمر العميلة

إن السيطرة الاجنبية التي دامت مئات السنين على كردستان، فتحت الطريق أمام اكتساب الطبقات الحاكمة الكردية صفة عميلة تغلغلت حتى روحها وعروقها. وبسبب الرأسمالية الاستعمارية المطبقة في يومنا، خربت البنية الاقتصادية والاجتماعية والسياسية والثقافية وتم ايصال الفرد الكردي ا. نقطة سلبية جدا أصبح فيها غريبا عن نفسه وعن شعبه ووطنه. فشعبنا الذى جرد عن التطورات المعاصرة والنظرية العلمية تم ايصالة لنقطة صبح يعيش فيها صراعا أعمى لا يعرف أين تكمن مصالحه واقتيد حسب ماتقتضيه المصالح السياسية للمستعمرين والاوساط الكردية الذيلية ودفع للحرب ضد نفسه وضد الشعوب الشقيقة من أجل تحقيق أغراض سياسات العدو المعادية له. بناء على هذه البنية السلبية وبسبب السياسات الاستعمارية وأدواتها بوعي أو دون وعي، يمكن القول بأن مجتمعنا قد تم تحريضه ضد بعضه.

حل كل مشاكل هذه البنية الاجتماعية والقومية كان ممكنا فقط بهدى النظرية العلمية المعاصرة وبقيادة سياسة الطبقة التي تقود هذه النظرية. هذه هي الطبقة العاملة ونظريتها الاشتراكية العلمية. عداها لا يمكن لأى طبقة و التيار الايديولوجي ـ السياسي الذى ستمثله، لا يمكنها حل مشاكل كردستان الثقيلة والمستندة على أسباب تاريخية. بل العكس تماما، تعقد هذه المشاكل وتوصلها الى الطريق المسدود. والاكثر من ذلك فانها بسبب النواقص الايديولوجية ـ السياسية والتنظيمية تشكل أرضية ملائمة لتشكل نشاطات مكثفة في بناها وتحمل آمال سيئة ومظلمة، بل حتى لتطور نشاطات عمالة مباشرة باسم الدول الامبريالية والاستعمارية ورجعية المنطقة ومن ثم تنظمها على شكل زمر. هذه القوى المجهولة التي تسخر نقاط ضعف بنيتنا الاجتماعية أيضا في هذه النقطة، تحرك الصدامات الداخلية بشكل مكثف وتدفع مجتمعنا للاشتباك فيما بينه عشيرة عشيرة، تنظيما تنظيما وفردا فردا. أما التنظيمات الجدية الوفية التي تريد تناول قضية تحرر شعبنا بشكل ثورى ووطني فتقتل بوحشية بحبك المؤامرات بمختلف الاشكال. فوق ترمي بخياناتها وجرائمها هذه التي تقترفها على التنظيمات التي تعمل بداخلها وعلى قيادات هذه التنظيمات.

وتعاش أمر أمثلة ذلك وأكثرها واقعية في يومنا مثلما في السابق بين نضال التحرر الوطني الكردستاني في كردستان الجنوبية. للحركة القومية الكردية التي تصاعدت في هذا الجزء من وطننا، نواقص ونقاط ضعف جدية نابعة من قيادة الخط الايديولوجي ـ السياسي القومي البدائي. يلاحظ تشكل زمر عميلة في بنية هذه الحركة والتي استفادت من نقاط الضعف منذ السابق وحتى الان وألحقت بالنضال أضرار بالغة، كما يلاحظ اليوم وقد اتضح أكثر وبكل خصائصه. الشخص والزمرة التي تطرقنا اليهما هما العميل المسجل المدعو سامي عبد الرحمن وحزب الشعب الديمقراطي الكردستاني الذي أسسه بقصد التنكر. يجب تناول المسألة من ماضيها وعن قرب. لقد أثبتت الحركات الوطنية والديمقراطية العراقية والكردستانية الجنوبية مدعما بالبراهين أن هذا الشخص منذ السابق حين كان كان يتلقى العلم ؛ انكلترة، قد تدرب على يد وكالة مخابراتها وان له علاقات مع جهاز المخابرات الاسرائيلية (الموساد). يفهم اليوم بشكل أوضح

NEWROZ'A 1986'AN DE EM Dİ NAV PÊŞKETİNÊN MEZİN DE NE

Têkoşîna Me a Çekdarî, Ser Bingeha Gava Buharê û Bi Avahîkî Jêhatî Pêşveçûna Xwe Didomîne

Tevgera me a Rizgariya Netewî, piştî ku zivistana 1986'an bi xusar û hundabûnên pir kêm paşve hişt pê de, **Gava Buharê** ji, ku ji her hêlî ve wê pêşketinên giring derxine holê, bi serkeftinî birêve bir. Kurdistana Bakura-Rojava, peyvajoya miha Adarê de ji serî hetanî binî bi livbaziyên herî şoreşgerî gurrin da û ev livbazî, rojên cejna Newroz'ê de gihan taxên bilindtirin.

Gava Buhara 1986'an ku herheyin û pêşketina Têkoşîna me a Rizgariya Netewî yekcardin bi şêwekî serxwe duxuyan kir, qelsî û bêmecaliya dijmin û pêre ji xebatên xiniz yên hêzên xulam û rêvemayî û rizibûna wan, gelek zelal li pêşberê çavan daweşand. Çêtir bê gotin, naskirina rewş û taybetiyên wan hesanîtir kir.

Bin kîjan rewş û hoyan de Gava Buhara 1986'an birê ve dikeve? Ji ber çê em livbaziyên pêkhatin bi "gav" û "hilpişkinan" bi nav didin? Hewceye ev gav çawa bê têgihiştin? Çine encamên derketine holê?

Kêliya em bersivên van pirsan bi rêzê bênin ber çavan, em dikarin vanên jêrîn bêjin: Gava Buhara 1986'an, gaveke ku ji kiryarên taliya havîna 1985'an yên gewre, xwîn distêne. Lê belê, rastiya ku Gava Buhara-86'an, demsala zivistanê a ku ji bona têkoşînê hin rewşên nebaş di xwe de hildigra, bi xusarên gelek kêm derbaskir û bi livbaziyên wusa xurt yên di mihên buharê de hilpişkîneke nuh bicihanî, nasîn dide ku Gava Buhara-86'an, ji kemasiyên zivistana sala 1985'an fêr derxistiye, heta merhelekî ji be gihaye hostahiya tektîkî û avahîkî hêj sazbûyî, xwedî-disiplîn û bîzavdar berxwe ve aniye. Heta taxekî pêwist gelek raste ku, metirsên (tehlukên) sala 1985'an yên zivistanê, bi bilindkirina berxwedanê di mihên havînê de hatin rakirin. Lê tiştên meriv ji bona vê havînê bêje, bi kakilkî tenê hevqasin. Livbaziyatiya afirî, wê ra bigre an ne; li dijî êriş û azînên şerê taybetî yên dijmin, xweragirtin wê bibe an ne; encamên têkoşîna dihat ajotin di qonaxên rêkxistinî û kiryariyê de, wê bighin hostahiya tektîkî û wê biqulibin pêşketinên merhelekî bilindtir an ne; belê, ev giş pergalên wusa bûn ku dawiya zivistaneke bê de, tenha dikarin bihatan dîtin.

Zivistana 1986'an de, hin ji van pirsan heta taxekî giring gihan bersivên xwe. Tevger, zivistana 86'an de neket nav rewşeke metirs mîna zivistana 85'an. Ev pêşveçûneke gelek pêwiste. Bizava Rizgariya Netewa Kurdistan, sala 1985'an de leqayî derbên gran bû. Kemasî û zehmetiyên wê zivistanê, derfet û hêviya tunekirina tevgerê bilî bilindkirina têkoşîna berxwedanê, dan dijmin. Taybetiyên zor û sext yên demsala zivistana dijwar a sala 1985'an, zorî û zehmetiyên ku þêbextiyan derxist holê û kemasî û xelatiyên tektîkî; ger Partî, ger Tevgera Rizgariya Netewî û ger jî gel, bi rengekî dijwar û pêwist, kirin bin zehmetiyan. Dijminê vê yekê fahmkirî, serî de ji devê Serekwezîrê Tirkiye Turgut Ozal, duxuyan da ku *"hakimê rewşêye"*, *"ji bona têkbirina Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan hindek maye."* Dijmin, daku serdestiya xwe qelew bike, êrişbaziya xwe dijwartir kir. Lez da sazîkirina xebatên hêzên milîs û cahş. Zagonên Poşmaniyê ûhw... derxist. Serî de Partiya Demokratî Kurdistana Îraq (PDK-Î), hin hêz berxwe ve kişand û ji bona li dijî Partiya Karkarên Kurdistan (PKK) û Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan (TRNK) bikar bêne, gavên konevanî avêt. Li Tirkiye rewşa konevanî nerm kir, daku çepê reformistê burjuvaziya piçuk û bi temamî, hêzên sosyal-şoven li du xwe bikşêne û bivî avahî enîyeke pir fireh li dijî PKK sadir bike. Daku PKK ji gel û li pêşberê gelên cihanê birabirîne û pişangî bike, xebatên jîr û jehatî birêvebir. Nexasim domana sala 1985'an û piştî vê salê dijmin, çepê Kurd û Tirk yên bi taybetiyên halo, yên xwesipar û amadê hevkariyê, bi avahîkî dijwar berda Têkoşîna me. Ji bona rabirîneke (tecrît) vê nolê bicih bêtin, qomployên navnetewan li dijî PKK birêveketin û êrişbazên çavsor bona vê armancê taliyê de hejta Serekwezîrê Swêd Olof Palmê ji çavan derxistin. Bi bikaranîna Zagona Înfazê a nuh û bi platformên demokratiyê yên qelp (sexte), xwestin piştgirtin û alikariya girsên gel ji bo tevgerê û grêdanên tevgerê yên bi hêzên gel yên din re, qutbikin (bibrin).

Balam, Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan (TRNK), bilî van keftûlaftan berxwedana şoreşgerî bi bir û bawerî hertim ajot. Şêweyên li dijî xwe, gav bi gav şunda hêla. Bi bidestavêtina serekatiya Partiyê a aktîf, û ser bingeha hindek rexne û hinek haziriyên birêve hatin birin, heta taxekî giring kemasî û xeletî ji holê hatin rakirin. Hin tektîkên hewce, ji nuhve de hatin rêkxistin. Yekitiyên şoreşger ji nuhve de gihan rewşeke baş. Cihê hundabûnan û valeyî ji nuhve hatin dagirtin û tekûzkirin.

Domana havîna 1985'an de, nola **"karwan li ser rê tê ref-bi-ref kirin"**, karvaniyê (pratîkê) de, giş ev pêşketin bidest ve hatin anîn û ser bingeheke wusa em ketin zivistanê. Bikaranîn, plan û azînên faşîstên mêtinger ji bona zivistana 1986'an jî –mîna a 1985'an– amade bûn. Nexasim domana zivistanê de yekitiyên xwe yên leşkerî, pewist li dorhêlên nêzîkî tixuban, tim di rewşa operasoynên leşkerî de amade girtin û li dijî gel, êriş û pîkoliyên tahl û xedar yên pasifîkasyonê birêve birin.

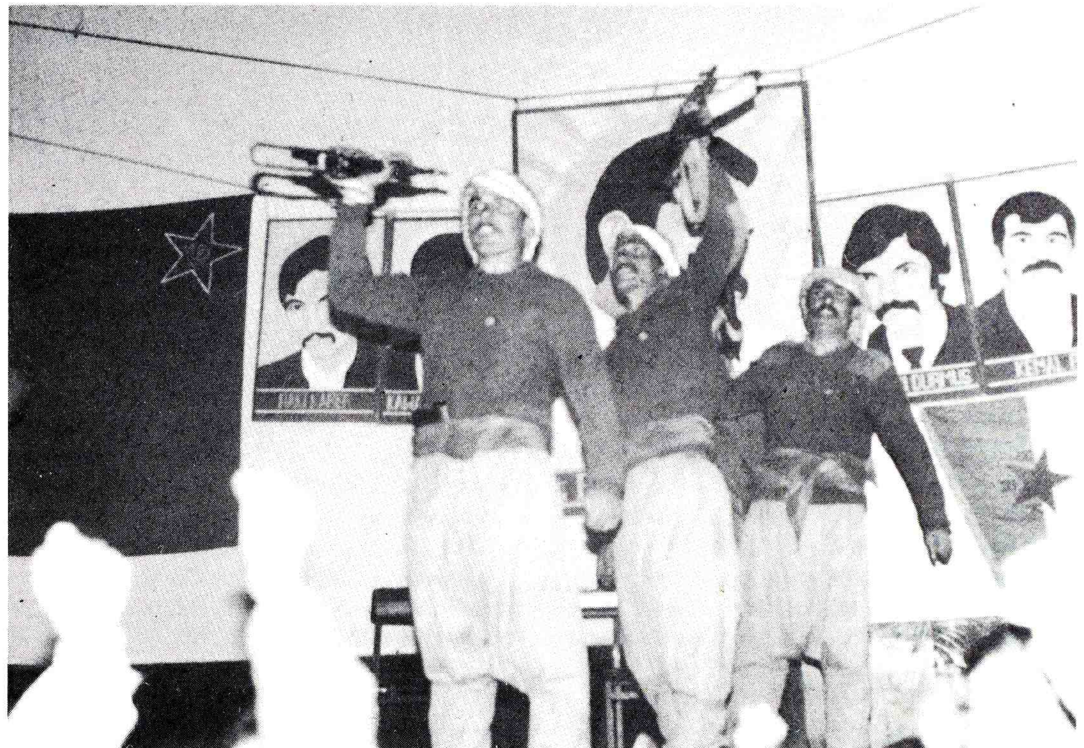
Lê belê, ji van keftûlaftan yek tenê ji encamên dihatin hêvîkirin, nekarîn bidin mêtingeran. Em, rawestandina ragirtina Tevgera Rizgariya Netewî û qutkirina wê ji xaka welat li hêlekê bihêlin, nekarîn derbekî pêwist ji li tevgerê bixin. Bêguman ev nayê mana ku tevger tu derbe negirtiye: tiştê em dixwazin bêjin behtir eve: derbekî mîna ku dilê wan dixwaze, nekarîn li tevgerê bixin. Nexwe, tevgera me kêm ji be zivistana 1986'an de hin derbên pêwist girt û ev yek gelekî eşkereye.

Şehîdketina 3 şervanan li herema Baykan-Sason, dîsa şehîdketina şervanekî û hêsirketina yekî din li Hezexê (Îdilê), hundabûnên me yên zivistana 1986'anin. Belê mîna herdemê, sedema van hundabûnan ne xurtbûn û jîriya dijmine. **Sedema van bûyeran** behtir, evin: ne dev-berdana ji amatoriyê, ne baş bicihanîna tektîkên Partiyê, biqasî dil dixwaze ne bicih anîna şartûşirutên tevgerê ûhw... Belê encama van kêmasiyên halo, ev hundabûn derketin holê. Ku zivistana 1986'an de hundabû-

nên me tenê evin, jê re dibe delîl ku, ger em kemasî û xeletîyên xwe yên kesanî bi rengekî jidandî ji holê rakin û xwestekên cengê baş bicih bênin, tu sedem tuneye ku em nekaribin biserkevin û jêhatî bin.

Pir dîyare ku Tevgera Rizgarîya Netewa Kurdistan bi kiryarên miha Adarê yên bilez pêşketin, gaveki nuh, xwedîtêdayî û xurt daye destpêkandin. Ev gav, hemû bikaranîn û azînên pêsîra dijmin de tunekirîye û bili van û bin rewşeke wusa, bicih hatîye. Havîna derbasbûyî de dijmin, ji bo livbazîyên pêkdihatin **"kiryarên xwe-kuştinê ne"**, **"dawîya wan nêzîke"** digot. Hêzên faşîstên kedxwar yên havîna par awazên bivî avahî bilind dikiran, li pêşberê kiryarên vê pêlê rast û rast bi îtirafa Wezîrê Karên Hundurî vê digotin; **"... ev livbazîyên gerilla ne. Li ku wê çi bikin, ji kuderê ve wê bêne ne diyar û kifşe. Lewma ne derfete em bikaribin rûdanên wusa birawestînin"** û ketin nav bêçareti û melulbûneke hevqas eşkere. Herwusa, dijmin li derheqê Tevgera me bi serhişkî îddiayên mîna **"ji welat revîn, xwe avêtine bextê Îraq û Ewropa û wusa jîyana xwe dimeşênin"** belav dikir. Li diji van propexendên dijmin yên dij-soreşgerî, ku bilî derewên mezin ne tiştek dinê ne: têkoşîna me a çekdarî rayên xwe li ser xaka welat, wusa ku tucaran nekaribe dîsa bê birîn, da gerandin û çiqandin; vê yekê bi livbazîyên vê talîyê dîsa îspat kir.

Bilî hemû xebatên bervajikirina rastiyan û niximandina bûyeran bi destê faşîstên mejokdar û xulamokên wan, berpirsîyarê dewleta Tirk necar man ku ji ber pêşveçûna kiryarên me yên berxwedana çekdarî, bi rengekî şaşûgêjbûyî, rastiyan eşkere bikin. Nunerên cunta faşîst yên heta do digotin: **"jêmayên PKK jî em paqij dikin"**, **"em hakimê rewşê ne"** û demagojîyên mîna **"dîsa ne gengaze bikaribin pişta xwe rast bikin"** belav dikiran, li pêşberê kiryarên berxwedana çekdarî ku di rojên cejna Newrozê de gihan taxên bilind, ketin nav rewşeke zîz û hêjar. Kesbûna xwe de, dîsa jîyanake mîna kesekî ketî nav herîye û çuqas xwe dihejêne behtir binherî dibe, jiyan.



... û di welatê me de, ku alên sohr wê bêne pêldan, şervanên serxwebûnê tirs berdidin dilê dijmin û bawerî didin gelê me...

Domana mihên zivistanê de, gava ji hêlekê granî didan operasyonên leşkerî, ji hêla din ji, di nav pelên rojnamên mêtinger de propaxendên dij-şoreşgerî û derewên gelek mezin yên weke **"çend komên PKK li Kurdistanê mane û hêjmara van koman jî encex 15-20 kesin"** belav dikiran. Bivê propexenda dij-şoreşgerî ku domana mihên zivistanê de birêve birin, dixwestin bêjin ku tevger hatîye "xelaskirin" Gava ev propexende di devên hemû nunerên dewletê de mîna benîştê dihat dicotin, çepê hilweşandkar û xirakar jî pir dereng nema, daku dest bavêje vê yekê. Mêtingerên faşist yên ku derewên mîna **"PKK perçe bû"**, **"Hin kes xwe ji PKK durkirin"**, **"Apo ji hêla hêlwestê hate kuştin"** uhw... payhev refûrêz dikiran, dixwestin hilweşandbûna xwe veşêrin û di vê barê de hêvî û bawerî didan xwe bi xwe. Ku têkoşîna me a berxwedana çekdarî, domana zivistanê de bi hemû şaxûrengê xwe ê xwedî-rûmet hebûna xwe berdewam kir, bû pêşketineke din a ku mêtingeran dîn û har dikir.

Li pêşberê livbazîyên ku bi destpêka buharê destpêkirin û rojên Newrozê de gihan qonaxên jor, nunerên mêtinger ketin nava tirs û vecneke mezin. Bi lez û duhev civîn pêkanîn. Danûstandinên Meclîsa Tirkiye de partiyên hêlwest (muxalif) hûkûmet, bi rengê sistî û bêmecalîyê guneh kirin. Destpêkirin ku gunehên hejandina prestîja dewletê, bavêjin ser hûkûmetê. Gava mebusên MDP (Partîya Demokrasîya Nîjadparêz) li meclîsê civîneke veşartî daxwaz kirin, Heyeta Parastina Millî bin sereketîya Evren'ê faşîst bi lezûbez civînek pêkanî. Wezîrê Karên Hundurî, Serleşkerê Gelemperîya Cenderman û Mîdurê Gelemperîya Polîsan tevlî heyetên xilbe, çûn dorhêlên ku kiryarên berxwedana çekdarî bilind dibin, daku rewşê ji ber çavan derbas bikin. Rastîya ku hêj di dema livbazîyên pêşemîn de ev giş bi lez çûn Kurdistanê, pir eşkere datîne holê, ka çuqas KT (Komara Tirk) ketîye nav tirs û bizdana xedar û kur.

Serekê Gelemperî ê SHP (Partîya Sosyal Demokratîya Gelî) Aydin Güven Gürkan, ji ber pêşveçûna kiryarên berxwedana çekdarî vê duxuyanîyê kir: **"... rudanên vê talîyê de 34 kes hatin kuştin. Hûkûmet di nava melulî û sistîyê de ye. Me bi caran dîyar kir ku, hûkûmet şaş dinêre pirsgrekê; lê belê heta niha helkirinên rast hêj ji danenîye holê."** Bi duxuyanîyeke wusa, tirsa dilê xwe ji ber ne-rawestandina bûyeran tanî zman. Wezîrê Karên Hundurî Yildirim Akbulut ku duxuyanîyên xwe yên heta niha de, demogojîyên bi rengê **"eşqiya neman"** ji devê xwe netanî xwar, li pêşberê livbazîyan ne tenê **"Me derxist holê ku hêjmara wan dighîje dora 1000 kesan"** got, necar ma ku **"Ji tixubên Îraq û Surî bi komên ji 400 kesan hêzên nuh tê ne"** bêje. Herwusa, gava meriv duxuyanîyên wî hurbikolîne, meriv pir hesanî dikira bibînê, ka cunta faşîstî Tirk ketîya nav kîjan tirs û bizdana gewre. Kelîya em hin birên ji duxuyanîyên Wezîrê Karên Hundurî Yildirim Akbulut, ku domana

hefteyekê de dîyar kirî, bixwênin, em dikarin vê rastiyê gelek eşkere û zelal temaşe bikin. Niha emê, hinek ji vanan, daku xwendevanên me pirsê çêtir fahmbikin, li jêr binivîsinin: **"Komara Tirkîye xurte. Ji bona komek eşqiya, wê qadê bernadê. Çember teng dibe. Hetanî ev roj, hêj tu kes nehatiye girtin. Belê li her kêlîyê, ev dikarin bên girtin; nêzîk de wê giş bên girtin.**

Tedbîrên herrengî li xopanê hatine birêve xistin. Ev karê eşqîyane. Eşqîya ji ser sînoran tên, kengê, li kuderê, çawa wê xwe bilivînin nikare bê zanîn. Ev livbazîyên gerîllane..." ûhw.

Mina ji van duxuyaniyan û duxuyaniyên bivî rengî tê fahmkirin, têkoşina me a berxwedana çekdarî ku bi hundabûnên gelek kêm pêşveçûna xwe a Gava Buharê dimeşêne, cunta faşist dike nav tengasiyên pêwist û di nav tirsê de dihejêne. Livbazîyên xweragirtina çekdarî ku li gelek cigehên Kurdistanê dora xwe fireh dikin, demogojiyên faşistên mêtinger yên weke **"eşqîya ji derveyî welat tên"** tune û puç dikin. Ger em biderivênin, ji tixuban bi sedan şervan hatin û ketin axa welat, tenê ev yek şanî dide ka KT di kijan rewşî de ye. Lew giringe tedbirên leşkerî yên li dora tixuban ku bi şayî behsa wan ji hêla dijmin dihatin kirin, em ji ber çavan derbasbikin; hingê emê bibînin ku, hemû tedbirên wan di avê de diçin û têk dikevin. Lê belê livbazîyên me yên çekdarî yên ku li Adîyamanê, Dêrsimê, Amedê, Sertê, Çolamêrgê û heremên hwd... de, derbên xedar li mêtingeran dixin, bi rengekî gelek eşkere yekcardin li pêşberê çavan didin raxistin, ka çawa têkoşina me a rizgariya netewî li bendawên çiyayên welatê me û kuriyên axa welatê me de, rayên xwe dane gerandin.

Ji bona ku merhelên **Gava Buharê** û taybetîyên vê gavê çêtir bên fahmkirin, giringe kiryarên pêkhatin piçek ji nêziktir bên hurkolîn û ji ber çavan derbaskirin.

ŞERÊ LÎ DORA BAYKAN Û SASONÊ

Herçuqasî hêj nuçên dorfireh li derheqê vê rûdanê berdestê me nebûne ji, tê dîyarkirin ku di vî şerî de 3 şoreşger şehîd ketine û behtirî 10 leşkerên dijmin û serleşkerek (subay) hatine kuştin an ji brîndar ketine. Lê belê mîna her rûdana ku tê de me şehîd dane, dijmin divê bûyerê de ji hundabûnên xwe veşartiye û tenê hundabûnen Tevgera Rizgariya Netewî daye der. Rind tê zanîn ku dijmin, di vê barê de şartûşirutên cengê heta dawî bikartêne.

Di vê heremê de ku bi navê Kurdistana–Navîn jî tê navdan, zivistana sala 1985'an de xebatên dij-şoreşgerî yên çend kesên xwe dan destê dijmin, ango çend pejmurde û belengazên bêbext, hin tesîrên nebaş derketibûn holê. Rastiya ku rêhevalên me yên hogir domana şerê bi hêzên dijmin re, xwesparî nederivandin û berxwedana şoreşgerî heta keliya dawî bi merxasî ajotin, baweriya girsên gel li derheqê Tevgera Rizgarîya Netewa Kurdistan a bin pêşengîya PKK jidand û wanan ji kur, bi têkoşînê re grêda. Danîna stratejîk a vê dorhêlê ku Başura welat bi Bakura welat ve grêdide, avahîya erdnigarî û mirovî ku berxwedanê re rêdarin û gelê vê dorhêlê taybetiyên welatperwerî şanî dide, ji hêla dijmin jî tên naskirin. Ji ber van sedeman dijmin, gelek karûbarên mezin bicih anî, dakû ev dorhêl nebe kelatên berxwedanê û xwest van parêzgahan biqulibêne bircên bêbextî û îxanetê, daku Bakûr û Başura welat di bin kontrolê de bikaribe bigre. Ji bona ku milisên faşist li vê derdorê bicih bike, tiştê ji dest dihat bikaranî û bivê armancê ket bin kûlfeta giran a diravî(!). Li dora Mutki û Wanê, heta merhelekî bisînor ji be, hinek encam bidest ve anî. Kin bê gotin: di demekî de ku dijmin dixwest li dijî têkoşîna me ji xwe re destekan avabike, rêhevalên me yên leheng di vê heremê de xusarên gran dan dijmin. Bivê berxwedana xwedi-biryar û yarmetî ku pêkanîn, karûbarên dijmin û xulamên wî heta merhelekî giring bêbin û



ruçkên neyar tazî û şot kirin.

ŞEWİTANDİNA SAZÎYÊN DAGİRTİNA ZİFTÊ (PETROLÊ) Û KEMİN VEGİRTİNA Lİ PÊŞÎYA YEKİTÎYA LEŞKERÊN DİJMİN Lİ BAJARÊ ADÎYAMANÊ

Mîna agahîyên gihan me; livbazîya mezintir a yekemîn rojên Newrozê de li dorhêla bajarê Adîyamanê pêkhat. Ev kiryar li dijî komeke serbaz û leşkerên mêtinger hatîye danîn. Kêlîya 20 serleşker û leşkerên mêtinger yên ketin xefka Yekitiyên me yên Rizgariya Netewî, hatin kuştin an brîndar kirin; şoreşgeran tu xusar û hundabûn nedan û karîn bi hostayî xwe ji cihê kiryarê durbikin.

Livbazîya duwemîn li bajarê Adîyamanê, li dijî Sazîyên Dagirtina Ziftê Li Toybelan çêbû; weke mêtingeran dan der, bi sedan ton petrol agir girt û dora 25 milyonan Lire, xusarên maddî derkete holê.

Ev derdora ku weke kelata Başûra-Rojhelatê, sersaliya yekemîn a damezrandina Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) de, bi kiryareke dîrokî qulibî ciheke germ a têkoşîna çekdarî.

Têkoşîna PKK li vê derdorê, xwe dirêjî dema derketbûna PKK dike. Ev têkoşîn, bi gelek pêşveçûn û serkeftinên bi navûdeng hatiye dagirtin û singê xwe de biranînên mezin yên soreşger û têkoşerên bêmirin veşartiye.

PKK, ji destpêka sala 1977'an heta 12'ê Êlûnê 1980'an li Adîyamanê li dijî hêzên milîsen faşist, li dijî kevneperestên (feodalên) kompradorên xayin û li dijî sîxur û nokeran şereke dijwar a singber-bi-sing ajotiye. Van şeran de hin gavên pêwist û granbuha avêtibû. Di nav gundîyên hêjar yên li dora Adîyamanê de, ku welatperweriya Kurdîyatî û parastina dewlemendîyên netewî bi rengekî pak û zelal li ser piyan maye, PKK; peşemîn di nav refên gundîyên xîzan, ra girt û alîkarîyeke gelek mezin ji wan stand; li vir

giha hîma girsên gel û girsên gel li dora xwe civand.

Adîyaman, piştî derba leşkerî a faşîst li 12'e Êlûnê 1980'an de jî, bi destê lawên canfîda yên endamên PKK, ku têkoşîneke ji serî hata binî bawerî, wêrîn û canfîdekarî şanî dida, bi rengê birca berxwedanê li ser lingan hate girtin. Bilî hercure zorûzehmetîyan ev derdor, efsereke xweragirtinê jîya.

Rêhevalên me yên herî keleş û canemêrg, ronakrewanên şoreşa me **Faik ALAGOZ**, **Alî Riza SOYLEMEZ** û **Muslûm ÇETÎN** ku dema nuh de -a ku bi gava 15'ê Tebaxê de destpêkir- bi berxwedanên xwe yên xwedî-rumet jîyanên xwe yên granbuha gorî kirin, û vê gava serbilind şênûzîn kirin. Ev lehengên şoreşger domana 3 salan, bi rengê komeke piçuk a şoreşger, li çiyayên dora Adîyamanê berxwedaneke nimune û bêtîmsal bilind kirin. Tevlî gelek pêşketinên serkeftinê, bûn afirandkarê gelek livbazîyên şoreşgerî jî.

Rêber **Sabrî GOZÛBÛYÛK**, qehremanê partîya me ê bêmirin, lawê hilbjartî ê gelê Adîyamanê ê niştîmanperwer, bû. Ev hogir, pêşajo û rêşanîkarê têkoşîna ku Partîya me salên derbasbûyî de li vir dimeşand, bû. Bi taybetîyên xweragirtina şoreşgerî hatibû dagirtin, lewma ji hêla girsên gel yên gelek fireh dihat naskirin; gel gelek hes ji wî dikir û hêjabûn didayê. Piştî bi salan ji axa xwe durket, lê belê di vê demê de berxwedanên xwedîsecer û bi rumet şanîkir pê de, dixwest demekî gelek kin de bighîje çiyayên Adîyamanê, dakû hesrata dilê xwe a ku gav bi gav bilind kiribû û weke wan çiyan mezin bibû, bicih bêne. Demekî gelek kurt de, armanc dikira bêrîya dilê xwe ji bona têkoşîneke li vira bicih bêne. Amadekarîyên xwe kir, daku xwe bighijîne bendavên çiyayên Adîyamanê. Lê belê, necar ma ku berî biçe van çiyan cenga dijmin bike. Rêheval Sabrî ku bi hêrsûgira şoreşgerî a dildisoje, êrîşî dijmin kir; tevlî koma xwe a şoreşger şehîd ket. Ev koma şoreşger, rih û hîma şoreşgerî bi dijmin da nasdan; hevqas da nasdan, heta ku dijmin heta navika hestûyên xwe ji tirsan reilî. Berxwedana Adîyamanê, hêj destpêka dema nûh de, bi zakirina destana berxwedana Bozova, gihandin bilindahîya xwe.

Pêşketin û rûdanên vê talîyê li Adîyamanê, li ser bingeha têkoşîneke wûsa û li ser riheke nifrîna şoreşgerî û tolhildana welatperwerîkî wusa, hatine bilind kirin.

Pêkhatîna van kiryarên jorîn, demekî de ku me taybetîyên vê demê danîn holê; ji hêla dorfirehkirina Şerê Rizgarîya Netewî li seranserê welat û bi rengê çekekî dayîna Enîya Rizgarîya Netewî bi destê girsên gel yên fireh, tê mana karekî dîrokî a gelek pêwist. Çawa ku, êrîşên Êrûh û Şemzînan bûn bruskên Gava 15'ê Tebaxê; kiryarên vê talîyê yên li Adîyamanê jî, ji bona kişandina têkoşînê li vê derdorê, risteke wusa leyistin.

Rastîya ku Sazîyên Dagirtina Ziftê, qulibîn findên cejna Newrozê; nêzîkî 20 leşker û serleşker hatin cezakirin û ev giş bê hundabûn û xusar biserketin, serî de dijmin, gelek hêzûdor kire nav şaşbûn û qelsîyê de. Ger li welat, ger jî li derveyî welat yekcardin bala alema gişî qulibî li ser têkoşîna me a rizgarîya netewî.

Dema pêşîya me de, berxwedana li vê heremê, wê behtir pêş bikeve û berdewam bike.

LÎ ÊRÛHÊ ÊRÎŞEK ÇÛ SER ÇETÊN DÎJ-ŞOREŞGERÎ Û ŞEREK BÎ LEŞKERÊN DÎJMÎN RE DERKET

–3 LEŞKER Û 11 BÊBEXT HATÎN KUŞTÎN–

Bi destpêka Gava Buharê, li dijî xulamên mêtingeran yên xweyîcih jî, livbazîyên xurt pêkhatin. Li gunde Axaçyurdu, qopanîya Findikê, navça Êrûhê, ji hêla hêzên HRK livbazîyên refbiref çêbûn; 5 parezkarên gund, keyê (muxtar) gund, giş tev 8 bêbext û xiniz hatin kuştin. Piştî kiryaran hêzên leşkerî yên dijmin hatin vê heremê. Di şerê bi wan re derketî de jî, 3 leşkerên kedxwaran hatin kuştin. Şoreşger tu xusar negirtin û bi avahîkî jêhatî gihan parêzgaha xwe.

Xelekek giringtir ji livbazîyên ku bi Gava Buharê destpêkirin, daku têkoşîn dorfireh bibe, girsên gel li dora xwe bicivîne û hêzên dijmin bêhîm bibin, ev kiryara li navça Êrûhê ye, ku di rojên cejna Newrozê de pêkhat. Bi vê livbazîyê derbekî gran û xedar li xebatên sazîkirina çetan ket, ku dijmin li vê derdorê dajot. Milîsên bêbext brîneke mirinê girtin. Pêre jî, bi kiryara li dijî hêzên arteşa dijman, îtîbara mêtingeran li pêşberê hevkarên wan, hate hejandin û dijmin baweriya xwe li pêşberê hevkaran hundakir. KT kete nav rewşekî, ku bi lez dighîje merhelekî, ku nekaribe li ser axa Kurdistanê ji kişlên xwe yên leşkerî, derkeve derve.

Tirs û bizdana ku van bûyerên talî, di dilê Wezîrê Karên Hundurî de bicih kirin, dikare ji hêla şênîyên xweru jî, bi hesanî bê temaşekirin û dîtin. Berxwedana Netewî mihên bên (atîyê) de, wê behtir dorfireh bibe û berdewam bike.

LÎ ERDÊ XÎSTÎNA HELÎQEPTEREKÎ LEŞKERÎ LÎ DÊRSÎMÊ

Derdoreke ku têsîrên Gava Buharê li vir bi rengekî dijwar derketin holê, derdora Dêrsîmê ye. Bilî operasyonên dijwar yên ku domana zivistanê de bicih hatin û bilî êrişên dij-şoreşgerî yên zêde dibin, bi kiryarên xurt, em li Dersîmê ketin rojên Buharê û hilpişkîneke şoreşgerî birêve ket.

Mîna nuçên gihan rojnama me; mêtingerên faşîst li qopanîya Geyikpinar li Dersîmê, cihê komeke têkoşerên HRK derxistye holê. Dijmin bi lez, yekitîyên xwe yên operasyonan dilivîne û dixwaze koma şoreşger tune bike; lê belê hêzên dijmin, demekî pir kin de dikevin nav ecz û tengasîyê. Bi lezûbez, bi balafiran yekitîyên piştxurtkirin û alîkarîyê dişênin cihê rûdanê.

Bilî hemû giftûgriftan û xebatên jîr û jêhatî, dijmin nekarî xwe jê xelasbike ku hundabûnan nede. Ji ber tengezarîya xwe, balafiran şîyand ser şoreşgeran û bivi avahî êriş kir. Talîya xweragirtina şervanan, gava balafirek (heliqopter) li erdê ket, serleşkerek û 2 leşker jî hatin kuştin. Derî vê jî, di şerê tamamî rojê de domkirî de, tê agahîn kirin ku yekitîya mêtinger gelek mirî an brîndar şun xwe ve hiştiye. Mêtinger tenê kuştîkî xwe pejirandin (qebul kirin).

Herwusa li navça Owacikê





jî, kiryarên rêzerêz pêkhatin. Serleşkerekî dijmin (üsttegmen), hate kuştin. Mîna dengûbehsên berdestê me bûn, eşkere dibe ku li vir jî, dijmin xusarên pir xedar girtiye; gelek mirî û brîndarên dijminê mêtinger çêbûne.

GÎRA KU BÎ HEZARAN SALE DÎ AVA DÎCLE DE KOMBÛYE, HATE ZMÊN

–SERLEŞKEREK Û 2 ÇETÊN MÎLÎS CEZAYÊN XWE GÎRTÎN–

Bi kiryarên tolhildana şoreşgeri ku li qirexa şatê Diclê (li navça Dicle) bi bilindbûna agirê Newrozê û bi hemû azametiya xwe bicih hatin û gurrin belavkirin, qomplo û dekûdolabên mêtingerên faşîst yekcardin hatin pûçkirin.

Li kêleka sazîkirina çetên milîs, bi rêya endamên kontrgerilla, dijmên dixwest li navenda bajarê Dicle rêkxistina dij-şoreşvanî birêve bibe. Kiryara di bajarekê wusa de pêkhatî de, serleşkerek (astsubay) li derekî gelek nêzîkî qereqolê hate kuştin. Gava ev rûdan tirseke kur herikand dil û kezebên mêtingeran, pêre jî derkete holê ku endamên kontrgerilla yên jîyaneke tevlî hingavtin û pikolî ji gelê me re rewa dibînin, wê nayin efukirin.

Ji hêla din, berî ve rûdanê bi 3-4 rojan li gundê Boxazlî navça Dicle 2 milisên bêbext ji hêla hêzên şoreşger hatin kuştin û dest li ser çekên 2 çahşan jî hate danîn. Ev livbazî bû derbekî gran li dijî avahîya sîxur û nokeran ku sazîkirina wê dihat armanc kirin. Kesên xwe ji bona karekî wusa amade dikiran, ketin nav tirs û bizdaneke herî-gewre.

Ku şervanên HRK, domana herdû livbaziyan de biserketin, dide şanikirin ku, hêrsûgira çemê Dicle de ji sedhazar salin kombûye û ji dîrokê heta rojên em tê de avên wê yên kur de bona tolhildanê û heyf standinê diherike, heta qaseki ji be, bersiva xwe girt. Ev bûyer gavekî piçuk jî be, daxwaza wê awaza serbilind a hêrsûgira birawer, anî zmên.

Sala 1985'an, bêşerefekî belengaz û ruswa li vê dorê xwe avêtibû bextê dijminê xwînmêt. Bi rêya vî bêbextê xiniz, dijmin dixwest mîna gelemperîya li Dîyarbekrê (Amedê), li vê derdorê jî, rêya pêşketinên şoreşgerî bigre. Bivê xwesparî û bêbextîyê ku keyfa dijmin pê hatibû û dijmin behna xwe qedereké bi şayî berdabû, bawer dikiran wê pêşveçûna me li vê derdorê bê rawestandin. Livbazîyên me yên berxwedana çekdarî ku bi destpêka Buharê û rojên cejna Newrozê li Dicle pêşketin, şabûna dijmin di qorik de hiştin; hemû hevîyên wan di avê de birin. Li vê heremê û bi van kiryaran, yekcardin derdikeve holê ku wê berxwedana me, ji niha û pê de ji, wê rayên xwe xurt bike; kurîyên zemîn de dabigerîne.

LÎVBAZÎYÊN LÎ KURDÎSTANA-NAVÎN BÎLÎND BÛN

Li kêleka van giş livbaziyan, gelek livbaziyên din ji pêkhatine, ku em hêj li derheqê wan baş agahdar nebûne. Domana rojên cejna Newrozê de, ku bi sedan kiryarên mezin û piçuk pêkhatine, raberî (numayîş) birêve çûne, li kêleka hundabûnên mirovî, dijmin xusarên pir mezin yên diravî ji girtiye. Li gora agahî û nuçên gihan me, livbaziyên li gelek dorhêlên Kurdistana-Navîn pêkhatine, evin:

SÊRT-ŞÎRNEX: Li navça Şirnexê bajarê Sêrtê, hinek yekitîyên dijmin, ketin xefka yekitîyên HRK. Gava ji hêzên dijmin 3 leşker û 2 sîxurên glîkar, giş 5 kes, hatin kuştin, hêjmareke bilind ji leşker û çetên milîs ji brîndar ketin; wusa ku, ê din nekaribin xwe bilivînin.

MÊRDÎN-MÎDYAD: Di şerekî de, ku li bajarê Mêrdînê navça Midyadê çêbû de, kêlîya 3 serbazên neyaran hatin cezakirin, gelek leşkerên xwînxwaran jî brîndar ketin.

ÇOLAMÊRG-QÎLABA: 2 pozberiyên ji hev-cuda -ne eyni rojê- de, li navça Qilaba (Uludere) bajarê Çolamêrgê (Hekkari) qewwimîn. Mîna tê gotin, domana herdû şerên çekdarî de 4 leşker hatine kuştin û bêhêjmar ji leşkerên dijmin brîndar bûne.

Li derî van bûyeran, di mêjuyên ji hev-cuda de û li gelek derdoran, gelek şerên çekdarî derketine û gelek leşkerên dijmin hatine kuştin an brîndar kirin. Mêtingerên faşîst, bi rengekî serhişk dixebitin ku van bûyeran veşêrin; lê belê car-carnan jî be di nav pelên weşan û rojnamên faşîst tên xwendin. Balam dijmin mîna herdemê, hundabûnên xwe kêm duxuyan dike.

Li Kurdistana-Navîn, ku bi destpêka 15'ê Tebaxê kiryarên dorfireh birêve ketin, dema nuh de jî, kiryarên me yên şoreşgerîya netewî bi hemû lezûbezên xwe, wê berdewam bikin û berdewam jî dibin. Ev livbazîyên tama derbên xedar dan dijmin, bilî hercure tedbîrên tên zêdekirin jî, bi avahikî serkeftinî derbên gran yên nuh li dijmin dixin û pêşdikevin. Livbaziyên me yên ku di rojên pêşiya me de jî tiştek ji leza xwe hunda nakin, wê bidomin; wê bizanibin bi serkevtinî binkeftinên gran jîyana dijmin de biafirînin.

ŞERÊ LÎ NAVÇA HEZEXÊ

Di şerekî de, ku nîvê miha Çilê li navça Hezexê (Îdilê) bajarê Mêrdînê derket de, şervanekî HRK şehîd ket, têkoşerek jî brîndar kete destê dijmin. Herçuqasî di vî şerî de dijmin hundabûnên gran girt jî, mîna her bûyerê, li vir jî hêjmara kuştî û brîndarên xwe veşart.

Mêtinger li Hezexê, ku li vir sala 1985 bi kiryarên xurt hatibû derbaskirin û ser vê bingehê sala 1986'an destpêkiri bû, xwestin van pêşketinan bifetisênin û lewma, xebatên jidandî birêve xistibûn. Mêtingerên faşîst armanc dikiran, berî ku mihên Buharê destpêbikin, pêşiya rûdanan bigrin û pêşveçûna berxwedanê birawestînin.

Gava ev hemû hêvî û daxwazên dijmin, bi berxwedana serbilind a ku şervanên HRK afirandin, yekcardin derbên dijware girtin, bingehên jidandi yên rizgarî-xwazîya netewî ji hatin avêtin. Yekitîyên mêtingeran, ku ji hêla leşkerî serdestin û şervanên HRK ger bi hêjmar ger jî, ji alîyê çekan teniktirîn jî, derbên mezin digrin. Yekitîyên mêtinger yên ku ev derbên gran digrin, daku tarumarbûna xwe û hilweşandbûna xwe bisekinênin, serî didin xebatên herî hovûhar. Belê, bilî van keftûlaftan, nikarin li hemberê yekitîyên HRK, têkçûn û belavbûna xwe bidin rawestandin.

★ ★ ★

ME ÇÎ DÎVÊT!

Deng û gaziya min ji Kurdistana Rojhelate (Îran). Em Kurdên ku ketine bin destê welatên din, welatên dijmin; guhdarî bin bi dengê min û gaziya min! Zu guhdarî bin li dengê zutir, ji Kurdên ku li Kurdistana mezin vê gavê bin destê Îranê jinê dajon!

Me li Kurdistana Îranê, me hemû Kurdan, di salên buhurî de gelek partî û destekên siyasî dîtin û ceribandin; çend salên buhurî de me li Kurdistana Îranê Şaxê kirêbûyî û nunerê dinyaxwar ê mezin dît. Hemû xelkên Îranê Emerika kirin der û destê Emerika li Îranê hate birin. Yek daxwaz ji me re mabû, ew ji serbestîya ji bo Kurdan bû.

Piştî şoreşê, me li Îranê çi kir? Gelek partî rabûn, lê çi xwestin? Van partîyan bi navê Kurdistan dîsa daxwaza kevneperest û burjuwazî ji xwe re hilbijartin. Xwud-Muxtarî (otonomî), ku ne daxwaza milletê me ê bindest, lê daxwaza burjuwazî û kevneperestîyê bû ji hêla van partîyan hat xwestin û dîyar kirin. Milletê me di dirêjahîya mêjuyê (dîrokê) de, herdem û herdem ji dil hesa Serxwebûn û Azadîyê kirîye û hes dikê ji. Wextê ku milletê me navê Kurdistan dibhîsa, partîyên serî hildan didîta, hertim dizanî ku ev partî serê xwe ne ji bona daxwaza bi cî û mezin, ango hebûna Kurdistaneke Serbixwe û Azad hildane, û dizanî ku vê yekê bi cih naynin. Tevayî milletê me ê Kurd, lê dîsa ji, li pişt daxwaza Xwud-Muxtari ku xwe bi navê Kurdisan dida dîyarkirin rawesta. Me çend salan, bin rewşa şer û lêkdana li seransera Kurdistanê, derbas kir. Ev şer û lêkdan gelek zerar û ziyanetên giran gihandin malûcanê Kurdan, lê dîsa jî milletê me ji bo vê dozê amade û hazir bû.

Dema me serê xwe rakir û çavên xwe vekir, me çi dît? Me dît ku em bûne "xulamê" yekî dîtir, hem ji "xulamê" Emerika!.. Em bûne "xulamê" Saddamê dij-Kurd û Kurd-kuj li Îraqê!.. Herçuqasî ji ewil de daxwaza van partîyan ne bi dilê Kurdên niştîmanperwer û serbestîxwaz bû ji, hal û rewşa Kurdan li Îranê bibû ev.

Hêvî û armanca me, hebûna Partîyek li Kurdistanê bû, ku daxwazên dilsoz, durist, niştîmanî û rêbazek (rêyek) rastûdirust bo rizgarîyê, bo rizgarbûna Kurdan temsîl bike; ev armanc gelek kevn û ji mêj û mêje...

Min li Kurdistana Îranê, hevalek ji Partîya Karkerên Kurdistan (PKK) dît. Piştî nasyarbûna me, ewî ez zurtir û zurtir li ser têkoşîna (xebata) PKK ronahî û agahdar kirim. Daxwaza PKK ji bo Kurdan, daxwaza hemû Kurdaye.

Ez li ser vê bir û baweriyê me ku rêbaza PKK gelek diruste; her tenê PKK dê Kurdan ji bindestiyê rizgar bikêt. Şik û guman tê naçin ku, zu û zutir PKK di nav dilê hemû Kurdên li dinyayê dê cihê xwe wê her hebêt. Ez bi navê Kurdek ji Kurdistana Îranê dibêjim; tenê daxwaza PKK, daxwazeki diruste û çavên me li destê vê Partîya xweştewiye (lehenge). Ev cara yekemîne li Kurdistanê, ku daxwaza milletê me bicih hatiye û hatiye gotin. Daxwaza serbestîyê li ser rêbazek raste û rêbaz vê gavê (iro) di destê PKK de ye.

Dilê me bi PKK gelek xweşe û hêvîdarim ku, di demeki nêzik de dil û destên me bin rêbaza PKK, digel hev de bin.

Kurdek
ji Kurdistana Rojhelat
Nîzar

"Gava dîrok bi şoran nayê nivîsandin, divêt bi tivingan bête nivîsandin..."

Farabundo

BO MAZLUM DOGAN

21'ê Avdarê
Di rengên cileki kevnare
Wendahiyên nehanê de
Ezmanê da xuyanikirin;
Eve hevdîtina paşîn.
Hêstirek rijî
... û dilopeke din li pey
Û dilopên din,
Çemek (rûbarek) peyda kirin
Şorek hate nivîsandin
... û hindek gotinên din
Deryaki (ji) nivîsaran
nivîsandin.
* * *
Wênê MAZLUM
Li hatina Avdarê dibrise
Û çavên me hêstir dikin,
got:
– Eve dilê min, bibin...
Ji hinarekê çê bikin.
– Evene çavên min, biçinînin
Ku di Kurdistanê de
serî bidin.
* * *
Weke rojê tu mayî
Weke erdeyî her heyî
Em dikolin navê te
li ser zinaran
Li ser dîwaran
Li kolanan
Li ser dilopên mijê
Li ser gûlan...
Em li ser qumê navê te
dinivîsînin
Ewa ku ba, ji welatekî
dibe yekî dinê.
Li qadên dibistanan
Çavên soti de
Li ser zendên tev damar...
* * *
Faşist,
Zemîn disoje
Zarokan û stranan...
Lê navên merivkujan,
We bikevin,
Weke fîrindan ji ezmanan,
Ku navê te û yên
XEYRÎ û KEMAL
Wê bilind bibin
Duvmeqes li her
derê hilgirin.
* * *
MAZLUM!
Kurdistana me
Darê wê li ser her
pikineke xwe,
Şehîdeki,
Tembureke,
Naveke...
Fîrindekî hildigrin.
Kurdistana me
Bi xendekan
Bi şevê
... avise.
Bi kuştiyan
Û bi dilên tijî çiçek



Lê belê PKK,
Her gavekê
Bo roja ku tê distire,
Genim û qurnefîlan diçîne.
PKK serpêhatiyan dikuje
... û tirsê ji çavên me radike.

Bavê Evîn

DERÎYÊ ZMANÎ

Amadekar Cankurd

(Nîr)

Nîr du Curene:

I- Niré lús (ci):

Ser, bin, jor, jér, ber, bogir, rex, hember, heçi, név, navber, vir, wir, li bendé, pés, paş, tenişt, pişt, néz, rast, çep, navé, bal.

II- Niré çaxé (demi):

Dem (çax), ber, pişti, şev, roj, zû, dereng, nuha, méj, par, pérar, pér, pére, diho, isal, iroj, icar, işev, icax, tavil, héj, édi, itir...

(Heye ku dîroka zmané Kurdi de gotinén bi tipén "i" destpédikin, peşbir de tipa "h" digirtin, weke isal: "Hisal" ûhw... Gotinén bi tipa "i" destpébikin, di zmané Kurdi de tune ye.)

Di niré de (xwerû û dumil) heye; xwerû ewén, ku me gotine, lé dumil ji du navan péda búne, wek:

Niv ro, herdem, paşiva (paş-şiv), paş nivro (paş-nivro), ... h.d.

* * *

(Tibab)

Di Kurdi de du tibab hene:

Tek (kit) û kom

Tek:

Tek mérek
Yek Hesp min hebû
Darek şilané li ber mala me ye

Kom:

Sé mér
Hezar hesp
Çend dar hişk bûne
Ji daran sic çelengtire

Di Kurdi de ji (du tiştan) re héjmara (Du) té lévkirin û (Du) di gotiné de té lévkirin, boyi em tibaba wan nasbikin, wek: Du mér, Du keç, Du law

Herdu jin hatin
Herdu peya derketin qada şer

Lê (Du) di navbera navén Tek û navén Kom de cih digre...

* * *

"Pirsîyar"

Amraziyén pirsê evin:

Ma, gelo, kengê, zar, ku, kê, kî, çi, kîye, çive, çire, çide, çine, çilo, çito, çiçax (çidem), çiqas, çima, çino, çon, kuve, kude, kure, kiçax, kiye, kîne, kîjan, kibin, kibe, kêre, kurebin, çen, çendiyan, çend, bo, boké, loçi, boçi, boyîçi, ji çi...

Lé piştî peveka ku amraziya pirsê tédê, divé ku her û her nişana pirsé (?) hebe.

Hindek pevek li ser pirsê:

-Dergehé jîn û héviyan girtiye, dîsa çima?

-Dergehé jina kurdén bindest, ma ji jiyé min çima?

-Ta kengé emé hestiyén nav lingén sega bin?

-Ta kengé emé koleyén axan û began bin?

-Zar emê heya dawiya jina xwe bi hêviyan bijin?

Kiyî tu?..

* * *

"Pêrbest"

Amraziyén pêrbesté evin:

Bo, di, ji, li, re, jibo, jiberku, li paş, li pêş, ango, paşê, qendi...

Hindek pevek li ser pérbesté:

Bo me Kurdan tek zimanek péwiste, ji bo serkeftina me, ji bindestiyé, ewe ku em ji hev, ango yén weke hev, reben û xebatkar, dest di dest, mil bi mil, dakevin xebaté, ji hevre xwe bikin debana dij koledaran.

* * *

Nehêştin

Nehéştin di zimané me de bi van pirtikane:

1- Ne: neçe, nere, negerin, nebezin
2- Me: mere, mebezin, melivin, mekevin
3- Nabe: nabe tu heri, nabe em biçin
4- Nema: nema tu diçi, nema tu nén dibini.

* * *

Nakirin

Nakirin (Neykirin) bi vé pirtiké ye:

Na:

Naçim, nadim, narim
Naçe, nade, nare
Naçin, nadin, narin

Lé di buhérekê de (Na) dibe (Ne):

Neçûm, min neda, neketim, nebezim
Neçû, wi neda, neket, nebezi
Neçûn, nedan, neketin, nebezin

★ ★ ★

BİLBİL

Cankurd/1984

(Bilbilê dilsoti gote min:)
Xurbet bi min wek dojehe
Agir di bin de her deman
Hovan hêlina min birin
Bo min hema tiştek neman
Bê mal û der dinya çiye?!
Dil bû kunê derd û xeman
Dûrim, li derve bêkesim
Naçim cihên saz û seman
Cîhana min de roj niye
Jehre bi min ava çeman
Çibkim? hevalo, bêje min!
Sebr û tewata min neman...

* * *

-Ho bilbilê dilkul were!
Dermanê te bêjim te re
Nola te me li xurbetê
Gora reş û ax li sere
Derdê welat ez sotime
Axîn dilê min de pire
Ê ku welatê wî tune
Erzane ew, kes nakire
Ê ku welatê wî heye
Jîna wî de roj namire...

* * *

Bona welatê xwe here
Herdem debanê hilgire
Te maf niye bê ceng û şer
Jîna gelan: Ceng û şere...

* * *

Bilbil serî bo min hejand
Lezkir û çû, balafirî
Rojek li vir, ya din li wî
Pişt re gihaye "Agirî"
Çû şer bike bona welat
Dij wan kesên hêlin biri
Hirçek ji wê ve hate pêş
Serhişk û reş nola keri
Weke kelat rawestîya
Bilbil li ber nazivirî
Lêdaneka bilbil li wî
Hirçê qelew berda girî
Bilbil nikil kir çavên hov
Bazda û çû ... çav lê çirî...



1 Mayıs'ın 100. Yılında

Dünya Proletaryasının Kızıl Bayrağı Daha da Yükseklerde

Uluslararası proletaryanın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan **1 Mayıs**, içinde bulunduğumuz 1986 yılında 100 yaşına bastı. Tam 100 yıl önce, yani 1886 yılının 1 Mayıs günü Amerikalı işçiler bu günü bayramları ilan ederek, **"8 saatlik iş günü"** için genel greve gittiler. Ancak Amerikalı işçiler için bu günün anlamı çok daha derindi. Çünkü, ekonomik ve sosyal hakları için direnişe geçen Şikago kentinin işçileri 1884 yılının 1 Mayıs'ında burjuvazinin saldırısı sonucu içlerinde çok sayıda proleteri şehit vermiş ve kavgaları kanla yazılmıştı. İşte şehit düşen işçilerin anısına İşçi Sendikası, 1886 yılında 1 Mayıs'ı her yıl geleneksel olarak kutlayacakları ve hakları için mücadeleyi derinleştirecekleri bir gün olarak ilan etti ve işçileri, kavga arkadaşlarının uğruna can verdikleri **"8 saatlik iş günü"** için mücadelelerini boyutlandırmaya çağırdı. Bu çağrıya yürekten katılan Amerikalı işçiler, 1 Mayıs 1886'da genel greve gittiler ve 1889 yılına kadar Amerika 1 Mayıs'larda büyük grevlere tanık olmaya devam etti.

Amerikalı işçilerin başlattığı 1 Mayıs mücadele geleneği 1889 yılında Paris'te gerçekleştirilen Sosyalist Enternasyonal Kongresi tarafından tüm dünya proletaryasına maledildi. Kongre, aldığı bir kararla 1 Mayıs'ı **"İşçi sınıfının istemleri uğruna mücadele günü"** olarak kabul etti. Böylece dünya proletaryası, her türlü baskı, zorbalık ve yasal engele rağmen mücadelesinde sınıf kardeşleri ile kenetleneceği bir güne sahip oldu. 1 Mayıs mücadele geleneği işçi sınıfının kavgasına bir ivme kazandırdı. Özellikle 1906-1919-1920 yılları dünya çapında işçi sınıfının yoğun ve şiddetli eylemlerine sahne oldu. 1 Mayıs mücadele geleneğinin giderek kökleşmesi ve işçi sınıfının mücadelesi sonucu 1941-30 Nisan günü, 1 Mayıs işçi sınıfının legal tatil günü olarak resmen kabul edildi. O günden bu yana, Türkiye gibi faşist diktatörlükle yönetilen ülkeler dışında, legal olarak tüm dünyada gösteriler ve mitinglerle kutlanmaktadır.

1 Mayıs işçilerin, emekçilerin acılarından, yoksulluklarından ve sefaletlerinden süzülüp hayat bulmuştur ama, 1 Mayıs, işçi sınıfının her yıl daha da derinleşen bir sınıf kini ve mücadele azmiyle meydanlara döküldüğü, sloganlarla taleplerini haykırdığı, saflarını daha da sıklaştırarak gücünü arttırdığı ve burjuvazinin yüreğine korku saldığı bir gündür. Bu günde dünya proletaryası, egemen sınıfların aralarına örmeye çalıştığı milliyet, ırk, din, dil ayrımı engelini yerle bir ederek, ortak davada bütünleşir; bir tek ayrımı, "sınıf karşıtlığı" ayrımını ön plana çıkararak, tüm sömürücü sınıflara karşı işçi sınıfının, emekçilerin ortak mücadele bayrağı altında birleşir. Proletaryanın yüce öğretmeni **Karl Marx'ın**, **"Tüm ülkelerin İşçileri Birleşin"** şiarı en görkemli yanıtını 1 Mayıs'ta tüm dünya çapında alanları, fabrikaları, tarlaları dolduran işçilerden ve emekçilerden alır. Dünya proleterleri ve emekçileri burjuvazinin milliyetçilik bayrağını paramparça ederek, her türlü sınır engelini aşarak ve **proletarya enternasyonalizmi'**nin yüce bayrağını yükselterek, 1 Mayıs'ı, birlik ve dayanışmalarını daha da güçlendirdikleri ve bu birlik ve dayanışma temelinde daha güçlenmiş olarak mücadelelerini boyutlandırdıkları bir güne dönüştürürler. 1 Mayıs'ta ulaştıkları devrimci ruh onlara daha sonraki mücadelelerinde en büyük ilham kaynağı ve destek olur.

İşte bu nedenlerdir ki, işçi sınıfının 1 Mayıs-birlik, dayanışma ve mücadele günü burjuvazinin korkulu rüyasıdır. İlk yıllarda burjuvazi işçi sınıfının bu günü kutlamasını şiddetle yasaklamış, baskı ve zorbalıkla engellemeye çalışmıştır. Her ne pahasına olursa olsun bu güne sahip çıkma kararlılığında olan proletarya her türlü engeli çiğneyerek meydanları doldurmuş, grevlere gitmiş, işi yavaşlatmış; gizli veya açık toplantılarla bu günü anlamına uygun olarak kutlamıştır. Yine bu uğurda, onlarca, yüzlerce sınıf kardeşini burjuvazinin saldırılarında şehit vermiştir. Ancak dökülen her damla kan 1 Mayıs'ı işçi sınıfı için daha da kutsal ve mutlaka sahip çıkılması gerken bir gün haline getirmiştir. İşçi sınıfının bayramına sahip çıkma kararlılığı süreç içinde burjuvaziyi bu günü özünden boşaltmak için tedbirler almaya itmiştir. Burjuvazi, baskı ve zorbalıkla engelleyemediği 1 Mayıs'ı legal bir tatil günü olarak yasallaştırmak zorunda kalmış, ancak onu **"Bahar Bayramı"** olarak adlandırarak sınıfsal karakterinden soyutlamaya çalışmıştır. Fakat burjuvazi ne tür aldatmacalara başvurursa vursun yine de 1 Mayıs'ı gerçek anlamı dışına çıkaramamış, bu gün dünya proletaryasının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak burjuvaziye karşı bir savaş günü olmaya devam etmiştir.

1 Mayıs'ın Kürdistan işçi sınıfı için anlamlı bir gün niteliğini kazanması ancak ulusal kurtuluşçu düşüncelerin ülke sathında yayılmaya başlaması ile gerçekleşmiştir. Kürdistan'da geliştirilen sömürgeci kapitalizmin çarpık karakteri ve güçlü bir sanayi kapitalizmi niteliklerinden uzak olması Kürdistan işçi sınıfının şekillenmesini de olumsuz yönde etkilemiş ve burada güçlü bir sanayi proletaryasının ortaya çıkmasını engellemiştir. Kürdistan işçi sınıfının bu zayıf oluşumu sadece niceliksel değil, niteliksel olarak da zayıf kalmasına yolaçmıştır. Bu duruma bir de sömürgeciliğin ağır baskıları eklenince, Kürdistan işçi sınıfı siyasi mücadelesini güçlendirmede ve sınıfsal değerlerine sahip çıkmada yetersiz kalmıştır. 1 Mayıs mücadele geleneğine daha güçlü sahip çıkamamasının nedeni de burada yatmaktadır.

Ancak, Kürdistan işçi sınıfının bu durumu ulusal kurtuluşçu düşüncelerin doğmaya başladığı 1970'lerden itibaren hızla değişmiş ve yerini ulusal bilinçlenme ile birlikte sınıfsal mücadelesini daha da yükseltmeye bırakmıştır. Kürdistan devriminin önder gücü olarak Kürdistan işçi sınıfı devrimci ideolojiyi hızla kavrayıp kendisine rehber edinerek ulusal ve sınıfsal mücadelelesini içiçe yükseltmiş ve diğer sınıf ve tabakalara da önderlik eden çok sayıda önder devrimciyi bağrından çıkarmıştır. Özellikle Batman, Antep ve Nusaybin işçilerinin mücadelesi cunta öncesi dönemde ulaştığı boyutlarla tüm Kürdistanlı işçiler için bir onur vesilesi olmuştur. İşte, mücadelesinin en çok serpilip boyverdiği bu dönemlerde Kürdistan işçi sınıfı, her türlü sömürgeci baskı ve engele rağmen 1 Mayıs'a da layıkıyla sahip çıkarak onu mücadelesinin vazgeçilmez değerlerinden biri haline getirmiştir.

Sömürgeci-faşist cunta iktidarı gaspettikten sonra tüm demokratik hak ve özgürlüklerle birlikte 1 Mayıs'ı da yasakladı. Hiçbir dönemde 1 Mayıs'ın işçi sınıfınca kutlanmasını hazmetmemiş olan ve bu günde kanlı katliamlara başvurmuş bulunan sömürgeciler, bu kez 1 Mayıs gününün "Bahar Bayramı" olarak dahi kutlanmasına tahammül etmeyerek, tüm dünyada resmi tatil günü olan 1 Mayıs'ı çalışma günü haline getirdiler. Ancak Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı tüm engellere rağmen 1 Mayıs'ı, mücadelelerini biledikleri bir gün olarak yaşatma kararlılığını sürdürdü ve gizli toplantılar şeklinde de olsa, işten atılma ve tutuklanma tehlikesini de taşısa bu güne sahip çıktı.

1 Mayıs'ın 100. yıldönümünü kutladığımız bugün, dünya proletaryası ve ezilen halkları emperyalizme, sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı sosyalizm, bağımsızlık ve özgürlük

Devamı Syf: 29'da